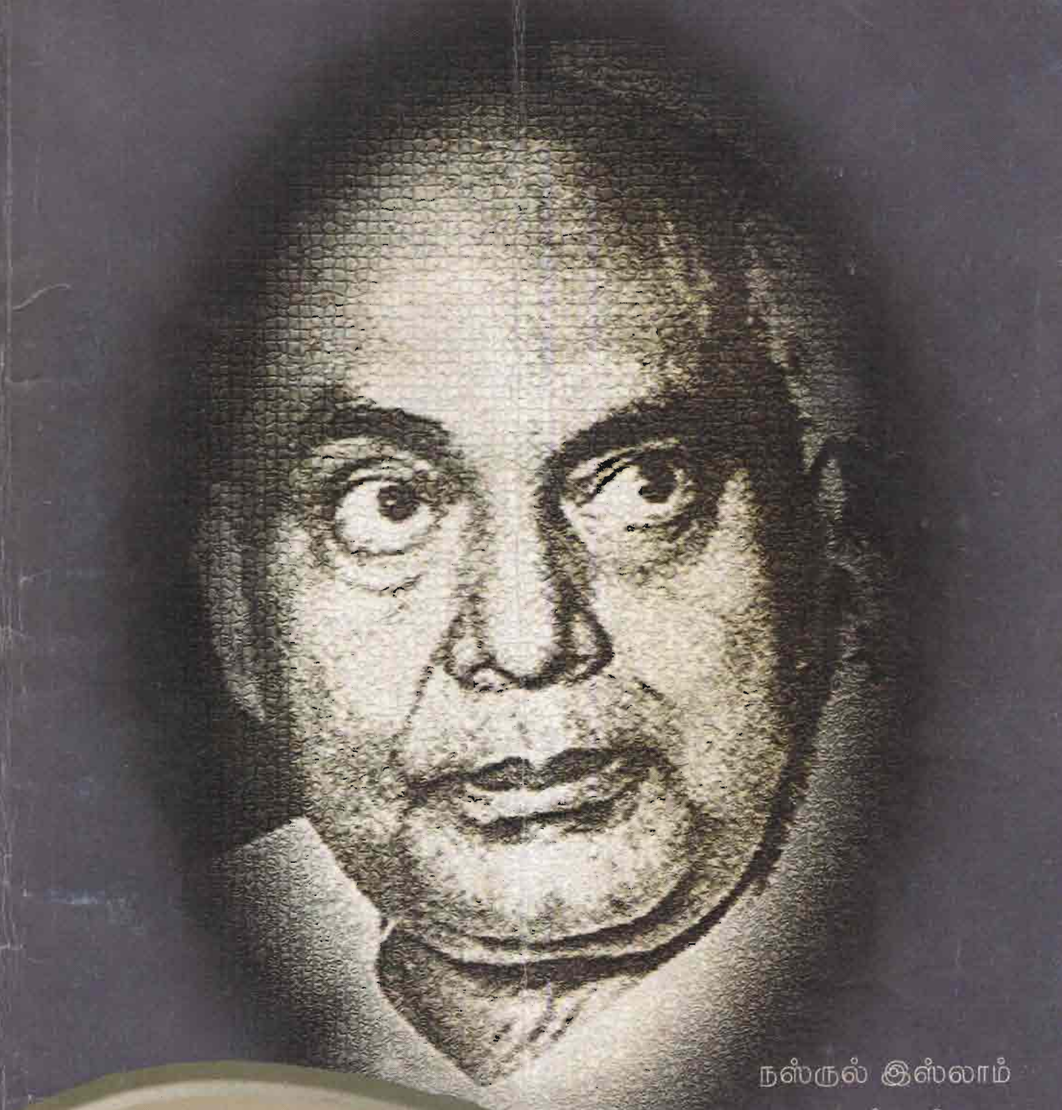

நஸ்ருல் இஸ்லாம்

சிறப்பிதழ்

யாத்ரா 16

கவிதைகளுக்கான இதழ் - Tamil Poetry Journal

40/-

யாத்ரா

கிடைக்குமிடங்கள்

இஸ்லாமிக் புக் ஹவுஸ்
77, தெமடகொட வீதி, கொழும்பு 09

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
செட்டியார் தெரு, கொழும்பு

ஹாதி புக் டிப்போ
79, தெமடகொட வீதி, கொழும்பு 09

புக் வேர்ள்ட்
41, பிரதான வீதி, கல்முனை

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
4, குருநாகல் வீதி, (பஸ் நிலையத்துக்கு அருகாமையில்) புத்தளம்

ஹனிபா ஹோட்டல் புத்தக நிலையம்
453, பிரதான வீதி, கல்முனை

சக்தி நூல் நிலையம்
மட்டக்களப்பு

நூரி புத்தகசாலை
காத்தான்குடி

எஸ்.எம்.பி. கொம்யுனிகேஷன்
பிரதான வீதி, ஓட்டமாவடி

கோல்மாஸ்டர் கொம்யுனிகேஷன்
எம்.பி.சி.எஸ். வீதி, ஓட்டமாவடி

யாத்ரா

ஜனவரி – ஏப்ரல் 2005

புத்தாயிரத்தில் இலங்கையின் முதல் தமிழ்க் கவிதை இதழ்

நான்
பதாயின்,
ஜெங்கிஸ்,
இடியேறு,
உலக முடிவில்
இஸ்ராஃபீல் ஊதும் ஸுர்,
சத்திய தேவனின்
செங்கோல்,
விசுவாமித்திரனின் சிஷ்யன்,
சினங் கொண்ட துர்வாசன்,
காட்டுத் தீயாய்ப் பரவும்
கோபாக்கினி

தனிச்சுற்றுக்கு மாத்திரம் - For private circulation only

படைப்புகளுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்

சப்பாத்துப் பாடல்

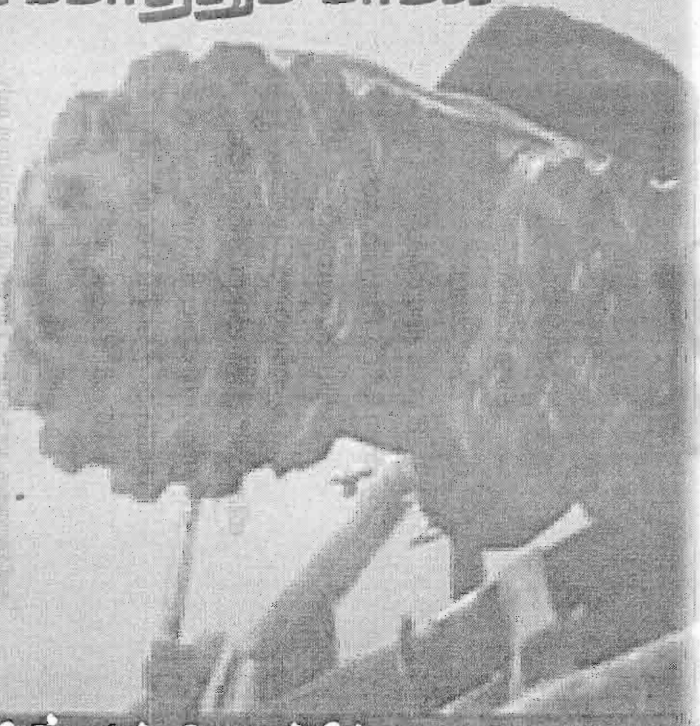

காலில் போடும் சப்பாத்து - தனித்
தோலில் ஆன சப்பாத்து

பயணத்திற் குதவும் சப்பாத்து - நம்
பாதங் காக்கும் சப்பாத்து

வகை வகையான சப்பாத்து - பல
வழிகள் அறியும் சப்பாத்து

தேர்ந்து எடுக்கும் சப்பாத்து - சிலர்
திருடிப் பிழைக்கும் சப்பாத்து

காலைக் கடிக்கும் சப்பாத்து - சிலர்
கழற்றி அடிக்கும் சப்பாத்து

பழுதாய்ப் போகும் சப்பாத்து - சிலர்
கழுவிக் குடிக்கும் சப்பாத்து

அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்

வெட்கத்தை எறிந்தவன்

வாழைச்சேனை அமர்

நீ என்னை
எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டாய்
திடீரென மழை வருவதைப் போல

கை குலுக்கிய படி
விசாரித்துக் கொண்டோம்

நான் ஆசிரியனாய் இருக்க
நீ அதிபராகி விட்டது தெரிந்தது

பிள்ளைகள் எத்தனை?
'மூன்று' என்றாய்
எனக்கு இரண்டு
எல்லாப் பேச்சுக்களுக்குமிடையே
நாட்டைப் பற்றிப் பேசினோம்

உன் விட்டுக்கருகில் இருந்த
என் வீட்டில்
யாரோ அலுவலகம் வைத்திருப்பதாய்
இடையே தெரிவித்தாய்

தேனீர் அருந்த அழைத்தேன்

கடிகாரத்தைப் பார்த்தபடி
'பஸ் வரும் நேரம்
பிறகு சந்திப்போம்' என்று
கைகுலுக்கிப் போகிறாய் வேகமாக

'நண்பா என்னைப் பார்த்த பொழுது
நீ வெட்கமாவது அடைந்தாயா?'

அக்கினி வீணை

● அப்துல் ரகுமான்

வங்க இலக்கியத்தில் அது ஓர் அதிசய நேரம். நிலவும் சூரியனும் அங்கே ஒரே நேரத்தில் ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருந் தன. ஒரு புறம் தாகூரின் பௌர்ணமிப் பாடல்கள்: மறுபுறம் நஸ்ருல் இஸ்லாத் தின் கத்தரி வெயில் கவிதைகள்.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் - வங்க இலக்கியத்தில் ஒரு பிரளயம். சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக இமை திறந்த நெற்றிக் கண் அவரது எழுது கோல். வெறி பிடித்த சொற்களின் ஊழிக் கூத்து அவரது கவிதை.

அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியே பாடிக் கொண்டிருந்த நஸ்ர், கவிதைகளைத் தேதித் தாள்களாக்குகி றாரே என்று தாகூருக்கு வருத்தம். அத னால் 'போர் வாளால் சவரம் செய்கி றார்' என்று அவர் செல்லமாக விமர்சித்தார்.

தம்மை விமர்சித்தவர்களுக்கெல்லாம் விடையாக நஸ்ர் ஒரு கவிதையை எழுதினார்.

"நிகழ் காலத்தின் கவிஞன் நான்
வருங்காலத்தின் தூதுவன் அல்லன்
இந்தக் கணத்தின் வெறி நான்
எந்தச் சிறையிலும்
அடைபட மறுக்கிறது என் மனம்

காந்திக்கும் தாகூருக்கும் கூட
அது கட்டுப்படுவதில்லை
நண்பர்களே! உங்களில்
ஆனந்தமாக இருப்பவர்கள்
அமர கவிதை எழுதுங்கள்

முப்பத்து முக்கோடி மக்களின்
உணவைத் திருடி உண்பவர்களுக்கு
என் ரத்த எழுத்துக்கள்
கொலைத் தண்டம் விதிக்கட்டும்"

நஸ்ரின் இலக்கிய நோக்கத்தை இந்தக் கவிதை பிரகடனம் செய்தது.

சுதந்திரப் போராட்ட உணர்வில் நாடு கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் 'கலகக்காரன்' என்ற நஸ்ரின் கவிதை வெளிப்பட்டது. அது கவிதையல்ல: வெடித்துச் சிதறிய எரிமலைக் குழம்பு.

'துணிச்சல்காரனே
முழங்கு
நான் தலை நிமிர்ந்தவன்
நான் -
சண்டமாருதம்: சங்காரம்
சட்டங்கள் அனைத்தையும்
தகர்ப்பவன்
பிரபஞ்ச தேவதையின்
கலகக் குழந்தை
நடன வெறிச் சந்தம்
கொள்ளை நோய்

மனிதக் குடியிருப்பும் நான்
மயானமும் நான்

என் கரத்தில்
புல்லாங்குழல்
ஒரு கரத்தில் போர் முரசு

வேதனைக் கடலின்
விஷத்தைக் குடித்துக்
கண்டம் கறுத்தவன் நான்

பதினாறு வயதுப்
பருவத்தின் இதயத்தில்
கமலம் போல் மலரும்
காதல் வெறி நான்

விதவையின் நெஞ்சின்
கண்ணீர்ப் பெருமூச்சு நான்
கன்னிப் பெண்ணின்
முதல் ஸ்பரிச பூகம்பம் நான்

நரக நெருப்பின் மேல் அமர்ந்து
பூக்களாய் நகைப்பவன் நான்
....
ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஓலம்
ஓயும் வரை
ஓயாது என் போராட்டம்!

வங்க இலக்கியத்தில் பூகம்பத்தை ஏற்படுத்திய கவிதை இது. இந்தக் கவிதை வெளிவந்ததும் நஸ்ர் வங்கம் எங்கும் ஒரே நாளில் புகழ் பெற்று விட்டார். இந்தக் கவிதைக்காகவே வங்க மக்கள் காத்திருந்தனர். நஸ்ருல் இஸ்லாம்தான் இதை எழுத முடியும். மக்கள் 'கலகக் கவி' என்றே அவரை அழைக்க ஆரம்பித்தனர்.

விலங்குகளை எல்லாம் தகர்த்தெறியுங்கள் என்று நஸ்ர் பாடிய ஒவ்வொரு முறையும் வெள்ளை ஆதிக்க விலங்குகள் அவரைத் தேடி வந்தன. 'சங்கார கானம்' என்ற தலைப்பில்,

"சிறையின் இரும்புக் கதவுகளை
உடைத்தெறியுங்கள்
அடிமைத் தெய்வத்தை
ஆராதனை செய்வதற்காகக்
கட்டப்பட்ட
இந்த இரத்தத்தில் குளித்த
பலிபீடத்தைச்
சுக்கு நூறாக்குங்கள்"

என்று நஸ்ர் எழுதிய வெடிமருந்துக் கவிதையை வெள்ளையர் ஆட்சி தடை செய்தது.

'தூமகேது' என்ற தம்முடைய ஏட்டின் துர்க்கை விழா மலரில், கொடிய பூதங்களைக் கொன்றொழித்துக் கோர நர்த்தனம் ஆடும் துர்க்கையைப் பற்றி நஸ்ர் கவிதை எழுதியிருந்தார். பங்கிம் சந்திரர் துர்க்கையை அந்நியர்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தத் தூண்டும் தாய் நாடாக உருவகப்படுத்தியிருந்ததை முன்னரே அறிந்திருந்த ஆங்கில ஆதிக்கம் நஸ்ரின் துர்க்கையையும்

பூதங்களையும் அடையாளம் கண்டு கொண்டது. விலங்குகளோடு அவரைத் தேடியது.

ஒரு தீபாவளி மலரில் 'நான் பசித்திருக்கிறேன்' என்ற தலைப்பில் ரத்தப்பலி கேட்கும் துர்க்கை பற்றி அவர் மீண்டும் எழுதிய போது, ஆங்கில ஆட்சி அவரை விலங்கிட்டு வழக்கு மன்றத்தில் நிறுத்தியது.

மன்றத்தில் நஸ்ர் அப்போது படித்த 'அரசியல் கைதியின் அறிக்கை'யில் "நான் இறைவனுடைய செம்படை வீரன்: சத்தியத்தைக் காக்கவும் நீதியை நிலை நாட்டவும் உலகப் புரட்சிக்காகப் போராடும் போர் வீரன்" என்று முழங்கினார். இந்த வழக்கு மன்ற அறிக்கையை வங்க இலக்கியம் தன்னுடைய சொத்தாக வரித்துக் கொண்டது.

நஸ்ருல் இஸ்லாம், இஸ்லாமிய, இந்து சமயங்களின் சங்கம சமுத்திரம். கழுத்தில் கைவைக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு தோளில் கை போடும் மானுடப் பண்பாட்டை அவர் கற்றுக் கொடுத்தார். இந்துப் புராண மாந்தரும் இஸ்லாமிய வரலாற்று வீரரும் அவருடைய கவிதை வீதியில் கை கோத்துக் கொண்டு உலா வந்தனர்.

வங்கத்தில் வகுப்புக் கலவரம் மூண்ட போது நஸ்ரின் பேனா ரத்தக் கண்ணீர் வடித்தது.

"யார், யாரைக் கொல்கிறார்கள்
புதிர் இன்னும்
விடுவிக்கப்படவில்லை
இருட்டில்
சகோதரர்களையே
சத்துருக்களாக நினைத்துக்
கொலை செய்து கொண்டிருப்பதை
அவர்கள் அறியவில்லை.

திரிசூலமும் வாளும்
இந்தியாவின் விதியை
வெட்டிச் சிதைத்து விட்டன"

மதவாதிகளிடம் கொழுந்து விட்டெரிந்த இந்தக் குருட்டுப் போர் வெறியின் கண்களைத் திறந்து வைப்பதற்கு நஸ்ர் முயன்றார்.

"உன் வாலில்
தீ வைக்கப்பட்டுள்ளதா
இலங்கையை எரிப்பதற்கு
அதைப் பயன்படுத்து"

என்று இந்தப் போர் வெறியைப் பொதுப் பகைவனுக்கு எதிராகத் திருப்பி விட்டார்.

'கலை, இலக்கியம் யாவும் மக்களுக்கே' என்ற கருத்துடையவர் நஸ்ருல் இஸ்லாம். ஆனால் இந்தக் கொள்கையை அவர் எந்தக் கடையிலிருந்தும் வாங்கவில்லை. அவர் இதயத்திலிருந்து இயல்பாக ஊறிவந்த உணர்வு இது.

நஸ்ர் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் சார்பாக வாதாடும் வழக்கறிஞராகவே இருந்தார். சமூக அநீதிகளை எங்கே கண்டாலும் அவருடைய ஆயுதபாணிக் கவிதைகள் எதிர்த்துப் போராடத் தயங்கியதே இல்லை.

"சாதித் திணிப்பாளர்களே
உங்கள் சூதாட்டம் இது:
நான் தொட்டாலே
உங்கள் சாதி
தொலைந்து போகும் என்றால்
அது என்ன
சின்னக் குழந்தையின்
கைக் கவளமா?"

என்று தீண்டாமையை ஆராதித்த மனிதப் போலிகளை அவர் சாடினார்.

சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்கும் சாதனையை இளைஞர்களே செய்ய முடியும் என்று நஸ்ர் உறுதியாக நம்பினார்.

"பொய்த் தெய்வங்களின்
ஆலயங்களையும்
போலி ஆசாரவாதிகளின்

புராதன போதைக் கடைகளையும்
உடைத்தெறியப் புறப்பட்ட
இளைஞர்களை நான் பாடுகிறேன்"

என்று இளைஞர்களின் எதிர்ப்புணர்வுகளுக்கு இலக்குகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

"மாணவர்கள் நாம்
கலைமகளின் வெள்ளைத் தாமரையை
பச்சை ரத்தத்தால் சிவப்பாக்கியவர்கள் நாம்"

என்று புழுத்துப் போய்க் கிடக்கும் கல்வியில் புரட்சிகரமான மாறுதல் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தினார்.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் தன் கவிதைகளுக்கு இட்ட தலைப்புகளும் தொகுதிகளுக்குச் சூட்டிய பெயர்களும் அவரை அடையாளம் காட்டுகின்றன. 'விஷவாணி', கண்ணீர்ப் பூ அஞ்சலி', 'மரணத்திற்கு வரவேற்பு', 'சங்கார கானம்', 'கலகக்காரன்' – இவை அவரது கவிதைகளின் தலைப்புகள். 'அக்கினி வீணை', 'நச்சுப் புல்லாங்குழல்', 'முள் கற்றாளை', 'பிரளய சிகை', 'இருண்ட நாட்களின் யாத்ரீகன்' – இவை அவருடைய நூல்களின் பெயர்கள். 'தூமகேது' அவருடைய இதழின் பெயர். இவற்றின் வழியாக நஸ்ரின் இதயத்திற்குள் இருப்பதை எட்டிப் பார்க்க முடிகிறது. அங்கே கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் கோபக் கனலை, பீறிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பிரலாபங்களை உணர முடிகிறது.

எதிர்ப்புணர்வின் விளைவாக நஸ்ருக்கு இயல்பாகிவிட்ட எதிர் முகச் சிந்தனை மரணத்தையும் வரவேற்க வைக்கிறது.

'மரணமே, விடுதலை தருகிறவனே!
புயலைப் போல வா
சாவுக்கு முன் செத்தவர்களைத்
தூக்கிச் செல்
இந்தச் சவங்களின் தேசத்தில்
நீதான் வாழ்க்கை
நீதான் படைப்பு"

என்று அழிவிலும் படைப்புச் சக்தியைக் காண வைக்கிறது.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் அழகை ஒரு புதிய கோணத்தில் காண்கிறார். அவருடைய எழுத்துக்களில் ஒரு வித்தியாசமான அழகுத் தத்துவம் அடி நீரோட்டமாக ஓடுகிறது.

தொடக்கத்தில் கதை, இசை, சந்தம், கருத்து வடிவில் அழகுத் தேவதையை சந்தித்த நஸ்ருல் இஸ்லாம் பின்னர் புரட்சி வடிவில் தரிசிக்கிறார். எட்டாண்டுக் கிராமப் பயணங்களுக்குப் பின் அதைத் தாய் நாட்டின் வடிவில் காண்கிறார். எல்லையற்ற அன்பை உணர்ந்த பின்னர் அது 'இளமை அழ'காகவும் 'காதல் அழ'காகவும் காட்சி தருகிறது. பின்னர் 'வேதனையின் ரோஜாச் சிவப்புப் பொய்கையில் நீராடி வரும் சோக அழகு' காட்சி தருகிறது. ஆனால் இந்த அழிவிலும் படைப்பு உண்டாவதை உணர்ந்த பின் 'படைப்பு அழ'கை அவர் அறிகிறார் அவருடைய எல்லா அனுபவங்களும் நிரந்தர அழகின் தேடலுக்கான பயணமாகவே அமைந்தன.

எதற்கும் கட்டுப்படாமல் திமிறிக் கொண்டிருந்த நஸ்ரின் மனம் இறுதியில் கட்டறுத்துக் கொண்டது. அவர் மனநோயாளியானார். வாய் ஓசை அடங்கிக் கொண்டது. ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் செய்ய முடியாததை இயற்கை செய்து விட்டது. முப்பதாண்டுகளுக்கு மேல் அடங்கி விட்ட எரிமலையாக மௌனமாகவே இருந்து அமர மௌனத்தில் கலந்து விட்டார் நஸ்ருல் இஸ்லாம்.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் வங்க இலக்கியத்திற்குப் புதிய ரத்தத்தைப் பாய்ச்சியவர். அரசியல் பூகம்பம் வங்கத்தை இரண்டாகப் பிளந்து வைத்த போதிலும் இரண்டையும் இணைக்கும் பாலமாகவே அவர் எழுத்துக்கள் இருந்து வருகின்றன.

'அக்கினி வீணை' அவருடைய கவிதைத் தொகுதியின் பெயர். அவரையே நாம் அப்படி அழைக்கலாம். □

நஸ்ருல் கவிதை

புரட்சிவாதி

முழங்கிடுக
மாவீரன் நான்
இமயக் கொடு முடியும்
சிரம் பணியும் எனைக் கண்டு
பிரபஞ்ச வெளி கிழித்து
சூரிய, சந்திரர்
நட்சத்திரங்கள்
கோள்கள் கடந்து
மண்ணும் விண்ணும் ஊடுருவி
ஏக வல்லோனின் இருக்கை தாண்டி
உயர்கிறேன் பூமியின்
நிலையான அற்புதமாய்

வெற்றித் திலகமாயென்
நெற்றியில் கனல்வது
இறை கோபம்

முழங்கிடுக
மாவீரன் நான்
உயர்ந்திட்டதென் சிரசம்

அடங்காப் பிடாரி,
அகங்காரி,
கொடியவன்,
அழிவைக் கொணர்ந்திடும்
சங்காரக் கூத்தன்,
அக்கினி,
பூமியை உலுக்கிடும் பூகம்பம்,
புயல்,
பிரபஞ்ச சாபம்,
விடுதலை வேட்கையன்,
மாவீரன் நான்
முழங்கிடுக

நித்திய ஜீவி,
நியதிக்குட்படாதவன்,
சட்டங்கள், சாத்திரங்கள்
காலால் மிதிப்பவன்,
புரட்சிவாதி,
பூமியின் கலகப் புத்திரன்,
மாவீரன்:
உயர்ந்திட்டதென் சிரசம்
முழங்கிடுக

தாண்டவ வெறி கொண்ட
இசை லயம்,
தன்னிச்சையாய் நர்த்தனிக்கும்
கூத்தன்,
தளை நீக்க வாழ்வின்
ஆனந்தக் களிப்பு,
இருப்புக் கொள்ளாமல்
சதாவும் துடிப்பவன்:
சத்துருவின் தோள் தழுவி
சாவுடன் மல்லாடுவோன்

நான்
இந்திராணியின் புதல்வன்,
என் கைகளில் சந்திரன்:
நெற்றியில் சூரியன்
ஒரு கையில் புல்லாங் குழல்
மறு கையில் போர்ச் சங்கு

ஆங்கிலம்: **கபீர் சௌத்ரி**

நான்
பதாயின்,
ஜெங்கிஸ்,
இடியேறு,
உலக முடிவில்
இஸ்ராஃபீல் ஊதும் ஸூர்,
சத்திய தேவனின்
செங்கோல்,
விசுவாமித்திரனின் சிஷ்யன்,
சினங் கொண்ட துர்வாசன்,
காட்டுத் தீயாய்ப் பரவும்
கோபாக்கினி,
பிரபஞ்சத்தை எரித்துச்
சாம்பலாக்கப் புறப்பட்டவன்

நான்
விசால இதயத்தின்
களிபேருவகை,
பன்னிரு சூரியர்களை
விழுங்கும் கிரகணம்,
சாந்த சொரூபன்,
சில சமயம் உன்மத்தன்,
சண்ட மாருதம்:
ஆர்கலியின் பேரோசை

நான்
இன்ப ராகம் இசைக்கும்
சிற்றோடை,
கன்னியின் கருங் கூந்தல்,
சழலு மவள் விழிகளில்
சுடரும் தீக்கங்கு,
பதினாறு வயது நெஞ்சில்
பொங்கியெழும் பூரிப்பு,
விதவை நெஞ்சம் சுரக்கும்
சோக விழி நீர்,
அஷ்ட தரித்திரத்தின்
அவலப் பெருமூச்சு,
வீடற்ற அகதிகளின்
வேதனைக் குமுறல்,
அவமானமுற்றோரின்
ஆதங்கம், பதைப்பு:
வஞ்சிக்கப் பட்ட காதலின்
வெந்தழலில் வேகும் மனம்

நான்
காதலியின் முகத்திரையுள்
சதிராடும் சுழல் விழிகள்,
கன்னியின் கைகளில்
கலகலக்கும் வளையோசை,
சீதளத் தன்றல்,
கீழ்த்திசைக் கொடுங் காற்று,
நாடோடிப் பாடகனின்
தீம் பாடல், யாழிசை,
உச்சிப் பொழுதின்
தீராக் கொடுந்தாகம்,
இனிய சுரப்பெடுக்கும்
பாலைவனச் சுனை,
பசுமையாயெங்கும்
படரும் தண்ணிழல்,
பரமா னந்தமாய்
பாடித் திரிபவன்
நான் பித்தன்! பித்தன்!!

அந்தோ திடீரென
அறிந்து கொண்டேன்
நானென்னை
போலித் தடைகள் யாவும்
பொடியாகி வீழ்ந்தன
பிரக்ஞையற்ற ஆன்மாவின்
பிரக்ஞை நான்,
பூவுலகின்
நுழை முகத்தில் அசைந்தாடும்

வெற்றித் துவஜம் நான்:
மனிதனது வெற்றியின்
மகத்தான அடையாளம்

கைத்தாள மிட்டபடி
கடுஞ் சூறையாய்ச் சுழன்று
நர்த்தனித்து நகர்கின்றேன்

மண் கடந்து
விண் கடந்து
மனோ வேகமாய் விரையும்
'புறாக்' என்னும் பரி
நான் பயணிக்கும்
வாகனம்

பூமியின் மார்பிலுள்ள
குமுறும் எரிமலை நான்,
கரு நரகின் வெறி சினக்கும்
கோபக் கடல் நான்

மின்னலின் இறக்கைகளில்
மிதந்து விரைகின்றேன்,
தீயும் துயருமாய்
திசையெங்கும் பரம்பிடுவேன்
நான்
ஓர்ஃபியஸின் யாழ்,
பிணியுற்ற பூமியை
சயனிக்கச் செய்பவன்,
அலை பாயும் சமுத்திரத்தை
அமைதிப் படுத்துபவன்,
வெஞ்சினம் பொங்க நான்
விண்ணில் விரைகையில்
எனைக் கண்டு நடுங்கி
ஏழ் நரகின் நெருப்படங்கும்

பூமியெங்கும்
புரட்சியை நான்
பிரகடனஞ் செய்கிறேன்

மகாப் பிரளயம் நான்
மண் வளமுறச் செய்வேன்
மற்றுஞ் சில போழ்து
நாசம் விளைத்திடுவேன்

நான்
வால் வெள்ளி வரையும்
நெருப்பு ரேகை,
விஷச் சர்ப்பம்,
எரி நரகில் வீற்றிருக்கும்
அழிவின் எஜமானன்,
களங்கமற்ற பூவின்
கனிவான புன்னகை,
பரசு ராமனின் கைக் கோடரி:
பலராமன் தோள் சுமக்கும்
உழு படை

அசுரர்களை அழித்து
அமைதி கொணர்ந்திடுவேன்
பொல்லாத உலகை
வேருடன் சரித்திடுவேன்
புதியதோர் உலகம்
படைக்கப் புறப்பட்டேன்

ஒடுக்கப் பட்டோரின்
ஓலம் அடங்கி
சமாதானம், அமைதி
சாசுவத மாகையில்தான்
ஓயும் என் போராட்டம்
நானும் அடங்கிடுவேன்
அதுவரையும் ஓய்வில்லை!

புரட்சிவாதி,
பூமியின் கலகப் புத்திரன்,
மாவீரன்
உயர்ந்திட்டதென் சிரசம்
முழங்குக!

வானொலியானது தகவல் வழங்குதல், அறிவூட்டுதல், களிப்பூட்டல் ஆகிய மூன்று முக்கிய அம்சங்களைத் தனது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஒரு வழிமுறை உள்ளது. இவை எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்த 'மொழி'யே வாயிலாக அமைகிறது.

பத்திரிகை மொழிக்கும் வானொலி மொழிக்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. பத்திரிகை மொழியைக் கண்களால் பார்த்து ஒருவர் தானாகப் படித்துக் கொள்ள முடியும். வானொலியிலோ அது மொழியப்படும் பாஷையாக மாற்றம் பெறுகிறது. ஒருவர் மொழிய லட்சக் கணக்கானோர் கேட்டிருக்கும் மொழியாக வானொலி மொழி ஆகிவிடுகிறது.

தனியார் வானொலிகள் வரும் வரை இலங்கை வானொலிக்கு ஒரு பெரும் மவுசு இருந்ததுண்டு. பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் வானொலி மொழி யைக் கேட்குமாறு மாணவர்களைத் தூண்டினார்கள். ஒலிபரப்பப்படும் செய்தி அறிக்கைகளைக் கேட்டு தங்களது உச்சரிப்பை வளப்படுத்திக் கொள்ள அறிவுறுத்தப்பட்டார்கள். பாடநூல்களில் வானொலிச் சித்திரம் எவ்வாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணம் பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

அநாவசியமான ஒரு வார்த்தைப் பிரயோகத்தை அக்காலப் பிரிவில் வானொலியில் யாரும் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். கவிதைக்குப் போலவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகளில் வானொலி பேசியது. தாய்மொழியில் மட்டுமன்றி நாட்டில் பேசப்படும் சகோதர மொழிச் சொற்களைக் கூட அழுத்தம் திருத்தமாக பிரயோகிக்க் கூடியவர்களும் மொழியறிவும் பொது அறிவும் மிக்கவர்களும் அறிவிப்பாளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்கள். அயற்தேச மக்களும் நமது வானொலி மொழியைப் பாராட்டி நின்றார்கள்.

தொலை பேசித் தொடர்பூடான நிகழ்ச்சிகள் அறிமுகமாகி, வர்த்தக மயமானதுடன் எல்லா வானொலிகளும் மொழியைப் பின்னே தள்ளி விட்டன. கேட்கக் கூசும் வார்த்தைகளும் தப்புந் தவறுமான மொழிப் பிரயோகமும் காற்றை அழுக்காக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

யாரிடம் சொல்லி அழ?

உயிர்ப்பெரிய ஆன்மா

பொத்துவில் பைசால்

உன்
கன்னங்களில் விழுந்து உடையும்
என் நிழல்
பிற்பாடு
நிழலின் தோளிலும்
நிழலின் பாதங்களிலும்
ஒரு வண்ணத்துப் பூச்சியாய்
தன் மெல்லிய பாதங்கள் வலி கொள்ளாது
அமர்ந்து செல்லும்
என் பார்வைகள்

திரும்ப
உன் கைக்குட்டை ஓவியங்களெல்லாம்
என்னில் பதிந்து கொள்ளும்
வெறும் நூலால் பின்னிய சீலைதான்
என்னைத் தாலாட்டும்

அந்த ராகத்தில்
என் நிலைகளைப் பாட
குஞ்சுப் பருவத்திலிருந்து
குயில் வளர்த்து வருகிறேன்

உன்
கடிதங்களெல்லாம் ரசமாய் இருந்தன

விசாரித்தேன்
மூக்கு நுனியிலிருந்த ஒரு துளி வியர்வை
முற்றுப் புள்ளியாய் இருந்திருக்கும் என்பர்

செண்பகம்
பிரார்த்தித்த கைகளை மடித்துக் கொண்டு பறந்தது

அதுதான் பொழுது என்றாலும்
பனங்கிழங்குச் சேனைக்கு மேலாக
பறந்திற்று செண்பகம்
அவியாத
உப்பில்லாத என் ஆன்மாக் கிழங்கு
அதன் சொண்டில் ஏறியிருந்தது
வழியில் பெய்த
பத்துத் துளி மழையின் ஈரத்தில்
நான் நனைந்தேன்
உன் ஞாபகங்கள் துளிர்விடலானது
வேரின் கிருமிகள் குருடாகின
துளிருக்கு நல்ல ஆரோக்கியம்

கடலில் விழுந்த
என் ஆன்மாவுக்கு
உப்பேறியிருக்கும் இன்னேரம்

சூரிய ஒளி இரண்டு மரங்களை
இழுத்துக் கொடிகட்டியிருக்கும்
புகையினைக் காயப் போடு என்று
நீ கூறி விடலாம்
புகையின் மெத்தையில்
போய் உறங்கு என்று

அங்கும் தூங்க விடாமல்
கழுத்தை அறுத்து விடும் காலம்

மாடு கட்டச் சென்ற
என் ஊர் ஒன்பது சகோதரர்களை
அறுத்து
பெரிய பள்ளி வாசலில் குவித்தார்கள்
கத்தியின் காலம்!
கத்தியின் காலம்!!

தவ்ஃபீக்

தவ்ஃபீக் ரஃபாத் 1927ல் சியால்கோட்டில் பிறந்தவர். இங்குதான் அவரது மூதாதையர் இல்லமிருந்தது. இவரது தந்தை குவாஜா குலாம் முஹம்மத் ஹஸீர் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது பிரிட்டிஷ் இந்திய ராணுவத்தின் இந்திய விநியோக நிர்வாகியாகச் சேவை புரிந்தவர். இவர் டெஹ்ரா டூனில் குடியேறினார். 1947 பிரிவினையின் போது சியால் கோட் பாக்கிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாக மாறியதும் குடும்பம் மீண்டும் அங்கு திரும்பிச் சென்றது. தவ்ஃபீக் ரஃபாத் டெஹ்ரா டூனிலும் அலிகாரிலும் லாஹூரிலும் ஆங்கிலக் கலோனியல் கல்வியைப் பெற்றார். லாஹூர் ஹெய்லி வாணிபக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று வணிக நிறுவனமொன்றின் நிர்வாகியானார். சொந்த காஷ்மீரி சமூகத்தினுள்ளேயே மணஞ் செய்து கொண்டார். இவரது துணைவி ரெஹானா ரஃபாத், சமூக சேவகி: பெண்ணுரிமைப் போராளி.

பன்னிரண்டு வயதிலேயே எழுதத் தொடங்கியவர் ரஃபாத். தொடக்கத்தில் பாகிஸ்தானி ஆங்கிலக் கவிதையில் உபகண்ட உணர்வு பற்றிய எண்ணக் கரு அதிகம் காணப்படவில்லை. பாக்கிஸ்தானில் ரஃபாத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான சிறந்த எழுத்தாளர் அஹ்மத் அலி பிரிவினைக்கு முந்திய நாவலான 'டெல்லியில் மாலையொளி' - 'Twilight in Delhi' (Hogarth press, London, 1940) யில் பரிசோதனை நிகழ்த்தியிருந்த போதிலும் அவரது ஒரே கவிதைத் தொகுதியான 'ஊதாப் பொன்னிற மலை : அஹ்மத் அலியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள்' - The purple gold mountain: Selected Poems of Ahamed Ali (London, keepsake press 1960) - என்பவற்றில் மேலோங்கிய உருவகமாகச் சீனப் படிமங்களையே கையாண்டிருந்தார். அதே போன்று பன்மொழிப் புலவர் ஷஹீத் சுஹ்ரவர்த்தி (1890- 1965) 'செய்யுளில் கட்டுரைகள்' - Essays in verse (Cambridge University Press, 1937) என்ற நவீன கவிதையை வெளியிட்ட போது அது, டி.எஸ். எலியற், எஸ்ரா பவுண்ட் ஆகியோரின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட

ரஃபாத்

பாக்கிஸ்தானின் சிரேஷ்ட ஆங்கிலக் கவிஞர்

ஆங்கிலத்தில்:- முனீஸா ஷம்ஸி

தமிழில்:- ஸஹீன்

சர்வதேசக் குரலிலேயே பேசிற்று. இவர்களின் படைப்புகளில் இந்திய உபகண்டம் ஓர் இடமாகத் தோற்றந் தரவில்லை. தவ்ஃபீக் ரஃபாத்தின் ஆரம்பகால வழிகாட்டி - மூத்த கவிஞர் ரியாஸ் காதிருக்கும் இது மிகவும் பொருந்தும்.

பாக்கிஸ்தான் எழுத்தாளர் எம்.அத்தார் தாஹிரின் கருத்துப்படி, ரஃபாத்தின் நோக்கு 'காலப் பொருத்தம் மிக்கது'. அதில் 'இடம் படிப்படியாகத் தோற்றங் கொள்ளத் தொடங்கிற்று'. 'கல்லூரி நூலகத்தில் W.H. ஆடனைப் படித்ததனால் கவனிப்புக்குரிய மாற்றமுற்றது'. 'புதிய, பரபரப்பான, நவீனத் தன்மை வாய்ந்த பார்வையையும் சொல் முறையையும் ரஃபாத் கண்டு பிடித்தார். (தவ்ஃபீக் ரஃபாத்: ஒரு தெரிவு - Taufiq Rafat: A Selection, Karachi, OUP, 1997 - தொகுதிக்கான முன்னுரை.) இதற் கொப்ப 'டெல்லி 1955' என்ற ஆரம்ப காலக் கவிதையொன்றில் அப்பிராந்தியத்துக்குரிய 'குல்மொஹர்' என்ற பூச் சொரியும் மரம் உட்பட, கலாசாரக் குறிப்பான படிமங்களைக் கையாள்கிறார். 'காலம் அனுமதிக்கும் பரிதாபத்துக்குரிய வசந்தத்தில், ஊதாரியான குல்மொஹர் மட்டுமே அதன் பொன்னை உதிர்க்கிறது.'

ரஃபாத் ஆங்கிலக் கவிதையில் இயற்கையை, நிலக் காட்சியை, பாக்கிஸ்தானிய அனுபவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களைப் படைத்தார். விருத்த சேதனம் (கத்னா) என்ற மற்றொரு ஆரம்ப காலக் கவிதையில் ஆறுவயதுச் சிறுவன் படும் ஆக்கினை, தன்மையில் வாணிக்கப் படுவது அக்கவிதைக்கு உடனடித் தன்மையை வழங்குவதோடு குரூரத்தினதும் நகைச்சுவையினதும் கலவை கவிதைக்கு வலு சேர்க்கிறது.

"விதிவசமான அப்பகற் பொழுதில்
என் பைஜாமாவைக் களைந்து விட்டனர்
கால்களும் பறகளுமாய்
இழுத்தனர் என்னை
இருக்கை நோக்கி
அதன் முன் குந்திய நாவிதன்
திறந்த சவரக் கத்தியை
உவகை பொங்கத் தீட்டினான்
உள்ளங் கையில்.."

ஷஹீத் ஹுஸைன் தொகுத்தளித்த 'முதற் குரல்கள்' : பாக்கிஸ்தானிலிருந்து ஆறு கவிஞர்கள் - First voices: Six Poets from Pakistan (OUP, Karachi,1965) - என்பதே பாக்கிஸ்தானி ஆங்கில எழுத்தின் முதல் தொகுப்பு. ஆங்கிலத்தில் ஆக்கங்கள் படைக்கும் பாக்கிஸ்தானிகள் 'குரல்கள் பயணிக்காத சூனியப் பிராந்தியத்தில்' இதுநாள்வரை இயங்க நேர்ந்தது. வெளியீட்டுக்கான மார்க்கங்கள் வெகு சிலவே காணப்பட்டன. 'உற்சாக உடன்பாடில்லை: அறிவார்ந்த எதிர்ப்பில்லை - ஒரே வார்த்தையில் எதிர்வினையில்லை' என இத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார் ஹுஸைன்.

'முதற் குரல்கள்' தொகுப்பு பாகிஸ்தானி ஆங்கிலக் கவிஞர்கட்கு களமமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலம் இப்பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் கண்டது. ஹுஸைன், ரஃபாத், புலம் பெயர்ந்த சுல்ஃபிகார் கோஷ் முதலிய இளம் படைப்பாளிகள் வலிமை மிகு தென்னாசிய உணர்வுடன், அதன்

கலாசார உணர்வுடன் முன்னோடி களாகப் புதுத்தடம் பதிப்பதை இத் தொகுதி வெளிச்சத்துக்குக் கொணர்ந்தது. இக் காலப் பகுதியில் ரஃபாத்தின் படைப் புகள் பாக்கிஸ்தானுக்கு வெளியிலும் பிரசுரங் காணத் தொடங்கின. அவர் எழுதி லாஹூர் அரசினர் கல்லூரி நாடக மன்றத்தால் அரங்கேற்றப்பட்ட 'காலூன் றல்' - The Foothold- என்ற கவிதை நாடகம் டி.எஸ்.எலியற்றின் 'The cocktail Party' உண்டுபண்ணிய தாக்கத்தால் உருவானது. இதுவரை பிரசுரிக்கப் பெறாத, அதிக பிரஸ்தாபம் பெறாத இப்படைப்பு பாக்கிஸ்தானில் இதுவரை படைக்கப்பட்ட - தழுவலில்லாத - மூல நாடகங்களில் ஒன்றாகும்.

புதிதாக விடுதலை பெற்ற தென்னாசிய நாடுகளில் ஆங்கிலம் விவாதப் பொரு ளான போது பாக்கிஸ்தானில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாய் விளங்கிற்று. ஆங்கில வெளியீட்டகங்கள் பல தோன்றின. ஆயினும் படைப்பிலக்கிய ஊடகமாக ஆங்கிலம் பொருத்தமற்றதாகவும் உயர் குழாத்தினரின் செயற்பாடாகவும் குடி யேற்றவாதத்தின் எச்ச சொச்சமாகவும் கருதப்பட்டது. பாக்கிஸ்தானி எழுத்தின் பிரதான நீரோட்டத்திலிருந்து ஆங்கிலம் கவனமாகப் புறந்தள்ளப்பட்டது. எனினும் பாக்கிஸ்தானிய மொழியாக ஆங்கிலம் என்ற கருத்தாடல்கள் தொடர் ந்தன. 1970ல் எழுதப்பட்ட 'பாக்கிஸ்தானி மொழி வழக்கு நோக்கி' என்ற பிரசித்த மான கட்டுரையில் இவ்வாறு குறிப் பிடுகிறார் ரஃபாத்:- "ஹிந்தி அல்லது உருது மொழிகளை உபயோகிப்பதன் மூலம் உங்களால் பாக்கிஸ்தானி ஆங்கிலத்தை உருவாக்கி விட முடியாது.... ஒரு மொழி வழக்கின் வேர்கள் அதனினும் ஆழமாய்ச் செல்கின்றன." நிலைமைகள், முதுசங்கள், சூழல், தொன்மங்கள், தட்ப வெட்பம், கலாசாரம், கலை, இசை இன்னோரன்ன எதிர் வினைகளினூடு அவை பிரதிபிம்பம் காண்கின்றன.

ரஃபாத் தமது படைப்பாற்றலை சாணை தீட்டிக் கொண்ட விபரங்கள் அதிகம் கிடைத்திலவெனினும் அவர் பெரிதும் பிறருக்கு உதவினார். பிரபல பாக்கிஸ்தானியக் கவிஞரும் பத்திரிகை யாளருமான கலீம் ஓமர் அவரைத் தமது ஆலோசகராகவும் விமர்சகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் கொண்டாடுகிறார். லாஹூரில் வசித்து வந்த ரஃபாத்துடன் தொடர்பு ஏற்படமுன் தாம் தப்புத் தண்டாவாக எழுத்திக் குவித்ததாகக் கூறுகிறார் ஓமர். கவிதையில் ஓமர் தன் சுய குரலைக் காண உதவியவர் ரஃபாத். எம்.அத்தார் தாஹிர், ஷூஜா நவாஸ், வகாஸ் அஹமத் குவாஜா எனத் தடம்பதித்துள்ள கவிஞர்கள் உட்பட, இளம் படைப்பாளிகள் தாம் ரஃபாத் துக்குப் பெரிதும் கடன் பட்டிருப்பதை அடிக்கடி நினைவு கூருகின்றனர். 1970 களில் ரஃபாத்தும் ஓமரும் ஓமரின் இல்லத்திலும் ரஃபாத்தின் அலுவலக வளாகத்திலும் லாஹூர் கல்லூரிகளிலும் அடிக்கடி கவிதை வாசிப்புகளும் வழக்க மற்ற செயலமர்வுகளும் வகுப்புகளும் நடத்தி வந்தனர்.

அடுத்து வந்த தசாப்தம் (1980) ரஃபாத்தின் படைப்பாற்றல் துலங்கிய காலகட்டம்: குறிப்பாகப் பாக்கிஸ்தானி ஆங்கிலக் கவிதையில் பரபரப்பு மிகுந்த கால கட்டம். ஷஹீத் ஹூஸைன் பாக்கிஸ்தான் வானொலியின் பணிப் பாளர் நாயகமாக இருந்த போது கவிதை வாசிப்புக்கள் ஊக்குவிக்கப் பட்டன. பெஷாவரிலும் கராச்சியிலும் இஸ்லா மாபாத்திலும் ரஃபாத்தை விட வித்தியாசமான புதுக் குரல்கள் கிளம்பிய போதிலும் ரஃபாத் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கினார். அத்துடன் ஆங்கிலப் புத்திலக்கியங்கள் மீதுண்டான சர்வதேச அக்கறை, ரஃபாத்தின் ஆக்கங்கள் பொதுநலவாய எழுத்துத் தொகுதிகளில் இடம் பிடிக்கக் காரணமாயிற்று. பாக்கிஸ் தானிலும் வெளிநாடுகளிலும் பள்ளிக்

கூட, பல்கலைக்கழகப் பாட நூல்களில் ரஃபாத்தின் கவிதைகள் இடம் பெற்றன. யூனுஸ் ஸெய்த் தொகுத்த 'எண்மரின் ஆக்கங்கள்: பாக்கிஸ்தானிலிருந்து எட்டுக் கவிஞர்கள் (Pieces of Eight: Eight Poets from pakistan (OUP, Karachi, 1971) உட்பட 1965க்கும் 1975க்கு மிடையே வெளிவந்த மூன்று பிரதான பாக்கிஸ்தானிய கவிதைத் தொகுப்பு களிலும் ரஃபாத்தின் கவிதைகள் பிரசுர மாயின. ஆற்றல் மிகு கவிஞர்களின் அரிய, புதிய கவிதைகள் தாங்கிய தொகுப்புகள் இவை. மிகுந்த பாராட்டுதல் பெற்ற ரஃபாத்தின் கவிதைகள் கலீம் ஓமர் தொகுத்த "சொல் வீழ்ச்சி: பாக்கிஸ் தானியக் கவிஞர் மூவர்: தவ்ஃபீக் ரஃபாத், மக்கி குறைஷி, கலீம் ஓமர்" Š Wordfall: Three Pakistani Poets: Taufiq Rafat, Maki Quraishi, Kaleem omar (OUP, Karachi,1975)- என்ற தொகுப்பில் காணப்படுகின்றன. 'விருத்த சேதனம்' மற்றும் ஆரம்ப காலக் கவிதைகள் உள்ளடங்கிய தொகுதி இது. 'வாத்து வேட்டை', 'மீன்கொத்தி' முதலிய கவிதைகள் வெளியுலகில் ரஃபாத்துக் கிருந்த ஆர்வத்தையும் வனவுயிர்கள், குறிப்பாகப் பறவைகள் மீதான அவரின் அற்புதமான அவதானங்களையும் வெளிக் கொணர்வன. வேட்டைக் காரன், வேட்டைப் பொருள் - பதுங்கியிருந்து தாக்கும் விலங்குகளுக்கு இரையாகும் கள்ளங் கபடில்லாத பிராணிகள் பற்றியெல்லாம் பேசுகின்றன. ரஃபாத்தின் கவிதைகளில் மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கும் தொனிப் பொருள் இது.

பாக்கிஸ்தானிய ஆங்கிலக் கவிதையில் ரஃபாத் கதைப் பாடலை (Narrative Poem) வளர்த்தெடுத்து அன்றாட நிகழ்வுகளையும் சம்பவங்களையும் உருவகங்களாகவும் கதைகளாகவும் மாற்றினார். 'சொல்வீழ்ச்சி' தொகுப்பில் காணப்படும் 'மண்டையோடு பிளவுண்ட சிறுவன்', 'ஒடுவைத்தல் (Gangrene) உட்பட 1974ம் ஆண்டளவில் எழுதப் பட்ட அவரது மிகச் சிறந்த கவிதைகளுட் சில வறுமையினதும் சமூகப் பிரச்சினை களதும் சோகம் மண்டிய சித்தரிப்புக் களாகும். அவரது 'வெள்ளப் பெருக்கில் திருமணம்' என்ற கவிதை இக்கால கட்டத்தைச் சேர்ந்தது. மகத்தான இத்துன்ப - இன்பியல் (Tragi- comedy) கவிதை இவ்வாறு தொடங்குகிறது:-

"அவர்கள் என் பெண்ணை
ஒரேயடியாகக் கூட்டிச் செல்கின்றனர்
உச்சஸ்தாயியில் கிளரினட் முறையிட
ஊர்வலம் வருகையில்
தேம்புகிறாள் மணப் பெண்ணின் தாய்"

பெஷாவரிலும் கராச்சியிலும் இஸ்லாமாபாத்திலும் ரஃபாத்தை விட வித்தியாசமான புதுக் குரல்கள் கிளம்பிய போதிலும் ரஃபாத் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கினார்.

மணப் பெண்ணும் மணமகனும் நீரில் மூழ்கும் போது கவிதை உச்சம் பெறுகிறது. ஆரம்ப வரிகள் இறுதி வரிகளுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இடையே இவ்வாறு எழுதுகிறார்:-

"மணப் பெண் பல்லக்கில் ஏற
அவர்கள் உதவும் போது
மீண்டும் மழைத் தூறல்
பெண் பானையை நக்கியிருக்கிறாள்
இரு சிறுவர்கள் முன் செல்கின்றனர்
சீதனம் சுமந்து
(கட்டில், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி,
சிறிய ட்ரங்குப் பெட்டி
- சாம்பலும் நீலமுமாய் அழகுற
வர்ணந் தீட்டப்பட்டு)"

இக்கவிதையின் மேலும் மூன்று பாடல்கள் உயிர்ப்புள்ள சிறு சிறு விபரங்களின் துல்லிய சித்தரிப்புகளாகும். பானையை நக்கும் மணப் பெண், சீதனம், பல்லக்கு, மழை என்ற படிமங்கள் மீண்டும் இடம் பெறுகின்றன. திருமண ஊர்வலம் நகர்கிறது பெருக்கெடுக்கும் நதியை நோக்கி. இரண்டாம் பாடலில் மணமகன் அறிமுகமாகிறான்:-

"பல்லக்கின் விளிம்புகளைத்
தடவும் மென் விரல்களில்
கண் பதித்த கண்ணாளனின்
பெருமிதமும் பூரிப்பும்
மருதாணியிட்ட அவள் விரல்கள்
எனக்குப் பிரியமானவை

அவ்விரல்களுக்குப் பொருந்துவதாய்
அவள் முகலாவண்யமிருப்பின்
அவளால் மாமியார் பிரச்சனை
தலைகாட்டாதிருப்பின்
அந்தக் கட்டிலையும் கண்ணாடியையும்
டிரங்குப் பெட்டியையும்
மன்னித்து விடுவேன்–
எப்போது ஓயும்
இம்மழை?
பானை நக்கும் சிறுமியைக்
கட்டிக் கொண்ட
என்அதிர்ஷ்டத்தைச் சொல்ல வேணும்!

உபகண்ட இலக்கிய மரபில், நாட்டாரியலில் மழைக் காலம் ஆடல் பாடல் வைபோகங்களின் காலம் - காதலின் பருவம். 'வெள்ளப் பெருக்கில் திருமணம்' இதனை நினைவூட்டும் அதே வேளை ரஃபாத்தின் மற்றொரு கவிதை யான 'மழைக் காலத்தின் வருகை' மழை யை ஆனந்த ஆரவாரத்துடன் வரவேற் கிறது. ரஃபாத்தின் பிரதான தொகுதியான 'மழைக் காலத்தின் வருகை' - Arrival of monsoon: Collected Poems 1947 - 1978 (Vanaguard, Lahore 1985) இக்கவிதை யிலிருந்தே அதன் தலைப்பைப் பெறு கிறது. பாக்கிஸ்தானி ஆங்கில இலக்கியத் தில் முக்கியமான வருகையாய்க் கருதப் படும் தொகுதி இது. இதில் 150 கவிதைகள் காலக் கிரமப்படி நான்கு பகுதிகளாய்ப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பகுதி 'மழைக் காலத்தின் வருகை' (1947 - 1969), இரண்டாம் பகுதி 'வாத்து வேட்டை' (1970 - 1973), மூன்றாம் பகுதி 'வெள்ளப் பெருக்கில் திருமணம்' (1974 - 1976). நான்காம் பகுதி 'மாற்றம் பற்றிய வதந்தி' (1977 - 1978). ரஃபாத்தின் பாடு பொருள் - நிலக் காட்சி, வனவுயிர்கள், பருவங்கள், மனித உணர்வுகள், துன்பியல்கள், வீதி விபத்துகள் - இத்தொகுதியில் விரிவும் விஸ்தீரணமும் பெறுகின்றது.

பாக்கிஸ்தானில் தான் கண்ட வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கத் தொடங்கிய ரஃபாத், கலாசாரத்தைக் கடந்து செல்லும் கவிதைகளாய் அதனை மாற்றினார். 'சியால்கோட்', 'குண்டு வீசப்பட்ட சியால்கோட்' ஆகிய இரு கவிதைகளில் சியால்கோட் இந்தோ பாக்கிஸ்தான் எல்லைக்கு அருகாமையில் இருப்பதனை யும் பகைமை கொண்ட அயலவர் இருவர் புரிந்த இரு யுத்தங்களையும் நினைவு றுத்தும் ரஃபாத், யுத்தத்தின் மிருகத்தனம் பற்றி, அதன் மாயை பற்றி விமர்சிக்கிறார். 'தனிமை' என்ற ஏழு பகுதிகள் கொண்ட, அதிகம் அறிய வரப்படாத கவிதை அரச வன்முறை பற்றிப் பேசுகிறது. இக்கவிதை முழுவதும் சித்திரவதை, விசாரணை, காட்டிக் கொடுப்பு, சினேகங்கள், வரித்துக் கொண்ட போராட்ட இலட்சி யங்கள் தெளிவற்றனவாய் நிச்சயமற்ற னவாய் களங்கமுறல் என்பவற்றினூடு ஓர் அரசியல் கைதியின் தொடரும் போராட் டத்தை அவர் கவனப்படுத்துகிறார்.

இத் தொகுதியில் காணப்படும் அநேக கவிதைகள் வாழ்வினதும் மரணத்தினதும் விசாரணைகளாகும். பெற்றார்களின், நேசத்துக் குரியவர்களின் இழப்புகள் அவர் நெஞ்சைப் பிசைகிறது. இப்பிராந் தியத்தின் மதங்களில், மதக் கிரந்தங்களில் அவருக்குள்ள ஈடுபாடும் அவர் கவிதை

களில் வெளிப்படுகிறது. 'ராஜகிரிஹாவுக் குத் திரும்புதல்', 'மிஃறாஜ்' (The Ascent) ஆகிய கவிதைகள் முறையே கௌதம புத்தரையும் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர் களையும் பற்றியது.

பத்திரிகை, வெளியீட்டுத்துறைகளில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி காரணமாய் விற்ப னைச் சந்தையை அதிகம் கண்டிராத ஆங்கிலக் கவிதைக்கான வெளியீட்டுக் களங்கள் குன்றி அதன் வருங்காலம் நிச்சயமற்றதாய்த் தோன்றிய காலப் பகுதியில் வெளிவந்த தொகுதிதான் 'மழை க்காலத்தின் வருகை.' பாக்கிஸ்தானி லிருந்து ஆங்கிலத்தை முற்றாக அகற்ற எத்தனித்த அரசு, எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க நேர்ந்து, 21ம் நூற்றாண்டினதும் நவீன தொழிநுட்பங்களினதும் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் இன்று நின்று நிலைத்து விட்டது. 1990களில் பாக்கிஸ் தானில் ஆங்கில ஆக்கங்கள் அங்கீகாரம் பெறத் தொடங்கின.

அதே வேளை, பஞ்சாபி ஆன்மீகக் கவிஞர் புல்லேஷாவின் கவிதைகள் Bulle Shah: A Selection (Vanguard, Lahore, 1982)- காதிர் யார் எழுதிய 'பக்த புராணம்' என்ற பஞ்சாபி காவியம் Puran Bhagat by Qadir Yar (Vanguard, Lahore, 1983)- முதலிய ஆங்கில மொழி யாக்கங்கள் மூலமாகவும் பாக்கிஸ்தானில் அதிக வரவேற்பையும் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றார் ரஃபாத். .'பாதி நிலா' என்ற மற்றொரு தொகுதியைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கையில் நோயில் வீழ்ந்து அமைதியுற்றார்.

இக்கவிதைகள் முனீஸா ஷம்ஸி (இக்கட்டுரையாளர்) தொகுத்த 'வெய்யி லிலொரு தும்பி' - A Dragonfly in tje Sun: An Anthology of Pakistani Writing in English (OUP, Karachi, 1997) - பாக்கிஸ் தானின் ஐம்பதாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு, எம்.அக்தார் தாஹிரின் அறிமுகவுரையுடன் வெளியிடப்பட்ட 'தவ்ஃபீக் ரஃபாத்: ஒரு தெரிவு' - Taufiq Rafat: A Selection (OUP, Karachi, 1997) - உட்பட ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் யுனிவர்ஸிற்றி பிரஸ் வெளியிட்ட பல்வேறு தொகுப்பு களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட 68 பக்கங்களைக் கொண்ட சிறு தொகுதி 'மழைக் காலத்தின் வருகை' யிலும் 'பாதி நிலா' விலும் உள்ள கவிதைகளின் திரட்டாகும். 'மின்மினி', 'வெளிச்சங்கள்' போன்ற ரஃபாத்தின் புதிய கவிதைகள் இறுக்கமும் செறிவும் கொண்டவை: சாந்தமானவை: செய்நேர்த்தி மிக்கவை. இயற்கை, தனிமை, நிலையாமை போன்ற கருப் பொருள்களைக் கையாள்கையில் ரஃபாத் ஆழ்ந்த சிந்தனை வயப்படு வதையும் இத் தொகுதிக் கவிதைகள் நிதர்சனப்படுத்துகின்றன. 'இளம் சகோதர னுக்கான பாடல்கள்' எனும் பதினொரு பகுதிகள் கொண்ட இரங்கற்பாவில் 'புற்று நோய்' என்ற ஐந்தாம் பாடலில் காணப் படும் வரிகள் இவை:-

"உன்னில்
உள்ளார்ந்திருந்த ஏதோவொன்று
மலர்ச்சியுற்று
வசந்த கால வேகத்துடன்
சகலதையும் தாண்டிச் சென்றது

சகோதரா
நன்னிலமானாய் நீ
நீரும் தியானமும்
நெடும்பணி முடித்தன

ஆழ்ந்து துயில்க!

தவ்ஃபீக் ரஃபாத் ஆகஸ்ட் 2, 1998ல் இருதய நோயால் காலமானார். பாக்கிஸ்தானி ஆங்கில இலக்கியத்தில் உயர்ந்தோங்கி நிற்கும் ரஃபாத், அதன் குறுகிய வரலாற்றின் அச்சாணியாய்த் திகழ்கிறார். □

நன்றி: Lit Ency .com

நீயே உனக்கு என்றும் நிகரானவனாய்...

தாஸிம் அஹமது

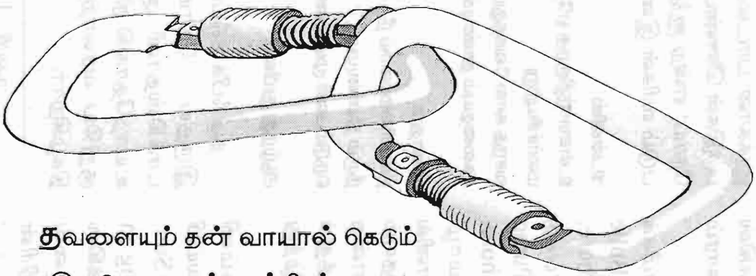

தவளையும் தன் வாயால் கெடும்
(இதுவொரு பஞ்ச தந்திரக் கதை)
வார்த்தைகளைக் கவனமாகப் பயன்படுத்து
அவை உனக்கு அடிமை
வார்த்தைகள் உன் வாய் வெளி வந்தால்
அவற்றுக்கு நீ அடிமை

சித்திரவதை செய்வதை செயல்களால் மட்டுமல்ல
வார்த்தைகளாலும் செய்து காட்டலாம்
உடம்புக்கு செய்யும் சித்திரவதை
உள் ஆறும்
மனதுக்குச் செய்யும் சித்திரவதை
மரணிக்கும் வரை ஆறாது
ஆங்கிலத்தில் இதை Sadism என
அழைப்பதுண்டு

கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம்
மனங்களைக் காயப்படுத்தாதே

மேடையில் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை
சமூக அங்கீகாரம் பெறும்
சந்தர்ப்பமெனப் பயன்படுத்து
மேடைகள் உனக்காக மட்டுமல்ல
வருகை தருவோருக்காகவும்தான்

குப்பைகளைக் கிளறிப்பார்
குன்றி மணிகளும் கிடைக்கும்
மனக் குப்பைகளைக் கிளறாதே
மன நோயாளியாய்ப் போவாய்

உனது அசிங்கமான வார்த்தைகளால்
சூழலை மாசு படுத்தாதே
காற்றைச் சுத்தமாகச் சுவாசிக்க விடு
ஒலியைக் கடத்தும் ஊடகமும் அதுதான்

இறால் குணங்கொண்டு
துள்ளித் திரியாதே
வலைக்குள் ஒரு நாள்
வசமாக மாட்டிக் கொள்வாய்
உனது மீசையை பரிசக் கொம்பாகப் பாவிக்காதே
மற்றவர்களின் நாற்றங்களை மோப்பம் பிடிக்க

உனக்குள் நீயே
ஒலியாகி ஒளியாகு
உன் பின்னால் வரவிருப்போருக்கு வழிவிடு
முக்காலமும் நீதான் முடிசூடா மன்னனாய்
கரைந்து போன காலங்களையும்
கரைந்து போகவிருக்கும் காலங்களையும்
கவனத்திற் கொள்வாயா

மனமிருக்கிறதே மனம்
அது அல்லாஹ்வின் அர்ஷ் வரை போய் வரும்
அறிவாய் நீ
நரம்பில்லாத நாட்டானின் நாக்கு
உன்னிடத்தில் உள்ளதை நீ உணர்வாயா
உன்னுடைய பொருமல்
ஒரு தலைமுறையைப் பொசுக்கி விடும்

என்றல்லவா நீ நினைக்கிறாய்
நடக்காது நண்பனே நடக்காது
நக்கீரனாய் நீ பார்க்கப் படுகின்றாய்
தருமிகள் உனக்கு தர்ம சங்கடமாய்...

புகழேந்தியாய் இருக்க வேண்டியவன் நீ
ஒட்டகக் கூத்தாடி
உனக்கு நீ ஏன்
இரட்டைத் தாள்ப்பாள் போட்டுக் கொள்கிறாய்

மனம் ஒரு அழகிய மலருக்கு ஒப்பானது
அதைக் காயப்படுத்தினால்
ரசிக்க முடியாது
காயப்படத்தாமல் மலரைக் கையிலெடு
மெதுவாக
அது மணமும் கொடுக்கும்
மனதுக்கு இதமும் கொடுக்கும்

உன்னை ஒறுத்துப்
பொறுமைப் பூக்கள் தூவப்படும் போது
நீயே உனக்கு என்றும் நிகரானவனாய்...
நீயே பேசித் திரிகின்றாய்
உனக்குப் பிறகு...?

நஸ்ருல் இஸ்லாம்

'பூமியெங்கும் புரட்சியைப் பிரகடனஞ் செய்கிறேன்' என முழங்கிய நஸ்ருலின் கவிதைகளை பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்த் தடை செய்தது. அவரது நூல்களைப் பறிமுதல் செய்து அவரைச் சிறையில் தள்ளியது. எனினும் நாதக் கனலாகப் பிறந்த நஸ்ருலின் பாடல்கள் மக்களின் இதய சிம்மாசனங்களில் போய்க் குடியமர்ந்து கொண்டன. விவசாயியும் மீனவனும் படகோட்டியும் அம் மக்கள் கவியின் பாடல்களை இசைத்தனர். வயல் வெளிகளில், தேயிலைத் தோட்டங்களில், மூங்கில் குடிசைகளில் நஸ்ருலின் பாடல்கள் எதிரொலித்தன.

வங்க இசையின் வானம்பாடி

தாகூர் குருதேவராகக் கோலோச்சிய வங்க இலக்கியத்தில், 1920களில் சண்ட மாருதமாகப் பிரவேசித்தவர் பத்ம பூஷண் காஸி நஸ்ருல் இஸ்லாம்.

கவியரசர் தாகூர் 1913ம் ஆண்டிலேயே நோபல் பரிசு வாங்கி உலகப் புகழ் பெற்று விட்ட போதும் தம் கவிதைகள் பரவலான மக்கள் கூட்டத்தைப் போய்ச் சேரவில்லை என்ற ஆதங்கம் அவருக்கு இருந்தது. தனக்குப் பின் வரப்போகும் கவிஞன் 'மக்களின் இதயக் குரலாக ஒலிக்க வேண்டும்' என விரும்பினார் ரவீந்திரர்.

"நாமமற்ற
குரலற்ற மக்களின் கவிஞனே வா
அம்மக்களின்
அவலத் துயர்களை வெளியிடு
கவி சிரேஷ்டனே
மக்களின் குரலுக்கு
நாம் செவி மடுப்போம் வா!"

தாகூரின் காத்திருப்பு வீண் போகவில்லை. அவரின் ஆசை நிறைவேறும் வண்ணம்,

"மாவீரன் நான்
இமயக் கொடு முடியும்
சிரம் பணியும் எனைக் கண்டு
வெற்றித் திலகமாய் என்
நெற்றியில் கனல்வது
இறை கோபம்"

எனக் 'குரலற்றவர்களின் குரலாக'ப் பிரகடனஞ் செய்து கொண்டு வங்க இலக்கியத்தில் 'பித்ரோஹி'யாய்ப் பிரவேசிக்கிறார் நஸ்ருல் இஸ்லாம். புரட்சிக் கவி என்றும் வங்க இசையின் வானம் பாடியென்றும் அழைக்கப்படும் 'கவி சிரேஷ்டர்' நஸ்ருல் தாகூரைப் பரிதாபகரமாய், படுமோசமாய் - போலி செய்யும் வான் கோழித் தனத்திலிருந்து வங்கக் கவிதையை மீட்டவர். வங்கக் கவிதையில் தாகூருக்குப் பிந்திய நவீனத்துவத்தின் முன்னோடி.

'பூமியெங்கும் புரட்சியைப் பிரகடனஞ் செய்கிறேன்' என முழங்கிய நஸ்ருலின் கவிதைகளை பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்த் தடை செய்தது. அவரது நூல்களைப் பறிமுதல் செய்து அவரைச் சிறையில் தள்ளியது. எனினும் நாதக் கனலாகப் பிறந்த நஸ்ருலின் பாடல்கள் மக்களின் இதய சிம்மாசனங்களில் போய்க் குடியமர்ந்து கொண்டன. விவிசாயியும் மீனவனும் படகோட்டியும் அம் மக்கள் கவியின் பாடல்களை இசைத்தனர். வயல் வெளிகளில், தேயிலைத் தோட்டங்களில், மூங்கில் குடிசைகளில் நஸ்ருலின் பாடல்கள் எதிரொலித்தன.

பித்ரோஹி (புரட்சிவாதி) யைப் படித்து விட்டு 'இவர் வாளினால் சவரஞ் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்' என நஸ்ருலின் கவிதா வல்லமைக்குச் 'சான்றிதழ்' வழங்கினார் தாகூர். அது மட்டுமன்று,

● லறீனா அப்துல் ஹக் (?)

சுமார் இருபது பதிப்புகள் கண்ட நஸ்ருலின் முதல் கவிதைத் தொகுதியான அக்னி பீனா (அக்கினி வீணை) வுக்குத் தாகூர் முகப்போவியம் தீட்டிக் கொடுத்தார். 'பசந்' (வசந்தம்) என்ற தமது இசை நாடகத்தை நஸ்ருல் இஸ்லாமுக்கு சமர்ப்பணமாக்கினார்.

'நஸ்ருலின் பாடல்களுக்கு நாம் அணிவகுத்துப் போர்க்களம் புகுவோம். சிறைக் கொட்டடிகளுக்கு இழுத்துச் செல்லப்படும் போதும் நாம் நஸ்ருலின் பாடல்களை இசைப்போம்' எனச் சிம்மக் கர்ஜனை புரிந்தார் நேத்தாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ். சுதந்திரப் போராளிகள் நஸ்ருலின் பாடல்கள் உதடுகளில் தவழத் தூக்கு மேடையேறினர்.

முதலாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின் ரௌலட் சத்தியாக்கிரகம், ஜாலியன் வாலா பார்க் படுகொலை, கிலாபத் - ஒத்துழையாமை இயக்கங்கள், அஹிம்சை - வன்முறைப் போராட்டங்கள் போன்ற இன்னோரன்ன நிகழ்வுகளால் மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டு இந்திய உபகண்டம் வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து எரிமலையாகக் குமுறிக் கொந்தளிக்கத் தொடங்கிய காலப் பகுதியில் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கிய நஸ்ருலின் பேனா அக்கினிக் குழம்புகளைக் கக்கியமை அதிசயமன்று.

"புரட்சி முழக்கம்
எதிரொலிக்கிறது வானில்
பரபரப்புடன்
காத்திருக்கிறது பூமி
புலர் காலைப் பொழுதின்
புதல்வர்களே அணி வகுப்பீர்"

என பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய நுகத்தடியை நொறுக்கித் தள்ள இளைஞர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து புரட்சியெனும் புனித நெருப்பை வேள்வித் தீயாய்ப் பேணுமாறு வேண்டுகிறார் நஸ்ருல்.

'கழுகுக் கண்கள் கொண்ட
காமாந்தப் பிசாசுகளின்
கொடுங்கோன்மை அறிகிலீரோ
மூடர்களே,
அடக்கு முறைக் கொடுமை
தட்டிக் கேட்கப்படாதென்றா
கருதுகிறீர்?"

என பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கின்றார் நஸ்ருல். கொடிய கம்சனை வதை செய்யும் வீரன் ஒடுக்கப்பட்டோரின் இதயங்களிலிருந்து உதித்து விட்டதை நஸ்ருல் கண்டார். வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின் கோட்டை கொத்தளங்களைச் சுக்கு நூறாகத் தகர்த்தெறியப் புறப்படுமாறு தண்டோரா முழங்குகிறார்.

"புக முடியாத சிறைக் கதவுகளை
பெயர்த்துத் தள்ளுங்கள்
தூக்கு மேடையை
நிர்த்தூளியாக்குங்கள்
ஊழிச் சங்கு ஊதட்டும்
தொன்மை வாய்ந்த கிழக்கில்
உங்கள் துவஜம்
அழிவைக் கொணரட்டும்
யார் அரசன்?
யார் எஜமான்?
கட்டுகள் தகர்த்த உண்மையைக்
கடிய வருபவன் யார்?
பாதகர்களே,
சத்தியத்தைக் கொலை பீடத்தில் நிறுத்த
யாருமக்குக் கற்பித்தவர்?
(பங்கர் கான் - ஊழிப் பாட்டு)

000

காஜி நஸ்ருல் இஸ்லாம் 1889 மே 24ல் மேற்கு வங்காளத்தில் பர்தமான் மாவட்டத்தில் சுருளியா என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். தந்தை காஜி பக்கீர் அஹ்மத் பள்ளிவாயில் கத்தீப். அன்னை, ஷஹீதா காத்தூன். மூன்று ஆண் மக்களும் ஒரு மகளுமான குடும்பத்தில் இரண்டா

நஸ்ருல் கவிதை

நம்பிக்கை

பசும் விளிம்பை முத்தமிட
வானம் குனியுமிடத்தில்
உன்னை நான்
சந்தித்தல் கூடும்

தொலைவிலந்தக்
கிராமப்
புல் வெளியோரப் பாதையில்
தனிமை நதிக் கரையில்
இனிய முறுவலுடன்
நீயென்
கரம் பற்றல் கூடும்

முக்காடுள் மறைந்தவுன்
முக லாவண்யத்தை
தொடுவான் தாண்டிவரும்
தென்றல்
என்னிடம் ரகசியம் கூறும்

வனம் நோக்கித் திரும்புகையில்
இதமாக
என் விழிகளில்
முத்தமொன்றைப்
பதித்துச் செல்வாய்
குறும்புக் காரி

இவை யாவும்
எழுதியுள்ளான் சூர்யன்
தொடுவானில்

ஆங்கிலம்: சஜத் கமால்

வது மகனாகப் பிறந்த நஸ்ருலுக்கு ஒன்பது வயதாகும் போதே தந்தை காலமாகி விடுகிறார். இளமையில் வறுமை காரணமாக பள்ளிப் படிப்பு அடிக்கடி இடைநிறுத்தம். திடீர்த் திடீரென பாடசாலை மாற்றம். கல்வியைச் சீராகத் தொடர முடியாத தவிப்பு. 'துக்கு (துக்கம்) மியா' என்பதுதான் நஸ்ருலின் மாணவப் பருவப் பட்டப் பெயர். பேக்கரி சிப்பந்தி, ரயில்வே அதிகாரி வீட்டு வேலைக்காரப் பையன், பள்ளிவாயில் முஅத்தின், மக்தப்

எனும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியன், கிராமிய இசை நாட்டியக் குழுவொன்றுக்குப் பாட்டெழுதிக் கொடுப்பவன் என வயிற்றுப் பாட்டுக்காக அவ்வப் போது ஏதோ ஊழியம் செய்து கொண்டு ஒருவாறு பத்தாம் வகுப்பு வரை படிப்பைத் தொடர முடிகிறது.

நஸ்ருல் பாட்டெழுதச் சந்தர்ப்பம் வழங்கிய கிராமிய இசை நடனக் குழுவின் பிரதான கவிஞர் (Goda Kobi) நஸ்ருலின் மாமனார் காஜி ஃபஸலே கரீம் வங்க மொழியிலும் உருதுவிலும் பார்சி

நஸ்ருல் கவிதை

வரப்போகும் கவிஞர்களுக்கு

வைகறைச் சூரியனின்
செவ்வொளி படர
வரப் போகும் நாட்களின்
கவிஞர்களே எழுக

விடியலில்
எம் பள்ளியெழுச்சி காணக்
கூட்டமாய்
விழித்தெழும் பறவைகளே

நான் சமைத்த வானில்
உம் வருகையில்
நம்பிக்கை வைத்து
இசைக்கின்றேன்
நல்வாழ்த்து

விட்டுச் செல்கிறேன்
என் வாழ்த்துக்களின்
நினைவை

இசைத்திடுக
எனது யாழில்
புதிய நாளுக்கான
உம் பாடலை

ஆங்கிலம்:
முஹம்மத் நூறுல் ஹுதா

யிலும் பாட்டெழுத வல்லவர். இவரே நஸ்ருலையும் இத்துறையில் இழுத்து விட்டவர். ஃபஸ்லே கரீம் காலமானதும் 'கொடா கோபி' பதவி நஸ்ருலை வந்தடைகிறது. பாட்டெழுதுவதுடன் நில்லாமல் நாடகப் பிரதிகளையும் தயாரித்துக் கொடுக்கத் தொடங்கினார் அவர். இக்கிராமிய இசை நடனக் குழுவுக்கு நஸ்ருல் எழுதிய நாடகங்களிலொன்று மதுசூதன் தத் இயற்றிய 'மேக் நாத் பத்' (மேகநாதன் வதை) என்ற வங்கக் காவியத்தைத் தழுவியதாகும். இசை நாட்டியக் குழுவுக்கு நஸ்ருல் தயாரித்துக் கொடுத்த நாடகப் பிரதிகள் பல இன்று கிடைத்தில.

தூரத்து உறவினர் ஒருவரின் ஏற்பாட்டால் பர்தமான் மாவட்டத்தில் ராணி கான்ஜில் சியர் சொல்ராஜ் உயர் பாடசாலையில் எட்டாம் வகுப்பிலிருந்து பத்தாம் வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கற்கும் போது இசை வல்லுனரான கன்ஜிலால் என்ற ஆசிரியரால் நஸ்ருலின் இசையார்வம் மேலும் வளர்த்து விடப்படுகிறது. இதுவும் நான்காண்டு காலம் கிராமிய இசை நடனக் குழுவில் பெற்ற அனுபவமுமே பிற்பாலத்தில் நஸ்ருலின் இசைத் துறைப் பங்களிப்புக்குக் கால் கோளிட்டதெனலாம்.

முதலாம் உலக யுத்தத்தின் போது நஸ்ருல் இஸ்லாம் இராணுவத்தில் சேர்ந்த வரலாறு வெகு சுவாரஸ்யமானது. சக மாணவர்கள் மெட்ரிக்குலேஷன் பரீட்சைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் நஸ்ருலும் அவரது பள்ளித் தோழர் ஷைலஜானந்த முகோபாத்தியாயாவும் ராணுவத்தில் சேர்வதற்காக கல்கத்தாவுக்கு ரயிலேறுகின்றனர், ராணுவப் பயிற்சி பிற்கால புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கையில். ஷைலஜானந்தர் பிற்காலத்தில் இலக்கிய அறிஞராகப் பிரபல்யம் பெற்றவர். ஆட்சேர்ப்புப் பரீட்சையில்

நஸ்ருல் மட்டுமே தெரிவாகின்றார். 49வது வங்காளப் படைப் பிரிவில் சேர்க்கப் பட்டு கராச்சியிலிருந்த ராணுவ முகாமுக்கு அனுப்பப்படுகிறார். கராச்சியிலும் மொசப்பத்தேமியாவிலும் நஸ்ருல் ராணுவ சேவை புரிகிறார். ஹவில்தார் (சார்ஜன்ட்) ஆகப் பதவி உயர்வு கிடைக்கிறது.

நஸ்ருல் கராச்சியிலும் ஈராக்கிலும் ராணுவ முகாம்களில் இருக்கும் போது மௌலவிமார்களிடம் பாரசீக மொழியைக் கற்பதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. பாரசீக, அறபு மொழி இலக்கியங்களில் நஸ்ருலுக்குப் பரிச்சயம் உண்டாகிறது. இவை பின்னாளில் திருக் குர்ஆனின் முதல் அத்தியாயத்தை வங்க மொழியில் செய்யுள் நடையில் மொழி பெயர்க்கவும் ஹாஃபிஸையும் உமர் கையாமையும் மொழி பெயர்த்து வங்க மொழியில் அறிமுகஞ் செய்யவும் உதவின.

கராச்சி, ஈராக் இராணுவ முகாம்களில் இருக்கும் போது நஸ்ருலின் பேனாவிலிருந்து இலக்கிய ஊற்றுப் பிரவகிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. கல்கத்தாவிலிருந்த வெளிவந்து கொண்டிருந்த இலக்கிய ஏடுகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்த ஹவில்தார் நஸ்ருல் இஸ்லாமின் முதல் சிறுகதை 'பவ்ந்துளர் ஆத்மா கஹினி' (ஒரு நாடோடியின் சுயசரிதை) கல்கத்தாவிலிருந்து வெளிவந்த 'சவ்கத்' என்ற சஞ்சிகையின் ஏழாவது இதழில் பிரசுரமாகின்றது. முதல் கட்டுரை 'துர்க்கி மஹிலா கொம்தா கோலா' (துருக்கியப் பெண்ணின் முக்காடு நீங்கிய முகம்) அதே சஞ்சிகையின் 12வது இதழில் வெளிவருகின்றது. நஸ்ருலின் முதல் கவிதை 'முக்தி' (விடுதலை) பங்கியோ முசல்மான் சாஹித்திய பத்ரிக்கா (வங்காள முஸ்லிம் இலக்கிய சஞ்சிகை)யில் வெளியிடப் படுகின்றது.

முதலாம் உலக யுத்தம் ஓய்ந்து 1920ல் வங்காளப் படைப் பிரிவு கலைக்கப்பட்டு கல்கத்தா திரும்பியதும் தொடங்குகிறது நஸ்ருல் இஸ்லாமின் தீவிர இலக்கியப் பங்களிப்பு. நஸ்ருல் கல்கத்தாவில் ஷைலஜானந்தாவுடனும் பின்னர் முஸாபர் அஹ்மதுடனும் தங்குகிறார். முஸாபர் அஹ்மத் பின்னர் இந்திய பொதுவுடமைக் கட்சி 1933ல் உதயமாவதற்கு அத்திவாரம் இட்டவர்களில் ஒருவர். 'முஸ்லிம் பாரத்'தில் நஸ்ருலின் 'பந்தன் ஹாரா' (தளை நீக்கம்) தொடர் நவீனம் வெளிவரத் தொடங்குகிறது. 'நப் யுக்' (நவ யுகம்) மாலைத்

'நஸ்ருலின் பாடல்களுக்கு நாம் அணிவகுத்துப் போர்க்களம் புகுவோம். சிறைக் கொட்டடிகளுக்கு இழுத்துச் செல்லப்படும் போதும் நாம் நஸ்ருலின் பாடல்களை இசைப்போம்' எனச் சிம்மக் கர்ஜனை புரிந்தார் நேத்தாஜி சுபாஸ் சந்திர போஸ். சுதந்திரப் போராளிகள் நஸ்ருலின் பாடல்கள் உதடுகளில் தவழத் தூக்கு மேடையேறினர்.

தினசரியில் முஸாபர் அஹ்மதுடன் இணையாசிரியராகச் சேர்கிறார். தலையங்கம் தீட்டும் பொறுப்பு நஸ்ருலிடம் விடப்படுகிறது. நவயுகத்தில் நஸ்ருல் எழுதிய 'முஹாஜிரீன் படுகொலைக்கு யார் பொறுப்பு?' என்ற கட்டுரை அரசின் கோபத்தைக் கிளறிவிடுகிறது. பத்திரிகை அதன் பாதுகாப்புப் பணத்தை இழக்க நேர்கிறது. அரசின் நெருக்குதல் காரணமாகவும் ஆசிரிய பீடத்தின் கொள்கை மாற்றம் காரணமாகவும் நஸ்ருல் நவயுகத்திலிருந்து விலகுகிறார்.

வங்கத்தில் சூறாவளி எழுப்பிய நஸ்ருலின் பித்ரோஹி - புரட்சிவாதி, அரவிந்தரின் சகோதரர் நடத்திய 'சப்தஹிக் பிஜ்லி' (வார மின்னல்) யிலும் பின்னர் 'முஸ்லிம் பாரத்'திலும் பிரசுரமான கவிதை. பித்ரோகி பிரசுரமான சப்தஹிக் பிஜ்லி (06 ஜனவரி 1922) இதழ் மறுபதிப்பாகியதுடன் ஒரு வாரத்துக்குள் 29,000 பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்தன! இதனைத் தொடர்ந்து நஸ்ருலின் முதல் சிறுகதைத் தொகுதி 'பயாத்தர் தான்' (வேதனையின் காணிக்கை) வெளியாகின்றது.

> "நான் ஒரு நாள் இறந்து விடக் கூடும். எனக்குத் தண்டனை வழங்குவோரும் மடிந்து மண்ணாகி விடுவர். ஆனால் உண்மையின் குரல் அடங்காது. சத்தியத்தின் குரலை நசித்து விட முடியாது."

நஸ்ருல் சிறிது காலம் 'சேவக்' என்ற பத்திரிகையில் சேவையாற்றிய பின் 1922 ஆகஸ்ட் 11ல் தம் சொந்தப் பத்திரிகையான 'தூம கேது'வை ஆரம்பிக்கின்றார். 'தூம கேது'வின் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் கவிதையில் தீட்டப்பட்டன. தூமகேது (வால் நட்சத்திரம்) அழிவை முன்னறிவிக்கும் என்பது ஐதீகம். இந்திய மண்ணிலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைத் தூக்கி யெறிவதற்கு புரட்சியை முன் மொழிந்தது நஸ்ருலின் தூமகேது. பூரண சுதந்திரம் என்ற நஸ்ருலின் நிலைப்பாட்டை ஆதரித்து கவியரசர் தாகூரும் நாவலாசிரியர் சரத் சந்திர சட்டர்ஜியும் தூமகேதுவுக்கு ஆசி வழங்கினர். "தலைவர்கள் விதம் விதமாக அர்த்தம் கற்பிப்பதால் நான் ஸ்வராஜ்யம் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க

நஸ்ருல் கவிதை

பிரிவு

இது
வீதியோரச் சந்திப்பல்ல
வெற்றுப் பேச்சல்ல
பயண முடிவில் குலுக்கப்படும்
சம்பிரதாயக்
கைலாகு அல்ல
அத்து மீறலின்றிப்
புன்னகையால்
அகம் புகுந்தாய்
அரசனாய்
சிங்காதனமேறாமல்
இதய இருக்கையில்
அமர்ந்தாய்
பிரியும் தருணம் வந்ததும்
எம்மை விட
அதிகம் கலங்கியவன்
நீதான்

வதையுறும் எம் ஆன்மாவின்
வலியாக
உயிர்த்திருப்பாய்

போலியன்று நண்பனே
இவ்வுறவு
நித்தியம்
மீண்டும் சந்திப்போம்
இது
நிச்சயம்

ஆங்கிலம்:
முஹம்மத் நூறுல் ஹுதா

விரும்பவில்லை. சுதந்திரமும் ஆட்சியும் உட்பட இந்த மண்ணின் அனைத்து விவகாரமும் இந்தியன் கையில் இருக்க வேண்டும்'' என்று எழுதினார் நஸ்ருல். தூமகேது வாரமிரு முறை வெளிவந்தது. அதன் செப்டம்பர் 26 இதழில் வெளியான 'ஆனந்தமாயி அகாமனே' (துர்க்கா தேவியின் வருகை) பிரிட்டிஷாருக்குக் கிலியூட்டிய கவிதை. அக்டோபர் 13ல் நஸ்ருலின் 'அக்னி பீனா' கவிதைத் தொகுதியும் அக்டோபர் 25ல் 'ஜுக பானி' (காலத்தின் செய்தி) கட்டுரைத் தொகுப்பும் வெளியிடப்பட்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் தடை செய்யப்படுகின்றன. அவர் மீது ராஜ துரோகக் குற்றம் சாட்டப் படுகின்றது. அவர் கைது செய்யப் படுகிறார்.

கல்கத்தா பிரசிடன்ஸி நீதியரசர் சுவின்ஹோ நஸ்ருலுக்கு ஓராண்டு கடுழியச் சிறை விதிக்கின்றார். 'இந்த நாட்டில் அடிமைத் தனத்தை அதன் சொந்தப் பெயரால் அழைப்பது குற்றமா?' என்று குற்றவாளிக் கூண்டிலிருந்து கேள்வி எழுப்பினார் நஸ்ருல். இந்த வழக்கில் நஸ்ருல் வழங்கிய வாக்கு மூலம் 'ராஜ் பந்திர் ஜபான் பந்தி' (ஓர் அரச கைதியின் அதிகாரக் களைவு) எனப் பிரசித்தி பெற்றது. "நான் ஒரு கவி. உண்மையை வெளியிடும் கருவி. அரக்கத் தனம் படைத்த அரசு இப்புல்லாங் குழலைச் சிறையிடலாம்: அல்லது சிறையிடலாம்: அல்லது உடைத்தெறியலாம். ஆயினும் குழலிசைப்போனைச் சிறையிட எவராலும் முடியாது. நான் ஒரு நாள் இறந்து விடக் கூடும். எனக்குத் தண்டனை வழங்குவோரும் மடிந்து மண்ணாகி விடுவர். ஆனால் உண்மையின் குரல் அடங்காது. சத்தியத்தின் குரலை நசித்து விட முடியாது. புல்லாங்குழல் என் கையிலிருந்து பிடுங்கப்படுவதால் இசை ஓய்ந்து விடாது. அவ்விசையின் பிறப்பிடம் என் ஆன்மாவேயன்றி அப் புல்லாங் குழல் அல்ல."

நஸ்ருல் கவிதை

சிருஷ்டிப் பரவசம்

சிருஷ்டித் துடிப்பு

வதன முறுவல்
விழிகளில் புன்னகை

ஆன்மாவின்
மறைந்துள்ள
சிற்றோடைகளில்
அனலும் குருதியின்
தக தகப்பு
அலைப் பிரவாகம்
கொந்தளிப்பு

சிரிப்பொலிகள்
கண்ணீர்ச் சங்கமம்
ஆனந்தத் தவிப்பு

தனிமை வாட்ட
சுவாசம் திணற
சிருஷ்டிக் கப்பால்
நெஞ்சம் கிழிபடும்
நெட்டுயிர்ப்பு

அண்டம் குலுங்க
அனற்பொறி பறக்க
விஷ்னு சக்கரம்
விண்ணில் சுழலுது
சிவனின் திரிசூலம்
தரையிறங்குது

மார்பினுள் ஒரு கோடி
மலர்களின் நர்த்தனம்
புதியதொரு ஏற்பாட்டின்
பிரசவப் பரவசம்

ஆங்கிலம்:
ரொஷாவுல் கரீம் தாலுக்தார்

நஸ்ருல் அலிப்பூர் சிறையிலும் பின்னர் ஹூக்ளி சிறையிலும் சிறைவாசம் அனுப விக்கிறார். ஹூக்ளியில் சிறையதிகாரி களால் கைதிகள் மனிதாபிமானமின்றி நடத்தப் படுவதை எதிர்த்து உண்ணா விரதப் போராட்டம் நடத்துகிறார். இதனால் கலவரமுற்ற தாகூர், 'உண்ணா விரதத்தைக் கைவிடும். நீர் எம் இலக்கியத் துக்குத் தேவையானவர்' எனத் தந்தி யடிக்கிறார். தந்தி நஸ்ருலிடம் கையளிக் கப்படாமல் அனுப்பியவரின் முகவரிக்கே திரும்பி வந்து சேர்கிறது. சரத்சந்திரரும் போய் உண்ணா விரதத்தைக் கைவிடும் படி நஸ்ருலை வேண்டுகிறார். சிறையதி காரிகள் செயலுக்குக் கண்டனம் தெரி வித்து அவருக்கு ஆதரவாகக் கல்கத்தா வாசிகள் சித்திர ரஞ்சன் தாஸ் குப்தா தலைமையில் பிரம்மாண்டமான கூட்ட மொன்றை நடத்துகின்றனர். மக்களின் வேண்டு கோளுக்குச் செவிமடுத்து நாற் பத்தொரு நாட்கள் நீடித்த உண்ணா விரதத்தை நஸ்ருல் கைவிடுகிறார்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டம், காந்தியின் அரசியல் பிரவேசத்தால் வெகு ஜன எழுச்சியாக மாறும் போது நஸ்ருலும் அதன் பால் ஈர்க்கப் படுகின்றார்.

'துயரடித் தேசத்தின்
தளைகள் தகர்ப்பதற்கு
வேட்கையுடன் வருமிவ்
வெறி கொண்ட யாத்ரிகன் யார்?

சாவையெதிர்க்கும்
சன்னத்தர் இவரோடு
முப்பது கோடிப் பேர்
முழக்கமிட்டு நடக்கின்றார்

விலங்குகளில் தேவி
வீறடங்கிக் கிடக்கின்ற
பலிபீடத் திருதயத்தில்
பயம் கவ்விப் படர்வதற்கு
விடுதலைச் சங்கூதும்
வெறி கொண்ட யாத்ரிகன் யார்?'

நஸ்றுல் இஸ்லாம், மனைவி பிரமிளா தேவி, புதல்வர்கள் சபியகுச்சி, அனிருத்த

காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கம், அந்நியத் துணி பகிஷ்கரிப்பு முதலியன அவரைக் கவர்கின்றன. கைராட்டினத்தின் சுழற்சியில் சுவராஜ்யத் தேர்வரும் ஓசையைச் செவியுறுகின்றார் நஸ்றுல்.

'சுழலு
சுழலு - கை
ராட்டினமே
சுழலு - காதல்
ராட்டினமே
சுழலும் - உன்
சக்கர சுழற்சியிலே
ஸ்வராஜ்யத் தேர்வரும்
ஒலி கேட்கும்

ஸ்வராஜ்ய மாளிகை
திறக்கின்ற
சிம்மக் கதவின் ஒலி கேட்கும்'

000

முன்பு கொமிலாவில், தௌலத்பூரில் 18 ஜூன் 1921ல் நஸ்றுலுக்கும் பிரபல பிரசுரகர்த்தா அலி அக்பரின் புதல்வி நர்கிஸுக்கும் திருமண நிச்சயதார்த்தம் நிறைவேறி, பெண் வீட்டாருடன் ஏதோ தகராறு ஏற்பட்டு அன்றிரவே அங்கிருந்து வெளியேறிய நிகழ்வு மர்மமாகவே உள்ளது. இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞரான நஸ்றுலின் இதயத்தில் ஏற்பட்ட காயமும் நர்கிஸ் மீது அவர் கொண்டிருந்த காதலும் அவரது அநேக கவிதைகளிலும் பாடல்களிலும் உதிரம் வடிப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இவ்வாறு மணவீட்டிலிருந்து மனஸ்தாபத்துடன் வெளியேறிய நஸ்றுலுக்கும் பிரமிளா தேவிக்குமிடையே சந்திப்பு நேர்கிறது. பிரமிளா தேவி பிரம்ம சமாஜத்தைச் சேர்ந்தவர். 1924 ஏப்ரில் 25ல் பலத்த எதிர்ப்புகளின் மத்தியில் நஸ்றுல் - பிரமிளா திருமணம் நிகழ்கின்றது. பிரம்ம சமாஜத்தின் மாசிகை 'பிரபாசி' அதன் பத்திகளில் நஸ்றுல் மீது அபாண்டங்களைக் கொட்டித் தீர்க்கின்றது.

நஸ்றுல் தம்பதிகள் ஹூக்ளியில் இல்லற வாழ்வைத் தொடங்குகின்றனர். இவர்களது முதல் குழந்தை அஸாத் கமால் பிறந்த ஆண்டிலேயே தவறி விடுகிறது.

இதே ஆண்டில் வெளியான நஸ்றுலின் 'பிஷர் பான்ஷி' (விஷ வேய்ங்குழல்) கவிதைத் தொகுதி, 'பங்கர் கான்' (ஊழிப் பாடல்) பாடல் தொகுப்பு இரண்டுமே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் பறிமுதல் செய்யப்படுகின்றன. நஸ்றுல் தீவிரமாக அரசியலில் குதிக்கின்றார். ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்கின்றார். வங்க மாகாண காங்கிரஸ் குழுவில் உறுப்பினராகின்றார். 1925ல் பரீத்பூர் மாநாட்டில் காந்தி - நஸ்றுல் சந்திப்பு நிகழ்கின்றது. பின்னர் தொழிலாளர், விவசாயிகள் கட்சியின் உருவாக்கத்தில் பங்கேற்று அக்கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனத்தை வெளியிடுகின்றார். கட்சிப் பத்திரிகையான 'லங்கல்' (ஏர்) என்ற ஏட்டின் ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்கின்றார். நஸ்றுலின் 'சமயவாதி' (சமத்துவம்) கவிதைத் தொடர் லங்கலில் வெளிவருகின்றது. லங்கல் பின்னர் ஜனவாணி (மக்கள் குரல்) எனப் பெயர் மாற்றம் பெறுகின்றது.

அவரது குடும்பம் 1927ல் கிருஷ்ணா நகருக்குக் குடிபெயர்கிறது. நஸ்றுலின் நூல் வெளியீட்டாளர்கள் பணம் வழங்காமல் விட்டதால் அவர் இக்காலப் பகுதியில் மிகுந்த பொருளாதாரக் கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகின்றார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் நெருக்குதல்கள் ஒரு புறம். ஹிந்து முஸ்லிம் சனாதனிகளின் இடையூறுகள் இன்னொரு புறம். உடல் நிலை வேறு பாதிப்புறுகிறது. இவற்றின் மத்தியிலும் நஸ்றுல் தீவிரமாக இயங்குகிறார். நஸ்றுலின் இசையார்வம் புது மலர்ச்சி காண்கிறது.

நஸ்றுலின் தேசாபிமான, தேசியப் பாடல்கள் அடிநிலைப்பட்ட மக்களின் ஆசை, அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலித்தன. நாட்டுப் புற இசையை அடிப்படையாகக் கொண்ட மரபுடன் வட இந்தியச் செவ்வியல் இசையைக் கலந்ததன் மூலம், வங்க இசையை இந்திய உபகண்டத்

நஸ்ருல் கவிதை

திரும்பிப் போ

கைகளில் மலர் கொண்டு
கல்லறை நாடி வந்தாய்
அடியேய் நீ யார்?

அந்த நாட்களில் இவன்
ஜீவ வந்தனாய் இருக்கையில்
நிம்மதியாய் இவன் துயிலட்டுமென
நீ வேண்டி நின்றதில்லையோ?

சாவின் பள்ளத்தாக்கில்
இவனின் சயனத்தைக்
கெடுத்து விடாதே
சரமலர் கொண்டு வந்தாய்
எனினும்
இவன் கல்லறை மேல்
கண்ணீரைச் சொரியாதே
கவனிப்பின்றி உதிர்ந்த இம்மலர்
கண்ணீரால்
இனி உயிர்ப்பதுண்டோ

என் சமாதிக் கல் கூட
கடினமானதன்று
உன் இதயத்தைப் போல

மனதின் ஆசைகள் காலப்போக்கில்
மண்ணோடு மண்ணாவதுண்டு
பூத்திடாத அரும்புகளாய்
பூச்சியரித்துக் கெடுவதும் உண்டு

நேரங்கெட்ட இந்நேரத்தில்
ஏன் வந்தாய்
திரையிடும் விழிநீர்
துடைத்துக் கொண்டு
திரும்பிப் போய்விடு

தேசிய இசையின் ஓர் அங்கமாக மாற்றினார் நஸ்றுல். வங்க இசையின் ஆயிரமாண்டு கால வரலாற்றில் நஸ்றுல் சுய சிருஷ்டியாற்றல் மிக்கவராய்த் திகழ்கின்றார். அவரது இசை மக்கள் இசையாகப் பரிணமிக்கிறது. கஸல் பாடலையும் வங்க இசையில் அறிமுகஞ் செய்கிறார். மக்கள் இசை, கஸல் ஆகிய இரு வடிவங்களும் நஸ்றுல் இஸ்லாம் என்ற இளங் கவியின் போராட்டங் களையும் காதலையும் பாடு பொருளாக் கின. சுமார் 4000 பாடல்களையும் கஸல் களையும் இயற்றிச் சாதனை படைத்த நஸ்றுல் அவற்றில் பெரும்பாலானவற் றுக்கு தாமே இசையமைத்துமுள்ளார். சுமார் 20 புதிய இராகங்களை உருவாக்கி இந்திய இசை மரபைச் செழுமைப் படுத்தியுள்ளார்.

1926ல் நஸ்றுலின் இரண்டாவது மகன் அரிந்தம் காலித் (புல் புல்) பிறந்த போதே நஸ்றுலின் முதல் கஸலும் பிறந்தது. 'புல் புல் இ தூய் ஃபூல் ஷஹாத்தே திஸ்னே அஜீ தோல்' என்ற கஸல். 'கன்தாரி ஹுஷியார்' (அலுகோசே ஜாக்கிரதை) என்ற பாடலை இயற்றி கிருஷ்ணா நகர் காங்கிரஸில் பாடுகின்றார். 1927ல் முஸ்லிம் சாஹித்ய சமாஜின் வருடாந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்று வதற்கு டாக்கா செல்கிறார். அவரது பொருளாதாரக் கஷ்டங்களை அறிந்த நண்பர்கள் நஸ்றுல் குடும்பத்துக்கு உதவுவதற்காக கல்கத்தா அல்பர்ட் மண்டபத்தில் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஏற்பாடு செய்கின்றனர். கல்கத்தாவிலி ருந்து வெளிவந்த 'சங்கத்'தின் பத்திராதிபர் முஹம்மத் நஸிருத்தீன் அப்பத்திரிகையின் சம்பளம் பெறும் ஆசிரியர் குழுவில் நஸ்றுலுக்கு நியமனம் வழங்கி, அவர் கிருஷ்ணா நகரிலிருந்து கொண்டே பணியாற்றுவதற்கு அனுமதிக்கின்றார்.

1928ல் நஸ்றுலின் தாயார் காலமாகின் றார். நஸ்றுல் இஸ்லாம் கவிதைகளின் தொகுப்பான 'சஞ்சிதா' இருவேறு பதிப்புகளாகப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. ரங்பூரில் ஹரகச்சா தருன் சங்கியா (ஹரகச்சா இளைஞர் சங்கம்) வால் நஸ்றுல் கௌரவிக்கப்படுகின்றார். நஸ்றுலின் பொருளாதார நிலைமையும் உடல் நலத்தையும் கருத்தில் கொண்டு அவரது நண்பர்களும் அபிமானிகளும் மேற் கெண்ட முயற்சியால் அவரது குடும்பம் கல்கத்தாவில் குடியேறுகின்றது. அங்கு ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில் நடந்த அகில இந்திய சோஷலிச இளைஞர் காங்கிரஸின் ஆரம்ப கீதத்தை நஸ்றுல் பாடுகின்றார்.

நஸ்றுலின் பாடலொன்றை பாடகி பெரோஸா பேகம் பாட நஸ்றுல் இஸ்லாம் அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

நஸ்ருல் கவிதை

கிளைகளை உசுப்பாதே

இரவுப் பட்சியே
மொட்டரும்பும் கிளைகளை
உசுப்பாதே

மொட்டுக்கள் இன்னும்
மயக்கத்தில் மூழ்கித்
துயில்கின்றன

இப்போது
மொட்டைக் கிளைகள் மத்தியில்
இரவு பகல்
வீசுகின்றது வாடைக் காற்று

பாடும் தென்றலும்
மயக்கும் வண்டும்
இன்னும் வந்தில

முக்காடு கிழித்து
கன்னி மலர்கள்
வெளிக்கிடல் எப்போ
பனித்துளி
துயில் கலைத்திட
நுதலில் செவ்வரி
படர்தல் எப்போ

முகைகளைத் துயிலெழுப்பி
முகையுதடுகள் முறுவல் பூக்க
கன்னங்கள் குழியச் செய்த
வசந்தம் இங்குறல் எப்போ

எட்டாத் தொலைவின்
சுகந்தங்களுக்காய்
இதயத்தை இதுவரை
மலர்களால் நிரப்பினாய்
முட்டித் ததும்பும் கண்ணீரால்
உன்
விழிகளை இனி நிரப்பு
கவிஞனே...

1929ல் 'முஸ்லிம் ஷிக்ஷா சமித்தி' (முஸ்லிம் கல்விச் சபை) யின் அங்குரார்ப் பண வைபவத்தில் கலந்து கொள்கிறார். இதே ஆண்டு நஸ்றுல் பல்வேறு அமைப்பு களால் கௌரவிக்கப்படுகிறார். டிசம்பர் 15ல் அவரைப் பாராட்டி மாபெரும் தேசிய விழாவொன்று வங்க தேசத்தைச் சேர்ந்த பிரபல விஞ்ஞானி ஆச்சார்ய பிரஃபுல்லா ரே தலைமையில் நடை பெறுகின்றது. இவ்வைபவத்தில் விடுத லைப் போராட்ட வீரர் சுபாஷ் சந்திர போஸ் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொள்கிறார்.

நஸ்றுலின் நான்காவது மகன் காஸி அனிருத்தா 1930ல் பிறக்கிறார். நஸ்றுலின் கவிதைகளதும் பாடல்களதும் தொகுப் பான 'பிரளய ஷிக்ஹா' (பிரளய அக்னி) பாடல் தொகுப்பு 'சந்திர பிந்து' (நாசி அடையாளம்) இரண்டும் வெளியிடப் பட்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் தடை செய்யப்படுகின்றன. மகன் புல் புல் மூன்றரை வயதுப் பாலகனாகவே அம்மை நோய்க்குப் பலியாகின்றார். நஸ்றுலின் ஆளுமை பன்முக விலாசத்துடன் பிரகா சிக்கத் தொடங்குகிறது. இசைத் தட்டு நிறுவனங்களுடன் உண்டான தொடர் பால் அவர் பாடலாசிரியராக, இசையமை ப்பாளராக, பாடகராக மாறுகிறார். சினிமா, நாடகம், வானொலி என பல துறைகளிலும் அவர் நாட்டம் செலுத்து கிறார். அவரது பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு நிலைப்பாடு காரணமாக அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்க இசைத் தட்டு வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் தயக்கம் காட்டுகின்றன. இசைத் தட்டுக்காக ஹரேந்திர தத்தா நஸ்றுலின் பாடலொன் றைப் பாடிய போது 'ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வொய்ஸ்' (HMV) இன் வெள்ளை நிர்வாகத்துக்கு அஞ்சி பாடலாசிரியர் பெயர் மறைக்கப்படுகின்றது.

எனினும் அவரது பாடல்களுக்கிருந்த மக்கள் ஆதரவு காரணமாக - லாபங் கருதி

- வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் நஸ்றுலுடன் ஒப்பந்தஞ் செய்து கொள்ள முன்வருகின்றன. மெகாஃபோன், ஹிந்துஸ்தான், செனோலா, ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வொய்ஸ் முதலிய நிறுவனங்களுடன் அவர் ஒப்பந்தஞ் செய்து கொள்கிறார். இவற்றால் அவரது பொருளாதார நிலை சற்றுச் சீர் பட்ட போதும் 1938ல் அவரது மனைவி நோயில் வீழ்ந்த போது இசைத் தட்டுக்களின் ராயல்டி முழுவதையும் அற்பத் தொகையான 4000/- வுக்கு விற்றுவிட நேர்கிறது.

1940ல் 'நவ்யுக்' மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கிய போது நஸ்றுல் அதன் பிரதம ஆசிரியராகின்றார். 1941 ஏப்ரல் 5/6ல் நடந்த வங்காள முஸல்மான் சாஹித்திய சமித்தியின் வெள்ளி விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி 'இந்தப் புல்லாங் குழல் இனி இசைக்காவிடின்' என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்துகிறார். இதுவே நஸ்றுல் ஆற்றிய கடைசி உரை. இதேயாண்டு மே 25ல் கவிஞர் ஜதீந்திர மோஹன் பக்ஷியின் தலைமையில் நஸ்றுல் இஸ்லாமின் 43வது பிறந்த நாள் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆகஸ்ட் 7ல் ரவீந்திரநாத் தாகூர் கல்கத்தாவில் காலமாகிறார். கல்கத்தா அகில இந்திய வானொலியில்

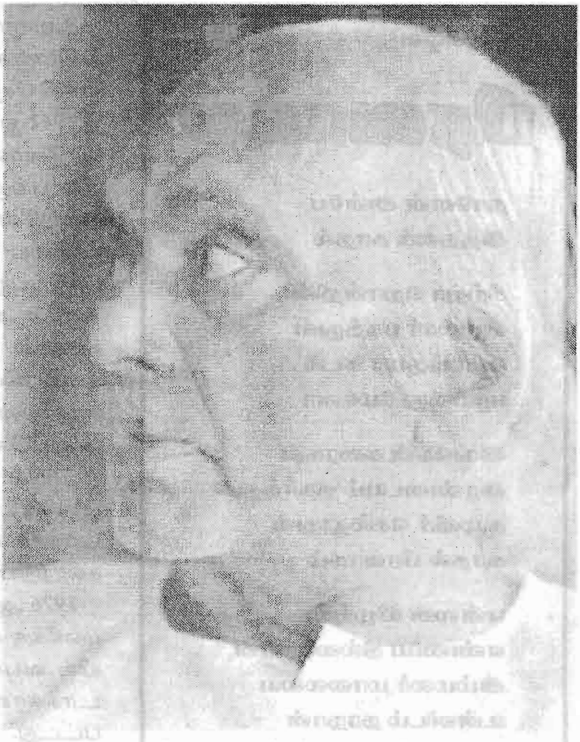

நஸ்றுலின் அந்திம காலத் தோற்றம்

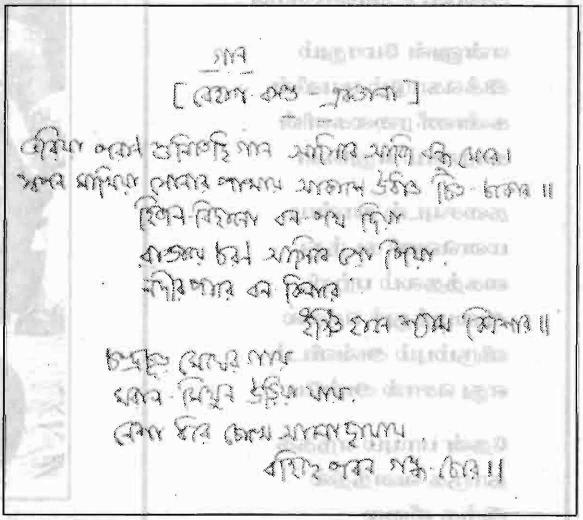

நஸ்றுல் இஸ்லாமின் கையெழுத்து

நஸ்ருல் கவிதை

பிரவாகம்

தாளேன் அன்பே
இத்தகைக் காதல்

சிற்றா றொன்றின்
சிறுமார் பகத்துள்
பொங்குமா கடல்
பாய்வது மேனோ

இங்கென் கரைகள்
இரண்டையும் தகர்த்துக்
கழுவிச் செல்லுதுன்
காதல் பிரவாகம்

என்னை யிழுந்திட
எண்ணிய தில்லைதான்
இம்மலர் மாலையை
உன்னிடம் தரநான்
அவாவுற் றதுவும்
அன்பே உண்மைதான்

என்னுள் மோதும்
இக்கொடும் புயலின்
கண்ணீ ரலைகளின்
காரணம் எதுவோ
தசையுடல் தாண்டி
மனவெளி கடந்து
கைத்தலம் பற்றி
அழைத்துச் செல்ல
விரும்பும் அவ்விடம்
எது சொல் அன்பே

தேன் பாயும் எந்தத்
தாருக வனத்தில்
இந்த லீலை
இறுதியாய் ஓயுமோ

'ரபிஹாரா' (ரவீந்திரரின் இழப்பு) என்ற கவிதாஞ்சலி மூலம் தாகூருக்கு இறுதியாஞ்சலி செலுத்துகிறார் நஸ்றுல்.

1942 ஜூலை 10ந் திகதி அகில இந்திய வானொலியின் சிறுவர் நிகழ்ச்சியொன்றில் பங்குபற்றிக் கொண்டிருக்கையில் நஸ்றுலின் குரல் பாதிப்புற்று அவர் பேசும் சக்தியை இழக்கிறார். அவரது மனமும் பாதிப்புறுகின்றது. வைத்திய சிகிச்சைகளால் அவரைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. 'நஸ்றுல் பராமரிப்பு சங்கம்' உருவாகின்றது. அவரை வைத்தியத்துக்காக லண்டனுக்கும் வியன்னாவுக்கும் அனுப்பி வைத்தும் பயனேற்படவில்லை.

1960ல் இந்திய அரசு அவருக்கு 'பத்மபூஷண்' விருது வழங்குகிறது. 1975ல் டாக்கா பல்கலைக் கழகம் இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குகிறது.

1976 ஆகஸ்ட் 29 ஞாயிறு காலை 10.00 மணிக்கு டாக்கா பி.ஜி. வைத்திய மனையில் வபாத்தான நஸ்றுலின் ஜனாஸா டாக்காவில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

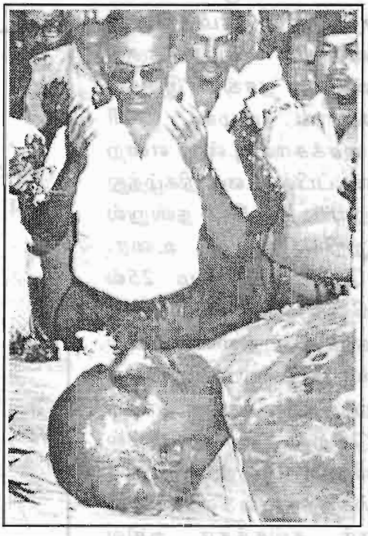

நஸ்றுலின் ஜனாஸாவுக்கு வருகை தந்த ஜெனரல் ஸியாஉர் ரஹ்மான்

நஸ்ருல் இஸ்லாம் 77 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த போதும் 43 வயதுடன் அவரது இயக்கம் ஓய்ந்து விடுகிறது. எஞ்சிய 34 ஆண்டுகள் (Involuted psychosis) என்ற தீராத வியாதியால் பாதிக்கப் பட்டு அணைந்து போன எரிமலையாகவே அவரின் அந்திம நாட்கள் கழிந்தன. எனவே அவர் இலக்கியம் படைத்தது இரு தசாப் தங்களே. ஆயினும் இந்த இரு தசாப்தங்களிலும் (1920 - 1941) அசுர வேகத்தில் மலையாக எழுதிக் குவித்த வர் நஸ்றுல். நூல்களாக வெளிவந்த அவரது ஆக்கங் கள்: கவிதைத் தொகுதிகள் - 9, பாடல் தொகுப்புகள் -16, கவிதைகளும் பாடல்களும் தொகுப்பு - 13, சிறுகதைத் தொகுதிகள் - 3, நாவல்கள் - 3, நாடகங்கள் - 6, கட்டு ரைத் தொகுப்புகள் - 5, மொழியாக்கங்கள் - 3. மொத்தம் - 58. சினிமா வுக்காக இரு திரைக் கதை களும் எழுதியுள்ளார்.

நஸ்றுல் ரச்சனா பாலி (நஸ்றுலின் படைப்புகள்) அப்துல் காதிரால் நான்கு தொகுதிகளாகத் தொகுக் கப்பட்டு 1993ல் பங்களா தேஷ் வங்காள அகடமியால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (புதிய பதிப்பு, அனிஸுஸ் ஸமான் தலைமையில் முஹம்மத் அப்துல் கையூம், ரபீக்குல் இஸ்லாம், முஹம் மத் மஹ்ஃபுஸுல்லாஹ், முஹம்மத் முனீருஸ்ஸமான், அப்து மன்னான் ஸையத், கருணாமாயி கோஸ்வாமி, செலீனா ஹுஸைன் முதலிய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சபையினால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.)

நஸ்றுலின் படைப்புகள் ஒடுக்கு முறை, அடிமைத் தனம், இனவெறி, நிலப் பிரபுத்துவம், காலனித்துவம் முதலியவற்றுக்கு எதிராக முனைப்புப் பெற்றவை. ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையை வலியுறுத்துபவை. அவர் கால சமூக, அரசியல் இயக்கங்களின் உந்து சக்தியாய் விளங்கியவை.

நஸ்றுல் தம் கவிதைக்கு வலுவூட்டுவதற்காகப் பலவேறு மத, கலாசாரப் பின்னணிகளில் உருவான கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் உரிய தொன்மங்களையெல் லாம் அனாயாசமாக எடுத்தாள்கிறார். பித்ரோஹி என்ற அவரது வெகு பிரசித்தமான கவிதையை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். ஹிந்து புராணங்கள், இஸ்லாமிய வரலாறு, கிரேக்கத் தொன்மங்கள் முதலியவற்றிலிருந்தெல்லாம் அவரது கவிதைப் படிமங்கள் தோற்றங் கொள்கின்றன.

சமஸ்கிருத மயமாக்கப்பட்ட வங்க மொழியில் அறபு, பாரசீக மொழி வழக்குகளை அறிமுகப்படுத்தி அம் மொழியை வளப்படுத்தியமை வங்க மொழிக்கு அவர் வழங்கிய மற்றுமொரு பங்களிப்பாகும்.

'தளை நீக்கம் பெற்ற சுதந்திர புருஷனாக மனிதன்' என்பதுதான் நஸ்றுலின் கவிதைகளில் அழுத்தம் பெறும் செய்தி. அந்த வகையில் பூகோள எல்லை களைக் கடந்த எல்லாக் காலத்துக்குமுரிய பிரபஞ்சக் கவியாக, 'உயர் இமயக் கொடு முடியையும் சிரம் பணியச் செய்து' உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறது அவரது மேதாவிலாசம். □

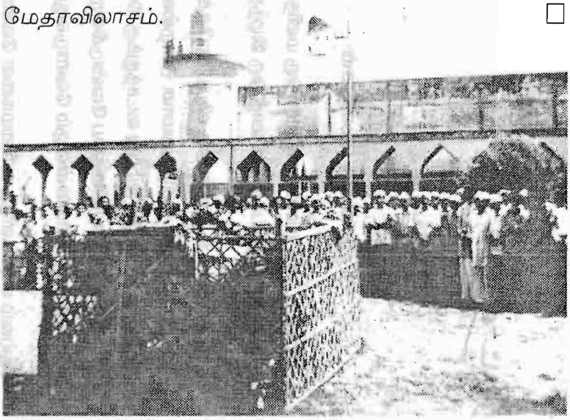

நஸ்றுல் இஸ்லாமின் அடக்கஸ்தலம்

ரஃயீட் தயே

நான் யார்?

தமிழில்:
சி.சிவசேகரம்

நான் ஒரு பலஸ்தீனன்

இரண்டு அடையாளங்களுள்ள ஒரு மனிதப் பிறவி
எனினும் ஒரு தாயகம் இல்லாத ஒரு இழந்த ஆன்மா

நான் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாயிருக்கலாம்
எனினும் தனித்துவமான ஒன்றல்ல
உலகமெலாம் மேலும் ஐம்பது லட்சத்துக்கு அண்மித்தோர்
நான் வேண்டுவதையே வேண்டுகின்றனர்
நான் வேண்டுவது, நாமனைவரும் வேண்டுவது மிக எளியது

தெய்வம் எமக்களித்த உரிமைகளை வேண்டுகிறோம்
நீதியை வேண்டுகிறோம்
விடுதலையை வேண்டுகிறோம்
நமது மண்ணை வேண்டுகிறோம்
பலஸ்தீனத்தை வேண்டுகிறோம்

நமது கொடிகள் உயர்த்தப்பட்ட அணிவகுப்பில்
இசை மேளம் ஒலிக்கும் அந்த உன்னத நாளுக்காக
எவ்வளவு கனாக் காணுகிறேன்

இளையோர் ஆரவாரிக்கையில் முதியோர் அழுகையில்
அகதிகள் மீள்கையில் ஸியோனிஸம் சாகையில்

என் பாட்டனார் வாழ்ந்த இடத்தே வாழ்ந்த
அவரத ஆன்மாவுக்கு அருகே புதைக்கப்பட வேண்டுகிறேன்
ஜெரூஸலேமில் மணி ஒலிக்கையில்
கயிற்றை இழுப்பவனாக இருக்க வேண்டுகிறேன்
குன்றத்தின் குவி மாடத்தில் நின்று
தொழுகைக்காக அழைத்திட வேண்டுகிறேன்
அங்குள்ள புனித மண்ணில்
என் சொந்தக் கரங்கள் இரண்டினாலும்
ஒரு வீடு கட்ட வேண்டுகிறேன்

என்னைத் தவறாக விளங்க வேண்டாம்
அமெரிக்கா அருமையானது

ஆயினும் நான்
என்னுடையதான மண்ணிலேயே வாழ வேண்டுகிறேன்
பலஸ்தீனத்திலேயே வாழ வேண்டுகிறேன்

(பத்திரிகையாளரான ரயீட் தயே அமெரிக்காவில் பிறந்த பலஸ்தீனர்)

பிணக்கு

மு. பஷீர்

புலன்கள் ஒதுக்கிய யோகியைப் போல்
இரவுகளையேன் புறக்கணிக்கிறாய்
கனக்கும் மௌனத்தை மேனியெங்கும் பூசியுன்
வெப்பம் என்னில் கவிந்திடாது
பாசாங்கு செய்கிறாய்

உடல் வருத்துமுன் அந்தச் சில நாள்களை
நொந்த மனதுடன் நான் தள்ளிப் போடலாம்
நடுங்கும் பிணியென்றால்
பொறுமை காக்கலாம்
அக்கினி தகிக்கும் நீண்ட இடைவெளியை
ஆன்மா சகிக்காது

கனிவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கையில்
நீயேன் கனலையுமிழ்கிறாய்
உன் பிடிவாத சுவருடைத்து ஓடிவந்த தாள் பணியும்
சாத்தியமில்லையெனக்கு
நான் ஆணாக இருப்பதால்
எந்த ஆணும் ஏதோவொரு பொறிக்குள் சிக்கி
மனைவியிடம் தோற்றுப் போகிறவன்தான்

நேச சாளரம் இறுக்கியடைத்த புழுக்கத்தில்
எனது உலகம் சூனியமாயிற்று
குறுகுறுக்குமென் உணர்வுகள்
உன் முக நீட்டலில் தொலைகிறது

சில வண்டுகள் சப்தமிட்டு செவி துளைக்குமந்த
பின்னிரவுகளில் நாம் கூடிக் களி சிலிர்த்த
ஒய்ந்த பொழுதுகளை எங்ஙனம் மறக்கவியலும்

எவ்வளவிட்டும் நிரம்ப மறுக்கும் ஓட்டைப் பாத்திரமாய்
நமது தேகம்
இன்று நாளையென வன்மத்தோடு நீள்கிறது

'வேட்டைக்குப் பிடுங்கள்'

அறபாத்துடைய கவிதைகளைப் பற்றிக் கூற வரும் போது இக்கால முஸ்லிம்களின் வாழ்வையும் அரசியலையும் ஒதுக்கி விட்டுப் பேச முடியாமலுள்ளது. ஈழப் போராட்டத்தின் ஆரம்பம் முஸ்லிம்களின் ஆதரவுடனேயே முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் காலப் போக்கில் சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழர்களுக்கு இழைத்த கொடூரங்களை மிஞ்சும் வகையில் தமிழ்ப் பேரினவாதம் சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் மீது கொடூரங்களைக் கட்டவிழ்க்கத் தொடங்கியது.

எமைச் சூழவுள்ள மற்றைய இரு சமூகங்களும் அரசியல்வாதிகளும் எம்மவர்கள் "தூக்கிப் பிடிக்கும்" இந்திய இலக்கியவாதிகளும் தெற்கிலுள்ள முஸ்லிம்களும் கூட முஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் எதையும் கண்டு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. எமது மக்கள் தாய் நிலங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டதையோ முஸ்லிம்கள் வெட்டப்பட்டும் சுடப்பட்டும் சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்டும் கொலை செய்யப்பட்டதையோ எமது இனத்துக்காக அரசியலில் போராடிய தலைவனின் படுகொலையையோ கண்டு கொள்ளவில்லை. போராட்டத்தின் போது ஒதுங்கியிருந்து பின்னர் சமாதானப் பேச்சுக் களில் தமக்குப் பங்கு கேட்டு வருகிறார்கள் என்று எமைப் பகிரங்கமாக ஒதுக்கிய போதும் எமக்கு இழைக்கப்பட்ட மாபெரும் அநீதியைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. இவ்வாறே எமது கவிதைகளில் தேங்கியுள்ள கண்ணீரையும் வேதனையையும் கூடக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

தற்கால ஈழக் கவிதைகள் எனும் பொழுதும் விடுதலைப் போருக்கு ஆதரவாக எழுதப்பட்ட ஒரு சிலரது கவிதைகளைத்தான் தமிழ் விமர்சகர்களும் இந்திய எழுத்தாளர்களும் (ஈழத்துக் கவிதைகளைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள்) முதன்மைப் படுத்துகின்றனர். பெரும்பாலும் அவர்களது பட்டியலில் தமிழ்க் கவிஞர்களின் பெயர்களே வாய்ப்பாடுகளாக வந்து விழும். அதற்கப்பால் ஒன்றுமில்லை என்பது அவர்களது எண்ணமாக இருக்கலாம். எனினும் "மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்" தொகுதியை அவர்களின் கருத்துக்களின் முன் வைத்தால் அவை தலைகீழாக மாறும்.

"மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்" வெளிவந்த இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த பின்பும் அந்த நூல் பற்றி யாரும் கதைக்கவில்லை. நமது மூத்த இலக்கியவாதிகள் அந்தத் தொகுதியை விரிவான தளங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம். விமர்சனங்களினூடாகவும் பல்வேறுபட்ட கருத்துப் பரிமாற்றங்களினூடாகவும் அதில் உள்ளடங்கி

● பஹீமா ஜஹான்

வடபுலத்துக் கவிதைகளும்

யுள்ள கவிதைகள் குறித்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கலாம். அவ்வாறு நிகழாதது துரதிர்ஷ்டமே. அரசியல், இலக்கியம் இரண்டுமே மக்கள் மயப் படுத்தப் படாதவரை அதன் வெற்றியும் உயிர்த் துடிப்பும் எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும்?

"மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்" தொகுதியில் உள்ள முக்கிய கவிஞர்களில் ஒருவராக அறபாத் திகழ்கிறார். இவரது இரண்டாவது தொகுதியான "வேட்டைக்குப் பின்" இனவாதத்தால் மேற் கொள்ளப்பட்ட அட்டூழியங்களையும் ஆக்கிரமிப்புக்களையும் துணிந்து சொல்வதாக அமைகிறது. 2000 களில் வெளிவந்த சிறந்த தொகுதிகளில் ஒன்றாக இதனையும் கருதலாம். சிறுகதைகளினூடாக மாத்திரமன்றி கவிதைகளினூடாகவும் தனது படைப்பாளுமையை அறபாத் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 1998 முதல் 2004 வரை எழுதப்பட்ட கவிதைகள் கால வரிசையின் படியே தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. யுத்தம் நிகழ்ந்த காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை விடவும் யுத்த நிறுத்தத்துக்குப் பின்னர் எழுதிய கவிதைகளில் எதிர்ப்பு மேலோங்கியுள்ளதைப் பொதுவாக அவதானிக்க முடிகிறது.

தனது மண்ணில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளின் சாட்சியங்களாக இவர் தனது கவிதைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். துயரம் தோய்ந்த ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளினதும் பிரக்ஞை பூர்வமான பாதிப்பை வாசகர்களிடையே தோற்றுவிப்பனவாக இவரது பல கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

தமை நசுக்கும் மனிதர்கள் குறித்துத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் அவர்களது கவிதைகளூடாகவும் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் ஆயுதங்களூடாக வும் பேசினர். போராட்டம் முனைப்புப் பெற்ற ஒரு காலகட்டத்தில் அவர்களது கவிதைகளும் வீரியத்துடன் வெளிப்பட்டன. தற்போது பெரும்பாலான தமிழ்ச் சகோதரர்களின் கவிதைகளில் யுத்தத்துக்கான ஆதரவும் நியாயங்களும் தணிந்து போயுள்ளன. அவர்களது இழப்புகள் பற்றி, சமாதானமற்ற சமாதானம் பற்றி, சமூகப் பிறழ்வுகள் பற்றி, இடப் பெயர்வுகள் விளைவித்த துயரங்கள் பற்றி, புதிய வாழ்வு குறித்த நம்பிக்கைகள் பற்றிப் பேசுபவையாக அவர்களது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

காலமாற்றம் இப்போது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் எழுதுகோலை முஸ்லிம் கவிஞர்களிடம் கொடுத்துள்ளது. தற்காலத்தில் இயங்கும் முஸ்லிம் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் குறைந்த அளவிலான கவிதைகள் சிங்கள இனவாதத்துக்கு எதிராகவும் முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிராகவும் பெருமளவிலானவை தமிழப் பேரினவாதத்தால் நேர்ந்த அட்டூழியங்கள் பற்றியும் அவற்றுக்கு

எதிராகவும் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இன்று பேசப்படும் முஸ்லிம் கவிஞர்களும் கவிதையின் தளமும் கிழக்கைச் சார்ந்தே இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன ஒடுக்கல் என்பது பாதிக்கப்படும் எந்த இனத்துக்கும் ஒரே முகத்துடனேயே வந்து சேர்கிறது. சிங்கள இனவாதம் அப்பாவித் தமிழருக்கும் தமிழ் இனவாதம் அப்பாவி முஸ்லிம்களுக்கும் இன்னல்களைக் கொடுத்த வேளை அவர்கள் எதிர் கொண்ட வேதனையும் இழப்புகளும் வேறுபட்டிருக்கவில்லை. அஸ்வகோஸ், அறபாத் இருவரும் இதனை ஒரே விதத்திலேயே வெளிப் படுத்துகின்றனர்.

'என்னை உறுத்தும்
நினைவுகளைச் சொல்வேன்
நொந்து போன என் நாட்களின்
வேதனைச் சுமையினைச் சொல்வேன்
சிதழுறும் காயங்கள் பேசும் மொழியினில்
என்னைப் பேச விடுங்கள்
....
தியாகங்கள் மட்டுமே தெரிந்த
மைந்தரின் நினைவுகளை
பழிக்க என்னால் இயலவில்லை"

(இருள் : 1990) என அஸ்வகோஸ் கூற

"அந்த மண்ணிலிருந்த
நம் காயங்களைப் பேச விடுவோம்
அவமானச் சின்னங்களாய்
வேற்று மண்ணில்
சிறுத்துக் குறுகும்
ஒட்டுண்ணி வாழ்வுக்கொரு
விடை கொடுப்போம்
....
சிறைக் கம்பிகளுக்குள்
நசிந்து கிடக்கும்
மைந்தர்களின் இருப்பிற்காய்
ஏதேனும் செய்வோம்"

(நிர்ணயம் : 1998) என அறபாத் கூறுகிறார்.

இதனைப் போலவே அன்று தமது இருப்பை நிராகரித்து துயரங்களை, அக்கிரமங்களை ஏவிவிட்டவர்களிடம் ஜெயபாலன் கேட்டார்:

"ஏன் எம் மீது தீ மழை பொழிந்தீர்
ஏன் எம் மீது குருதி பெருக்கினீர்
எரிகின்ற நகரின் தெருக்களில்
குட்டியோடலையும்
பெட்டைப் பூனையாய்
காடு மேடு கடல் வயலென்றெமை
மூட்டைகள் காவி ஏன் ஓட அலைக்கிறீர்''

(பிரார்த்தனை : 1998)

தமிழினமே வெட்கித் தலைகுனியும் படியாக 2002ல் வாழைச்சேனை எரிந்த தீயின் சாம்பல் மேட்டிலிருந்து அறபாத் கூறுகிறார்:

"சந்தையிருந்த இடத்தில்
ஒரு சாம்பல் மேடு
பொடியைத் தூவியபடி காற்று வந்தது
குட்டிகளைக் காவியபடி
ஒரு பூனையும் வந்தது
சஞ்சாரமற்ற எனதூரில் கேவித் திரிய
வேறென்னதான் உண்டு?"

(வேட்டைக்குப் பின் : 2002)

அன்று தமிழினம் வேட்டை நாய்கள் மொய்த்த தெருக்களில் குட்டியோடலையும் பூனைகளாயினர். வாழைச் சேனையிலோ முஸ்லிம்கள் மீது ஏவி விடப்பட்ட வெறிநாய்கள் மொய்த்தன. கொன்று புதைக்கப்பட்ட அப்பாவிச் சகோதரர் இருவரின் சடலங்களைத் தோண்டியெடுத்து வந்த வேளையில் வழிமறித்துப் பறித்தனர். பின் அந்த உடலங்களை வீதியில் இட்டு பெற்றோல் ஊற்றி எரித்தனர். அதிரடிப்படை வீரர்களும் உடன் சென்றிருந்த முஸ்லிம்களும் எரிந்த சாம்பலைக் கடந்து வந்தனர். இதனை அறபாத் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

"எரியுண்ட முதுகெலும்பின் மேல்
தலைவர்கள் நட்டனர்
பட்டாளமும் நடந்தது
வெட்டிப் புதைத்த பின்
தோண்டியெடுத்த ஈருடலின்

நஸ்ருல் கவிதை

கஸல்

சலனம்

பாறையாய்த்
துயிலுமென்னை
உசுப்புதற்கு நீ யார்?

ராகங்களின் பனியுருகிப்
பாய்கிறது
நாத வெள்ளம்

சோர்வுற்ற அலட்சிய மனம்
இப்போ
தவிக்கின்றதுன்
தழுவலுக்காய்

பல ஜீவிதத் துளிகளுன்
பாதங்களில் விழுப்
பரிதவிக்கின்றன

இசை லயம் கொண்டவுன்
பாத ஸ்பரிசத்தால்
மொக்கவிழ்கின்றதன்
பாடல் மொட்டுகள்

உன் மருள் விழிகளால்
என் வானமெங்கும்
கசியும் ஒளி வெள்ளம்

நன்றி:
பிரவாகம்
ஆகஸ்ட்- டிசம்பர் 2000

அபயக் குரல்
காற்றிலேறிப் பிரலாபித்தெம்
ஊரைச் சுடுகிறது
தொழுவிக்காத ஜனாஸாக்களின்
கேவல் பள்ளியைத் தகர்க்கிறது
அப்பாவிகளைக் கொண்று புதைத்த
வீரர்களின் எக்காளம்
ஈழ முகத்தில் அறைகிறது"
(கறுப்பு ஜூன் : 2002)

யுத்த காலத்தில் வடபுலத்தில் தமிழ் மக்கள் அடிக்கடி இடப் பெயர்வுகளை எதிர் கொண்டு அவதியுற்றனர். சொல்லொணாத் துயரங்களை அவை அம் மக்கள் மீது திணித்தன. அந்த இடப் பெயர்வுகள் இராணுவத்திடமிருந்து தப்புவதற்காகவும் இருதரப்புச் சண்டைகளிலிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்காகவும் நிகழ்ந்தவை. எனினும் வடபுலத்து முஸ்லிம்கள் துரத்திடிக்கப் பட்ட ஈனச் செயலானது இத்தகைய சமாதானங்களுக்கு உரியதல்ல என்பதைத் தமிழ் மக்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

"யாழ்ப்பாணமே... ஓ...... யாழ்ப்பாணமே" தொகுதியில் நிலாந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். "இங்கேயொரு சோகமான ஒற்றுமையும் உண்டு. ஐந்து ஆண்டுகளிற்கு முன்பு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் அகற்றப்பட்ட அதே நாட்களில்தான் 1995ல் எக்ஸோடஸ் ஏற்பட்டது என்பது" (எக்ஸோடஸ் என்பது பைபிளில் பழைய ஆகமத்தில் வரும் ஒரு மகா இடப் பெயர்வு) குறிப்புகளின் பின்னர் தொடரும் கவிதையில் நிலாந்தன் பின்வருமாறு எழுதிச் செல்கிறார்.

"அவகாசமில்லை
ஒரு சிறிதும் அவகாசமில்லை
நாடு திகிலடைந்து
ஒரு நாயைப் போல தெருவிலோடியது
சபிக்கப்பட்டோம்
காதுள்ளவன் கேட்டிருக்கக் கூடாத
வார்த்தைகள் அவை

கண்ணுள்ளவன் பார்த்திருக்கக் கூடாத
காட்சிகள் அவை
....
வழி நெடுக குழந்தைகள்
களைப்பாலிறந்தன
கால் நடைகள்
வழி மாறித் தொலைத்தன
முதியோருக்கெல்லாம் இறுதி நாளது
ஊழிப் பெருமழை பெய்ததப்போது
....
யாரும் யாருக்கும் ஆறுதலாயிராத
ஒரு நாள் வருமென்று
யாராவது நினைத்திருந்தோமா?
....
எமது குழந்தைகள்
மழை நீரை ஏந்திக் குடிக்கவும்
எமது முதியோரை
தெருவோரம் கைவிட்டுச் செல்லவும்
ஒரு நாள் வந்ததே...
(யாழ்ப்பாணம் 30.10.1995)

இத்தகைய கொடும் துயரத்தையே 1990ல் விரட்டப்பட்ட முஸ்லிம்களும் எதிர் கொண்டனர். ஊழிப் பெருமழை அப்பொழுதும் பெய்தது. மாற்றுடையேதுமின்றி உடமைகள் எதுவுமின்றி தாய் நிலம் விட்டு வெறுங் கையுடன் விரட்டப்பட்டதை அறபாத் பதிவு செய்கிறார்.

"என் நெஞ்சே
என்னை அவமானப்படுத்திய
அக்கணத்தில்
பொட்டலங்களுக்குள் மாற்றுடையும்
அவரிட்ட பிச்சையாகின
அந்திமத்தை நீயறிவாய்
என் மண்ணே
ஏனெம்மை இழிவு படுத்தினாய்
தோடு பிய்க்க, காதறுந்த சரிதங்களை
ஏனங்கு எழுத வைத்தாய்
(நெஞ்சத் தீ : 1998)

நிலாந்தனின் கவிதையிலிருந்து அறபாத்தின் கவிதை விலகிச் செல்லும் விதமே இங்கு முக்கியமானது. நிலாந்தன் குறிப்பிட்ட எல்லாத் துயரங்களையும் அனுபவித்தவர்களாக நொந்து வெளியேறிய மக்களை "அவர்கள்" நடத்திய விதத்தைப் பதிவு செய்கிறார் அறபாத். முஸ்லிம்களின் பொருளாதாரம் அனைத்தையும் சூறையாடியவர்களாக வழிப்பறிக் கொள்ளைக்காரர்களாக அவர்கள் மாறியிருந்ததை அறபாத் குறிப்பிடுகிறார்.

தாமே மக்களைக் காப்பவர்கள் என்றும் மகக்ளது துயர் துடைக்கும் தேவ குமாரர்கள் என்றும் தம்மை அடையாளம் காட்டியவர்கள் பின்னர் எதைச் செய்தனர்?

சித்தாந்தன் "துஷ்டர்கள் சூழ்ந்த பொழுது" என்ற கவிதையில் குறிப்பிடுகிறார்...

" இரவின் சித்திரங்களை
ரசித்துக் கொண்டிருந்த போது
அவர்கள் வந்தார்கள்
குரூரத்தின் தெறிப்புக்களாய்
வார்த்தைகளில் விசமொழுக
என் மொழியிலேயே பேசினார்கள்
....
தங்கள் வார்த்தைகளை
மறுத்த போதெல்லாம்
என் உடலின் பாகங்களில்
கூரிய நகங்களால் கீறினர்
....
பின்னர் அவர்கள் போனார்கள்
அகங்காரமாய் வளர்ந்த படி
ஆழமான என் சுவடுகளை
அழிப்பது போல் மிதித்துக் கொண்டு"

அப்பாவிச் சகோதரர் இருவரின் சடலங்களைத் தோண்டியெடுத்து வந்த வேளையில் வழிமறித்துப் பறித்தனர். பின் அந்த உடலங்களை வீதியில் இட்டு பெற்றோல் ஊற்றி எரித்தனர். அதிரடிப்படை வீரர்களும் உடன் சென்றிருந்த முஸ்லிம்களும் எரிந்த சாம்பலைக் கடந்து வந்தனர்.

> ஒப்பந்தத்தின் பொழுது
> ஒரு தரப்பு வெற்று வார்த்தைகளால்
> முஸ்லிம் சமூகத்தை ஏமாற்றியது.
> அடுத்த தரப்பு
> வெற்று வார்த்தைகளால் முஸ்லிம்
> சமூகத்தையே
> அவமானப்படுத்தியது.

அதே அவர்கள் கிழக்கிலுள்ள முஸ்லிம் கிராமத்திற்கும் வந்தனர். துஷ்டர்களாக அல்ல... எமன்களாக. "போர் நிறுத்தத்திற்கு முந்திய நாள்" கவிதையில் அறபாத் சொல்கிறார்....

"மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டது
மழைநாளில் ஊரும் அட்டைகளாய்
அவர்கள் ஊருக்குள் வந்து விட்டனர்
....
இன்பத் தமிழில் தூஷித்தபடி
ஊரின் நடுவே
அவர்கள் வந்து விட்டனர்
....
அவரை விடுங்கோ
என்ற மனைவியின் கதறல்
காற்றில் கரைந்த ஊரைச் சுற்றியது
என்ட பிள்ளைய சுடாதீங்க
ஒரு தாயின் கெஞ்சலில்
விடுதலையின் வீர முழக்கம் கெக்கலித்தது
ஓராயிரம் மரணக் குரல்கள்
விண்ணில் அலைந்த படி
அர்ஷையும் தொடுகிறது
எமது பிரதிநிதியின் செவிகளை மட்டும்
ஏனிறைவா செவிடாக்கினாய்?"

இங்கு புரிந்தணர்வு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட இருதரப்பையும் விமர்சிக்கிறார். ஒப்பந்தத்தின் பொழுது ஒரு தரப்பு வெற்று வார்த்தைகளால் முஸ்லிம் சமூகத்தை ஏமாற்றியது. அடுத்த தரப்பு வெற்று வார்த்தைகளால் முஸ்லிம் சமூகத்தையே அவமானப்படுத்தியது. "ஓராயிரம் மரணக் குரல்கள் விண்ணில் அலைந்தபடி" இருந்த பொழுதும் எமது பிரதிநிதி செவிடாய்க் கிடந்தார் என மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியையும் ஏமாற்றத்தையும் துல்லியமாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

அன்று அப்பாவித் தமிழர்களின் தலைகளைத் துண்டித்து எடுத்துச் சென்ற சிங்கள இராணுவம் குறித்து கருணாகரன் பின்வருமாறு பதிவு செய்தார். இவரது கவிதை தணிந்த குரலில் ஆழ்ந்த அதிர்வுகளை மனதில் எழுப்புகிறது.

"மாலையில்
காடெழும்பிய கிராமத்திலிருந்து
வெட்டப்பட்ட மூன்று தலைகளுடன்
வீரர்கள் திரும்பினர்
ஒன்று சிறியது
'அது ஒரு குருத்தின் முகம்' என்றது காற்று
ஒன்று வேட்டைக்காரனுடையது
ஒன்று நரைத்த தாடியும்
சுருங்கிய நெற்றியுமானது
தலைகளை இழந்த
மூன்று அகதிகளிலிருந்தும்
பெருகும் துக்கம்
அகதிகள் உறைந்த
மரங்களை மூழ்கடிக்கிறது
(எனது வருகை)

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் தமிழ் இனவாதிகள் முஸ்லிம்களுக்கும் இதனையே செய்துள்ளனர். அறபாத்தின் குரல் வீறுகொண்டெழுகிறது. வேதனையும் கதறலும் வஞ்சிக்கப்பட்ட சமூகத்தின் ஆறாத் துயரமும் கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுகிறது.

"தடித்த குரலுயர்த்திப் பேசிலேன்
பிறர் அஞ்சுதற்குரிய
கொடூரனுமல்ல நான்
எனினும்
நடுநிசியில் வஞ்சித்தென்
கழுத்தை ஏனறுத்தீர்
....
பொங்கலுக்கா பலியெடுத்தீர்

ஈழத்தர்ச்சனைக்கா எனையெடுத்தீர்
கத்தியைச் சொருகியென்
பிடரியை அறுக்கையில்
கதறிய என் ஓலத்தை
தமிழீழ கீதமாக்கவா திட்டமிட்டீர்?"

பகிரங்கமாகவே தமிழீழம் பெறும் போராட்டத்தின் பெயரால் முஸ்லிம்களை வதைப்பதற்கெதிராக அறபாத்துடைய குரல் உக்கிரமாக எழுகிறது. கூரான வார்த்தைகள் கொண்டு அநியாயம் புரிந்தவர்களிடம் கேள்வியெழுப்புகின்றார். அவர்களின் மனச்சாட்சிகளை இவ் வார்த்தைகள் துழைத்திடுமா?

என்ன நடந்தாலும் அவற்றை மக்கள் சம்பவங்களாகக் கருதிக் கடந்து சென்று விடுகின்றனர். முஸ்லிம்களின் இழப்புக்கள் குறித்தும் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு இழைக்கப்படும் அக்கிரமங்கள் குறித்தும் மக்கள் விழித்துக் கொள்ளவில்லை. அவற்றுக்கு எதிராக மக்கள் அரசியல் மயப்படுத்தப் படவுமில்லை. தனது சமூகத்தின் அழித்தொழிப்புக்கள் இழப்புகள் நடைபெறும் போதெல்லாம் அறிக்கை விடுவதொன்றே தமது தலையாய கடமை எனக் கருதி முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் செயற்படுகின்றனர். அதற்கப்பால் அவர்களது கடமைகள் என்று எதுவுமில்லை. தமது சுகபோகங்களுக்காக ஒருவரோடொருவர் மல்லுக் கட்டுகின்றனர். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகள் உரிமைகள் யாவும் புறக்குடத்தில் வார்க்கப்படும் நீராக வீணாகிப் போகின்றன என்பதை அறபாத் 'மௌனம்' என்ற கவிதையில் பதிவு செய்கிறார்.

"வேட்டைப் பல் முறிந்த
தனித்துவச் சிங்கங்களோ
சிம்மாசனப் பித்னாவில்
நாணிச் சிறுத்ததென் போர் நெஞ்சு
....
சல்லடையாக்கப்பட்ட
என் சகோதரனே
என்னை மன்னித்து விடு
மறுநாள் உன் உம்மாவையும்
கொன்று விட்டார்கள்
எனினும்
நாம் மௌனமாகத்தான் இருந்தோம்"

முஸ்லிம் சமூகம் இனவாதத்தாலும் அரசியல்வாதிகளாலும் மிக மோசமாக வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகக் கேவலமான அரசியல் தலைமைத்துவத்தையும் அவலம் மிகுந்த அழித்தொழிப்புக்களையும் ஒரே சமயத்தில் எதிர் கொண்டவர்களாக மகக்ள் தத்தளிக்கின்றனர். எல்லா வழிகளிலும் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும் அடைக்கலமற்றவர்களாகவும் மக்கள் அலைக்கழிக்கப் படுகின்றனர். மரம் பச்சோந்திகளின் புகலிடமாக மாறி விட்டதை அறபாத் கூறுகிறார்.

"இருப்பின் ஒளிர்வு
உங்களால் மெருகேறுமென்ற
எங்கள் கனவில் இருள் படிகிறது
என் வருத்தங்கள் இதுதான்
என் வீட்டு முற்றத்தில்
ஒரு கிளசறி மரத்தையேனும்
நட்டியிருக்கலாம்
எனக்கு மஞ்சு பூட்ட உதவியாயிருக்கும்''

'வேட்டைக்குப் பின்' தொகுதியிலுள்ள கவிதைகள் யாவிலும் ஏதோ ஒரு துயரம் இழையோடிச் செல்கிறது. புதிய சொற்பிரயோகங்கள் கவிதை வரிகளின் அமைப்பு போன்றன வாசகர்களைப் பெரிதும் ஈர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன.

சமகாலத்தில் இயங்கும் கவிஞர்களிடையே அந்தக் காலத்துக்கேயுரிய சில சொற்களும் கருத்துக்களும் பிரதிபலிப்பதை நாம் காண்கிறோம். தம்மைப் பாதித்தவற்றின் தாக்கம் எல்லாக் கவிஞர்களிடமும் காணப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. இதற்கப்பாலும் ஒருவரை ஒருவர் படிக்காத நிலையிலும் சமகாலத்தில் ஒரே கருத்தைச் சொல்லும் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது கவிஞர்களின் உள்ளங்களைப் பிணைத்துள்ள இரகசிய இழைகளைத் தரிசிக்க நேர்கிறது.

முஸ்லிம் சமூகம் இனவாதத்தாலும் அரசியல்வாதிகளாலும் மிக மோசமாக வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகக் கேவலமான அரசியல் தலைமைத்துவத்தையும் அவலம் மிகுந்த அழித்தொழிப்புக்களையும் ஒரே சமயத்தில் எதிர் கொண்டவர்களாக மக்கள் தத்தளிக்கின்றனர். எல்லா வழிகளிலும் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும் அடைக்கலமற்றவர்களாகவும் மக்கள் அலைக்கழிக்கப் படுகின்றனர். மரம் பச்சோந்திகளின் புகலிடமாக மாறி விட்டதை அறபாத் கூறுகிறார்.

யுத்த நிறுத்தச் சூழ்நிலையின் பின்னர் எல்லோரும் பதிந்தெழும்பும் தளங்களி லிருந்து தன்னை முற்றாக விடுவித்தக் கொண்டு அறபாத் வீறு கொண்டு எழுந்துள்ளார் என நினைக்கிறேன். சமகால நிகழ்வுகளினூடாக மொழியின் தீவிரத்துடன் கவிதையை நகர்த்திச் செல் லும் சாத்தியம் இக்கால கட்டத்திலேயே இவருக்கு வாய்க்கப் பெற்றுள்ளதாக தோன்றுகிறது.

"தமிழர் மேலாதிக்கத்துக்கு எதிராக எழுந்த முக்கியமான ஒரு கவிதையாக அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் 'ஸெய்த்தூன்' என்ற கவிதையை சொல்ல வேண்டும். 'ஸெய்த்தூன்' என்ற கவிதையிலிருந்து தான் இன்று வரையான முஸ்லிம் தேசத் தை அல்லது அதன் அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கும் பல கவிதைகளைக் கண்டு கொள்கிறோம்'' என முன்னுரையில் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய அதிகமான பதிவுகள் ஓரள வுக்கேனும் கவிதைகளில்தான் இடம் பெற்றுள்ளன. முஸ்லிம் சமூகம் இனவாத த்தால் எதிர் கொண்ட இழப்புகள், இடப் பெயர்வுகள், துயரங்கள் பற்றி இன்னும் பத்தாண்டுகளிலோ அல்லது அதற்கு அப்பாலோ வரும் சந்ததி எதுவும் அறியாமற் போகலாம். அப்போது இந்தத் துயரங்களின் தொடர்ச்சி வேறு முகம் கொண்டு எம்மை வந்தடையலாம். 80களில் 90களில் 2000 களில் நடந்தவை பற்றிய தெளிவு அடுத்த சந்ததியினருக்கு தெரியாமல் போனால் எமது அடையா ளங்களை, இழக்கப்பட்ட உரிமைகளைத் துடைத்தளித்தவர்களாக நாமும் தான் மாறுவோம். துயரங்களின் பதிவுகளை அறபாத்துடைய தொகுதி ஓரளவு நிவர்த்தி செய்திருந்தாலும் தொடர்ச்சி யான பதிவொன்றினை நாம் எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம். அது நெடுங்கவிதையாகவோ நாவலாகவோ பரிசோதனையொன் றாகவோ கூட அமையலாம்.

யாத்ரா ௫

நஸ்ருல் கவிதை

வறுமை

வறுமையே
நீ என்னை வல்லவனாக்கினாய்
முள் முடியால் யேசுவுக்கு
மகுடம் தரித்தாற்போல்
நீ என்னை கௌரவித்தாய்
சுதந்திரமாய் எப்பொழுதும்
பயமின்றிப் பேசும்
துணிவெனக் களித்தாய்
சவரக் கத்தியிலும் கூரிய
நாவெனக்கீந்தாய்
உன் சாபத்தால்
வாளாக உருமாறிற்று
என் இசை யாழ்

முனியும் முனிபுங்கவா
பொறுமையற்ற என் சுவாலையில்
பொசுங்கிற்று என் யௌவனம்
கருகித் தீய்ந்தது
என் விடலைப் பருவ எழில்
அழகின் தீர்த்தத்தை யருந்த
மெலிந்தவென் கரங்கள் குவிகையில்
எனக்கென எதுவும் விட்டு வைக்காமல்
விடாய் கொண்ட நீயே
முழுவதும் பருகித் தீர்த்தாய்

இருண்ட பாலைவனமாச்சு
என் இலட்சியக் கனவுலகு
என் யௌவனத்தின் மீது
அனலைக் கொட்டியதென் விழி நீர்
வலி நிரம்பிய என் ஆசைகள்
மலரத் துடிக்கும் போதெல்லாம்
மரம் வெட்டியாய் அவற்றை
வெட்டிச் சரித்தாய்

வெய்யோனே
இலையுதிர் காலப் பனித்துளிகளாய்
இவ்விதயம்
பளிச்சிட்டு மின்னுகையில்
ஒவ்வொரு துளியையும்
உறிஞ்சித் தீர்த்ததுன்
வெப்பக் கிரணங்கள்

இதந்தரு பூமியின் நிழலிலும்
வெம்பிப் புலம்புகிறது என் மேனி

நச்சுத் திரவத்தையென்
தொண்டைக்குள் பாய்ச்சி விட்டு
போதனை புரிகிறாய் நீ

"தேவாமிர்தம் இதன் நிகராமோ
போதையும் எரிவும் பித்தமும் தருமா
எதற்கடா உனக்கெல்லாம்
சிரஞ்சீவித்துவம்
வலியும் எரிவும் பிரசவித்த
விஷச் சர்ப்மெனப் புதருக்குள் சுருண்டு
பூமாலை தொடுத்திடு
அதுவே உன் விதி
வலியின் முத்திரை உனது நெற்றியில்
பதித்து விட்டேன்..." என
எக்காளமிடுகிறாய்

இரக்கமற்ற துர்வாச முனிவனாய்
இல்லங்கள் தோறும்
இரந்து திரிகிறாய்

இளந் தம்பதியர் முன்
இரவில் தோன்றி
"மூடரே இப்புவி இன்ப புரியன்று
இல்லாமை, பிரிவு

துயரம் மலிந்தது
புண்படு காதலர், முட்படுக்கைகள்...
அனுபவியுங்கள்..." என
அறைந்த சொல்கிறாய்

இரக்கமற்றவனே
கூச்ச நாச்சமின்றி
நிர்வாணமாய் நீயுன்
புத்தியைக் காட்டாதே

குனிந்த தலைகள் நிமிர்ந்தனவுன்னால்
இல்லாமை அவர்களுள்
கொழுந்து விட்டெரிய
இன்முகங்களில் புன்னகை தாங்கி
தூக்குக் கயிறு கழுத்தில் தொங்க
மரணம் நோக்கி வருகின்றாரவர்
பைசாசமாய் நீ
உயிர்ப் பலி கேட்கிறாய்

திருமகள் மகுடத்தை
மண்ணில் வீழ்த்தி
கலை மகள் வீணையை
அதிரச் செய்கிறாய்
இசை ஞானியே
என்ன ராகம் நீ இசைக்கப் போவது
எல்லா ராகமும்
முகாரிதான் உனக்கு

நேற்று புலரிப் பொழுதில்
தொலைவில் கேட்டது
ஷெனாயின் சோக இசை
அன்பரை வீடு திரும்ப
அழைக்கும் இசை
தோழிகள் வினவல்:
விழிகளைத் துடைப்பதேன்
கண்மை களைவதேன்

மறு நாள் காலை
மீண்டும்
ஷெனாயின் அச் சோக இசை

வெளிர் மஞ்சள் பூக்கள்
நிலமெங்கும் வீழ்ந்து
காற்றில் பரவுது இனிய சுகந்தம்
சிறகடிக்கும் வண்ணப்
பூச்சிகளின் நடனம்:
போதையுற்றவை
பொழியும் முத்தங்களால்
மரத்துப் போகின்றன மலரிதழ்கள்
தேனீச் சிறகுகளில்
மஞ்சள் மகரந்தப் பொடி
அவற்றின் உடல்களில்
மெழுகிய தேன்

கொடியவனே
நேற்றிலிருந்த எனத வீட்டில்
உணவின்றியழும்
குழந்தையாய்த் தோன்றுகிறாய்

அழும் குழந்தைக்கு
பால்வாங்கித் தரவும்
அருகதையற்ற மகா பாவி நான்
மகிழ்வதற்கு நியாயமில்லை

தாயும் குழவியும்
வறுமைக் கோலத்தில்
குழலை இசைப்பதுயார்

சௌந்தர்ய வதியின்
புன்னகை காணேன்
தேனும் பாலும் எனக்குக் கிடைத்தில

விழிகளில் ஒழுகும்
நச்சுத் திரவமே
நானருந்தும் பானம்
தொலைவில் இன்னும்
ஷெனாய் இசை!
ஷெனாய் இசை!!

ஆங்கிலம் : **சஜாத் கமால்**

கவிதை மதிப்பீடு

"கவிதை அழகான ஒரு கலை வடிவம் என்று சந்தேகத்துக் கிடமில்லாமல் சொல்லிவிட முடியும். ஏனென்று ஒருவர் கேட்கலாம். அது மனதைக் கவர்ந்து அதன் இசைத் தன்மையால் இதயத்துள் நேரடியாகச் சென்றடைகிறது. உரை நடையை விட இலகுவாக அது மனதில் பதிகிறது."

பலர் உடன்படாமல் போகலாம் என்ற போதிலும் கவிதையானது அதனது வடிவத்தாலும் கவர்ச்சியாலும் பௌதீகத் தன்மைகளை விட அதிகமானவற்றை வழங்கும் தன்மை படைத்தது. ஞாபகத்திற்கு எட்டாத காலத்திலிருந்து எழுத்து வடிவத்திலமைந்த கவிதை மக்களது ஆன்மாக்களை, உணர்வுகளை, மனத்தைத் தொடர்ந்து பதிவு செய்து வருகிறது. கவிதை தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் பற்றிய ஓர் அறிவார்ந்த புரிதலை வழங்குகிறது. பல்வேறு கவிஞர்கள் பல்வேறு நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தலாம்: பயன்படுத்தியுமிருக்கிறார்கள்.

கவிஞன் என்ன முறைகளையெல்லாம் பயன்படுத்துகிறானோ அவற்றையெல்லாம் நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவன் சாதாரண மனிதனை விட சூழ்நிலைகளை நன்கறிந்த வகுப்பினைச் சேர்ந்தவன். இந்த நன்கறிந்த நிலை வாழ்வின் தவிப்பு, சோகம், மனவெழுச்சிகள் ஆகியவைகளால் ஆன தனிப்பட்ட உலகோடு மட்டும் சம்பந்தப் படாமல் வெளி உலகுடன் தொடர்புள்ள சமூக, அரசியல் மாற்றங்களுடனும் சம்பந்தப்படுகின்றது. புரிதல், சிந்தனை, தனக்கு வெளியே உள்ள உலகைக் கூர்ந்து நோக்குதல், வாழ்வின் இராகத்தையும் அதிசயத்தையும் நன்கறிகிற புலன்களின் உணர் திறன் ஆகியவற்றினால் கவிஞன் தனது கவித் திறமையை விருத்தி செய்கிறான். இதன் விளைவாக அமைதி, ஐக்கியம், ஆகியவை பொருந்திய இயற்கையை வாசகன் அனுபவிக்க விடப்படுகிறான். கவிதை அழகானது என்று நாம் நிச்சயமாக சொல்ல முடியுமாக இருப்பதன் காரணம் அதுதான்.

விரும்பத் தகுந்த, தகாத இப்படிப்பட்ட பல்வகை மனவெழுச்சிகளை தூண்டுவதோடு மட்டும் கவிதை தனது பணியை முடித்துக் கொள்வதில்லை. அது எளிய ஆனால் பெறுமதி மிக்க பயன்களைக் கூடக் கொண்டுள்ளது. கவிதையானது அதனது காதுக்கினிய, வர்ணமடிக்கப் பட்ட வசனத்தால், கற்பனையால் அது விளக்கிய உண்மைகளை மனதில் நிறுத்த உதவி செய்கிறது. உரை நடையைப்

● நபீலா முக்தார்

பொறுத்த வரை விடயம் சரியாக இவ்வாறு இருப்பதில்லை. அதில் ஞாபகப் படுத்த தட்டுத் தடவிப் போராட வேண்டியிருக்கும்: சில உரைநடைகள் கவிதைத் தன்மை வாய்ந்தனவாக இருந்தாலும் கூட.

பல்வேறு கவிஞர்களால் தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தையும் சூழலையும் பதிவு செய்வதில் பல்வேறு நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. Ballad பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! அவை பலமான ஒலிநயக் கவிதையில் அடிக்கடி ஒரு பல்லவியைப் பயன்படுத்தி ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றன. நாட்டார் பாடல்கள்! அவை உண்மையில் மிகச் சிறந்த கவிதையோடு பின்னிப் பிணைந்த ஊர்ப் பேச்சாகும். ஒ ரு நீண்ட கதையாக இருக்கின்ற Ballad சினிமாவைப் போல விரைவாக நகருகிறது. ஆகவே கேட்ப வர்கள் பயனடைவதில்லை. Ballad முறை அவையோரில் தாக்கம் செலுத்தும் நல்லியல்பைக் கொண்டிருந்தது. போராட்ட காலப் பகுதியொன்றிருந்தது. வறுமையில் துன்புறுகின்ற சாதாரணனை இந்த Ballad கவிஞர்கள் தூண்டினார்கள். பிரபுத்துவ முறையால் நசுக்கப்பட்ட மத்திய கால சமூகம் Ballad கவிஞனுக்கு நல்லதொரு தூண்டு கோலாக இருந்தது. வழமையாகப் பாடப்பட்ட இப்படிப் பட்ட Ballad கள் இசைத் தன்மை பொருந்தியிருந்தன. பல்லவியின் பயன் பாடு கூட ஞாபகப் படுத்த உதவியாக இருந்தது. ஆனால், சமூக, அரசியல் மாற்றங்கள் நேரிட்ட போது கவிதை வடிவம் கூட மாறியது. வடிவம் என்ன வாக இருந்த போதும் அன்பு மயமான கவிஞனின் இதயத்திலிருந்து உண்மை நேரடியாக வருவதன் காரணமாக கவிதை அழகானது என்று நாங்கள் சொல்லு கின்றோம்.

உண்மைகள்

இந்த வகையில் கவிஞன் அவனது அன்பு பொருந்திய சுயத்தைப் பிரயோ கிப்பதனூடாக வாசகனை அடைகிறான் என்று நாம் உணர்கிறோம். கவிதை யானது எந்த விஞ்ஞானமும் உரை நடையும் போதிக்க முடியாத உண்மை களை எங்களுக்குப் போதிக்கிறது. ஒரு சில அழகிய ஒலி நயமுடைய வரிகளில் மனங் களைத் தட்டி எழுப்பும் உண்மைகளால் ஆன ஒரு உலகை அவன் வெளிப்படுத்த முடியும். கலீல் ஜிப்ரானுடைய திருமணம் தொடர்பான சிந்தனைகளைப் படித்துப் பாருங்கள்.

"உங்களுடைய இதயங்களைக் கொடுத்து விடுங்கள். ஆனால் பரஸ்பர பாதுகாப்புக்காக அல்ல. வாழ்வின் கரம் மட்டுமே உங்களுடைய இதயத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். ஒன்றாக நில்லுங்கள். எனினும் அதிக நெருக்கமாக அல்ல. கோவிலின் தூண்கள் பிரிந்தே நிற்கின்றன. ஓக் மரமும் சைப்ரஸ் மரமும் ஒன்று அடுத்ததன் நிழலில் வளர்வதில்லை."

இதே கவிஞரிடம் பிரார்த்தனை என்றால் என்னவென்று கேட்கப்பட்ட போது அவர் இப்படிக் கூறினார்,

"பிரார்த்தனை என்றால் என்ன என்ற வினாவுக்கு ஜீவித்திருக்கும் ஏதோ ஒன்றுக்கு உன்னையே நீ வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பதைத் தவிர வேறு எதைத்தான் விடையாகச் சொல்ல முடியும்? நீ பிரார்த்திக்கின்ற போது ஆகாயத்தில் அந்த ஜீவப் பொருளை

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில்:
மாஞ்சோலை அ. ஜலீலுர் ரஹ்மான்
நன்றி: டெய்லி நியூஸ் 31.03.2004

சந்திக்க எழும்புகின்றாய். அதே பொழு தில் பிரார்த்திப்பவர்களும் அவ்வாறு எழும்புகிறார்கள். பிரார்த்தனையில் தவிர வேறெப்போதும் நீ அதனைச் சந்திக்க மாட்டாய். ஆகவே அந்தக் கோவிலுக் கான உனது விஜயம் பார்க்க முடியாத தாக அமையட்டும். இனிமையான தொடர்பை மேற்கொள்வதற்காக வெறு மனேயும் ஆனால் பரவசத்துடனும் இரு. ஏனென்றால் கேட்பதை விட வேறெந்த நோக்கமும் இல்லாமல் நீ கோயிலுக்குள் நுழைந்தால் நீ எதையும் பெறமாட்டாய்."

Ballad களும் கவிதையின் ஏனைய வடிவங்களும் வந்து நூற்றாண்டுகள் கழிந்ததன் பிறகு கவிதையில் ஒரு பாரிய முன்னேற்றம் வந்தது. கதை சொல்லலை யும் அறங்களையும் சடவாத உலகையும் விபரிப்பதை விட்டு விட்டு அவை மனவெழுச்சிகள், சிந்தனைகள், பயங்கள் ஆகியவைகளால் ஆன அக உலகில் கவனம் கொண்டன. இதற்காக கவரக் கூடியதாகவும் மறக்க முடியாத அளவுக்கு அழகாகவும் சோகமாகவும் உள்ள ஒலிநயத்தைப் பெற்ற வசனத்தை அவை பயன்படுத்தின.

மெக்பெத்தின் கதை அல்லது ஹம்லட்டின் கதை அல்லது கிளியோபாட் ராவின் காதல் கதை சக்தி மிக்க உரை நடையில் எழுதப்பட்டிருக்க முடியும். ஆனால் மெக்பெத்தையும் ஹம்லட்டை யும் அவர்கள் உண்மையிலேயே வாழ்ந்த மனிதர்களாக எங்களுக்கு வெளிப்படுத் திக் காட்ட ஷேக்ஷ்பியரின் கவிதை எங்களுக்குத் தேவையாய் இருந்தது. இதன் காரணமாக வாசகர்களை இன்ப மூட்டும் கிளியோபாட்ராவின் காதலும் வெளிப்படையான உண்மையும் ஒரே நேரத்தில் வந்தது. உண்மையை அழகாகச் சித்தரிக்கின்ற ஒரு வடிவமாக கவிதையை நான் குறிப்பிடுகின்ற காரணம் இதுதான்.

ஏன் நாங்கள் வெகுதூரம் போக வேண்டும்? பைபிள், குர்ஆன், பகவத் கீதை போன்றவை உண்மைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற அழகிய இலக்கியங்கள் இல்லையா?

அனைத்து மனிதர்களும் சந்தோஷத் துக்காக அல்லது உலக நன்மைக்காக அலங்காரப் பொருட்கள் எதையாவது உருவாக்க விரும்புகிறார்கள். நீ என்ன வென்று அழைக்க விரும்புகிறாயோ அப்படி அதனை அழைக்கலாம். அது அழகாக இருந்தால் உருவாக்கியவருக்கும் பயன்படுத்துபவருக்கும் அது சந்தோசத் தைக் கொடுக்கும். ஒரு கவிதை கூட எங்களை அதிர்ச்சி, நடுக்கம், சிரிப்பு, அழுகை ஆகியவைகளுக்கு உட்படுத்த முடியுமான வடிவங்கள், வர்ணங்கள் போன்றவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட படங்கள் செய்வது போல எதையாவது எங்களுக்கு காண்பிக்க முடியுமான சொற்களும் இசையும் கலந்து உண்டு பண்ணப்பட்ட ஓர் அழகிய படைப் பாகும்.

தப்பிப்பு

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கவிதை யானது வலி, மகிழ்ச்சி கொண்ட எங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள எங்களுக்கு உதவுகிறது. கடந்த கால கவிதைகளில் மிகச் சிறந்தவற்றை வாசிப்பதனால் வழிகாட்டலால் நிறைந்து வளம் செறிந்த அவைகளை எங்களது வாழ்வின் பாகமாக நாங்கள் ஆக்குகி றோம். சில நேரங்களில் கவிதைகளில் உள்ள மிகச் சிறிய அறிவுரையைக் கூட நாங்கள் மேற்கோள் காட்டுவதில்லையா? அந்தக் காலத்தில் பேச்சு மொழியில் எழுதப்பட்ட ஷேக்ஷ்பியரது நாடகங்கள் இன்னும் உயிருடன் இல்லையா? அவை எல்லாக் காலத்திற்கும் உரியவையாய் அமையவில்லையா? இப்படிப்பட்ட உண்மை முழுப் பிரபஞ்சமும் தழுவிய தாகும்.

20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் சில கவிதைகள் தப்பிப்பை நோக்கமாகக்

கொண்டிருந்தன. அதாவது யதார்த்த உலகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டு அதிக கற்பனைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தியது என்று நாங்கள் அறிகிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சிருங்கர ரசம் மிகுந்த தப்பிப்பு வகையிலிருந்து விலகிய எலியற், போப், வால்ற் விட்மன், பிளேக் போன்ற பல கவிஞர்களை நாங்கள் காண்கிறோம்.

நவீன மனிதனின் சீர்குலைவுக்குட்பட்ட வாழ்வில் அவர்கள் எவ்வளவு ஆழமான கவனத்தைப் பதித்தார்கள் என்பதை அவர்களது கவிதைகள் சித்தரிக்கின்றன. ரி.எஸ். எலியட்டும் டி.எச். லோரன்ஸும் அவர்களுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர்களாவர். எலியற் Love Song போன்ற அவருடைய அதிகமான கவிதைகளில் பாரம்பரியக் கவி மரபிலிருந்து விலகிச் செல்கின்றார். பேச்சு மொழி, பிற மரபுகளுடன் ஒன்றாகக் கலக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பேச்சு ஒலிநயத்தை டி.எச். லோரன்ஸுடைய கட்டற்ற கவிதைகளில் கூடக் கேட்கலாம். கட்டற்ற கவி நடையில் உள்ள அவருடைய கவிதையான Talk என்பதில் பேச்சு முறைப் பயன்பாட்டைக் கேளுங்கள். "நீ அருகே அமரும் போது உரையாடல் நடத்துவதை அவசியமாகக் கருதாத மக்களை நான் விரும்புகிறேன்."

பிறகு, அங்கதம் என்று அழைக்கப்படக் கூடிய மக்களையும் அரசியல், சமூக, மத ரீதியான சிந்தனைகளையும் தாக்கும் கவிதை பிரவேசித்தது. அலெக்ஸாண்டர் போப் மாபெரும் அங்கதக் கவிஞராக இருந்தார். ஆங்கில அங்கதக் கவிதை யுகம் ரைடனுடன் ஆரம்பமாகி பைரனுடன் முடிவடைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அழகு, எங்களது மனங்களில் பதிந்திருக்கும் அறங்கள், இசை மரபு ஆகியவற்றைப் பற்றி எழுதுதல் முடிவற்றதாகவும் எனது தலைப்புக்கு அப்பாற் பட்டதாகவும் அமையும். இந்த நிலைமையின் காரணமாக நான் பல ஆண்டுகளாக சேகரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பிரசித்தி பெற்ற அறிவாளுமைகளால் உருவாக்கப்பட்ட சில சிந்தனைகளை அபூர்வமான வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

"கவிதை என்பது சொற்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கொலாஜ் ஓவியமாகும். தெளிவாகவே கவிதைத் தன்மையற்றதாகத் தோன்றுகின்ற விடயத்திலிருந்து ஒருவர் கவிதை இயற்ற முடியும். கவிதையின் துவக்கம் சுதந்திரமானதாக இருந்தாலும் அது கட்டுப்பாட்டை நோக்கி நகர்ந்து செல்கிறது." (ரொபின் ஸ்கெல்டன்)

வரைவிலக்கணங்கள்

"கவிதை படைத்தல் செயற்பாடு ஒருவர் தொடராகவும் நுட்பமாகவும் அவதானிப்பதை வேண்டி நிற்கிறது." (பிண்டர் ஹொரேஸ்)

"கவிதை மதபோதனை போல் ஒரு தொழிலாகும்."

"கவிதை என்பது ஏதாவது ஒரு விடயத்தை ஞாபகப்படுத்தக் கூடிய தாகும்."

"கவிதை என்பது அதிகமாக கண்ணைப் பறிக்கக் கூடிய, நல்ல முறையில் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தக்கூடிய, சகல வல்லமை பொருந்திய, நவீன ஆங்கில மேதைகள் எழுத முடியாத ஒன்றாகும்." (பேர்ணாட்ஷா)

"மக்கள் கவிதை எழுத கற்க முடியுமாக இருக்கின்ற போதிலும் கவிதை என்பது முயற்சித்துப் பெற முடியாத ஒன்றாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு மனிதன், தான் கவிஞனா இல்லையா என்று கண்டறிகிறான். அவ்வளவுதான்." (ஜோன் ஸ்மித்)

இதற்கு மாற்றமாக எல்.ஹமன்ட் எந்த வகையான எழுத்தாளர்களையும் தூண்டும் கருத்தை வெளியிடுகின்றார்.

"எழுதும் திறமை எழுதுவதனால் மட்டுமே கற்றுக் கொள்ளப்பட முடியும்."

"கவிதை என்பது மிகச் சிறந்த ஒழுங்கில் உள்ள மிகச் சிறந்த சொற்களாகும்."

"எந்த ஒரு மனிதனும் ஓர் ஆழமான தத்துவ ஞானியாக அல்லாமல் ஒரு மாபெரும் கவிஞனாக ஒரு போதும் இருந்ததில்லை." (கோல்ரிட்ஜ்)

"படைப்புத் தொழிற்பாட்டில் உள்ள மனம் பிரகாசம் குன்றிப்போகும் நிலக்கரியைப் போலுள்ளது. நிலையற்ற, காற்றுப் போன்ற ஏதோ பார்க்க முடியாத காரணி அந்த நிலக்கரியின் குறுகிய நேர பிரகாசத்தை உருவாக்குகின்றது." (ஷெல்லி)

"கவிஞன் என்பவன் இனிமையான ஒலிகளால் தனது தனிமையை மகிழ்ச்சிப் படுத்துவதற்காக இரவில் அமர்ந்து பாடுகின்ற ஓர் இராப்பாடியாகும்." (ஷெல்லி)

மூன்று கவிதைக் குரல்கள் என்று ஒரு கருத்தை மாபெரும் கவிஞரான ரி.எஸ். எலியற் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தன்னோடு தானே பேசும் கவிஞனின் குரல்

எவரோடும் பேசாத கவிஞனின் குரல்

அவையோரை நோக்கி உரையாடும் கவிஞனின் குரல்

கவிஞன் ஒரு மனப்பதிவு மிக்க பண்பை உருவாக்க முயற்சிக்கும் போது கவிதையில் பேசுகிறான்.

"ஒரு கவிஞனில் செயற்பட முடியாத ஜீவ அணுவும் செயற்படக் கூடிய ஜீவ அணுவும் உள்ளது. அதே நேரத்தில் மொழிவளமும் இருக்கிறது. அவன் ஒரு சுமையால் நசுக்கப்படுகிறான். ஆறுதல் அடைவதற்காக அவன் அதனை இறக்கி வைத்தாக வேண்டும்." (ரி.எஸ்.எலியற்)

"கவிதை வலியில் ஒரு சுகம் இருக்கிறது. அதனை கவிஞர்கள் மட்டுமே அறிவார்கள்" (வி.கௌபர்)

கவிதையின் பேசு பொருள் வாழ்வைத் தவிர வேறில்லை. இப்படிப்பட்ட கவிதை பல்வேறு வகைகள், ஒலி நயம், சோக ரசம்

> 66 கவிதை வலியில் ஒரு சுகம் இருக்கிறது. அதனை கவிஞர்கள் மட்டுமே அறிவார்கள்" 99

ஆகியவை கொண்டவையாக இருப்பதன் காரணமாக கவிதை வரையறையற்ற விதத்தில் பல்வகைப்பட்டதாக அமைகிறது. இந்தக் கலைப் பாரம்பரியச் செல்வத்தை கஷ்டப்பட முடியாமல் அனுபவிக்க முடியாது. ஆசிரியரின் உதவியை விட இப்படிப்பட்ட சுய முயற்சிதான் உனக்குக் கவிதையை ரசிக்க உதவும். எந்தத் திறமையும் கொள்கை ரீதியாக மட்டும் அடையப்பட முடியாது. நீ பயிற்சி செய்ய வேண்டும். கவிதை எழுதுவதில் ஒருவர் வெற்றிகரமாக இல்லாதிருக்கலாம். அதற்காக அதைரியப்பட வேண்டாம். வில்லியம் போக்னர் சொல்வது போல "உங்களது சொந்தத் தவறுகளால் உங்களுக்கு நீங்களே கற்பியுங்கள். தவறால் மட்டுமே மக்கள் கற்கிறார்கள்." அதிகமான நல்ல கவிதைகள் கற்கப்பட்டு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அது உன்னை மகிழ்ச்சிப் படுத்தும். எங்களது இளம் மாணவர்கள் ரசிக்கவும் கற்பனை பண்ணவும் உணரவும் பயிற்றுவிக்கப் படுவார்களானால் அந்தப் படிப்பு வாழ்க்கைக்கான ஒரு பயிற்சியாக அமையும். ஆகவே மாபெரும் மேதாவிகளால் எழுதப்பட்ட உரை நடையையும் கவிதைகளையும் வாசித்து எங்களது அறிவையும் தராதரத்தினையும் வளப்படுத்திக் கொள்வோம்.

மைக்கல் ஏஞ்சலோ சொன்னார்: "மேதாவியைப் பின் தொடரும் கைகளால்தான் சாதனைகளை நிகழ்த்த முடியும்." □

நஸ்ருல் கவிதை

நித்திய ஜீவன்

அறியப்படாத
நிலங்கள் தாண்டி வந்துள்ள
நாமமறியா
நித்திய ஜீவனே
அலங்காரமாய் நீ
சூதாடிய
நாமமென்ன

தளையற்ற உனக்கு
நாமமோர் சிறையன்றோ

சொல்
மனங் குளிர
நானுன்னை
என்ன பெயர் சொல்லி
அழைக்க

நீ வாழ்ந்த இம்
மனையிலிருந்து
நீ யுன்
திசை மறந்தாய்

சொந்தப் பெயரிழந்து
திரும்பத் திரும்ப
எங்கு நீ வருகிறாய்

மனதுக் கினியவனே

இருண்ட என் வீட்டில்
ஒளிரும் நன் முத்தே

பசித்த வீட்டை
நீ கொணர்ந்த
சிறிதளவு வெண்ணெயால்
நிரப்புபவனே

அந்நியோன்னிய
மகிழ்ச்சியாலின்று
ஆர்ப்பரிக்கின்றது
உள்ளத்தில்
பொங்கியெழும் கடல்

உன்னைப்
புதியதொரு பெயரால்
அழைக்க
யாருள்ளார்
என் குரலைத் தடுக்க?

சோர்ந்துள்ளது
என் மனம்

அஸ்தமனத்திலிருந்து
வந்துள்ளாய்
பயணியே
உதயம் நோக்கி

ஆங்கிலம்:
முஹம்மத் நூறுல் ஹுதா

இம்முறை கன கச்சிதமாக வந்திருக்கிறது 'யாத்ரா'. உண்மையில் 'யாத்ரா' யாருக்கான இதழ் என்று சந்தேகம் கொள்ளும் படியாய் அடையாளப்படுத்தல் தேவையற்றது என்பது எனது எண்ணம். முழு இலங்கைக்குமான கவிதை இதழ் என்று கனம் பண்ணிக் கொள்ளலாம்.

ஏனோ தெரியாது 'யாத்ரா'வை வாசித்து முடித்தவுடன் கடிதமும் கவிதையும் எழுத வேண்டும் என மனது நினைத்துக் கொள்கிறது. 'லே அவுட்' நன்றாகவே வாய்த்திருக்கிறது.

சில காத்திரமான படைப்புகள் ஏலவே வெளியானவையாக இருக்கும் பொழுது மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இரண்டாவது தடவையாக வாசிக்க ஒப்பு தில்லை. ஆனால் அவை கனதியாக இருக்கின் றன. வாசிக்காதவர்களுக்கு நல்லதுதான்.

சி.சிவசேகரத்தின் 'நிபுணத்துவம்' இலங்கை மக்களின் மனதைப் பிரதிபலிக்கிறது. 'கரை யோரமும் நமது தலைவிதியும்' நல்ல சாட்டை. 'புதியவை' நேர்த்தியான அறிமுகம். டொக்டர் அபூபக்கரின் வசிய்யத்து, தஃலிம் புத்தகம் படிப்பது போல் இருந்தது. நீண்ட நெடிதான மரண சாசனம். நெடீய உபதேசம். பல்துறை சார்ந்த அபூபக்கர் அவர்களின் பணி தொடர் பான தொடர்ந்த அக்கறையை நாம் வெளி யிடலாம். 'யாத்ரா' சுமைகளுக்கு மத்தியில் இந்த விடயத்தையும் கவனிக்கலாம். எமது புரவலர்களிடம் பேசிப்பார்க்கலாம். டொக்டர் அபூபக்கரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் வெளியிடுவது தொடர்பான அக்கறையை வெளிநாட்டில் உள்ள இலக்கிய நண்பர்களிடமும் சொல்லி உதவிகள் பெறலாம். ஏனெனில் அவரின் முயற்சிகள் வீண் போகக் கூடாது.

வழமை போலவே இவ்விதழிலும் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் பங்கு அளப் பரியது. நண்பர்கள் கவிதைத் தோழர்கள் எல்லோருமே 'யாத்ரா'வில் சிறப்புற கவிதை செய்கிறார்கள். எம்.ஆர்.ஸ்ராலின் எப்போதும் முஸ்லிம்கள் தொடர்பான அக்கறையை வெளிக்காட்டி வருகிறார். வ.ஐ.ச. ஜெய பாலன் இப்போது அடிக்கடி மல்லாவி போய் வருவதாலோ என்னவோ இப்போது இஸ்லாமியர் விடயங்களைத் தொடுவ தில்லை. அவர் எமது சமூகத்துக்காயச் செய்த பங்களிப்பு வேறு எவரும் செய்யாதது. அற்புதமான கவிதைகளைத் தரும் அனாரின் கணவனார் வெளிநாட்டில் இருந்து சீக்கிரம் வருவாராக.

இலங்கை அரசியல், அதில் இஸ்லாமியரின் நிலைப்பாடு, முஸ்லிம் கட்சிகளின் மயிர்பிடிச் சண்டை என்று அலுத்துக் கொண்டே யிருக்கும் எமது பூமி.... உண்மையில் எங்கள் தலைவிதி எல்லாமே கோமணம் அவிழ்த்தபடி!

இளைய அப்துல்லாஹ்

உங்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட 'யாத்ரா'க்கள் கிடைக்கப் பெற்றேன். என்னையும் ஒரு பொருட்டாகவெண்ணி 'யாத்ரா'க்களை அனுப்பிக் கொண்டிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உங்கள் முயற்சியும் திறனும் எப்போதுமே என்னு டைய பாராட்டுக்குரியவை. நேற்று 'செய்தி' கேட்ட போது உங்களை எண்ணினேன்: 'யாத்ரா'வையும் நினைத்தேன். காலையில் தபாலில் 'யாத்ரா'. மிக்க நன்றி.

எம்.வை.எம்.முஸ்லிம்
கட்டுகஸ்தோட்ட

எதிரொலி

இப்போதுதான் 'யத்ரா' 15வது இதழ் வெளியாகி இருக்கிறது. கடைசிப் பக்கத்தில் சுனாமி பற்றி 'நச்'சென நாலு வரிகள்..! 'அரை மணித் துளிதான் என்றாலும் கடலே, நீ அமெரிக்காவாக மாறியிருக்கக் கூடாது' என்ற வரிகள், சுனாமி கவிதைகளை கடந்த ஐந்து மாதங்களாக வாசித்து, வீசித்து அலுத்துப் போன கண்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டதைப் போல அமைந்திருந்தன. சுனாமியின் பின்னர் சுனாமி கவிஞர்கள் என்ற ஒரு கூட்டம் சுனாமியாகப் புறப்பட்டு வந்து பண்ணும் ரோதனை தாங்க முடியாததாக இருக்கிறது. இலங்கையின் ஒரே ஒரு கவிதை இதழ் என்ற வகையில் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனும் இச்சுனாமி கவிஞர்களினால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டிருப்பார் என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது. எனினும் இந்த இதழில் மேமன் கவியின் உனக்கு எதிரான வன்முறை என்ற நூலில் உள்ள சுனாமி 26 என்ற கவிதையைத் தவிர வேறு எந்தவொரு சுனாமி கவிதையையும் காண முடியாமல் இருப்பது ஆறுதல்.

'யாத்ரா' இன்னொரு பரிமாணத்தை நோக்கி நகர்ந்து செல்வதாகத் தெரிகிறது. வெறும் கவிதைகளாக இருந்த இக்கவிதை இதழ் தற்போது கவிதை இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகளையும் தாங்கி வருவது கவிதைச் சஞ்சிகை ஒன்றை வாசிப்பதைப் போன்ற உணர்வைத் தருவதோடு கனதியாகவும் அமைகிறது. யஸர் அரபாத்தை முகப்பில் கொண்டு வெளிவந்திருக்கும் இந்த இதழ் அருமையான பல கவிதைகளைத் தாங்கி வந்திருக்கிறது.

இதழாசிரியர் தனது என்னுரையில் அடுத்த இதழ் காஸி நஸ்ருல் இஸ்லாம் சிறப்பிதழாக வெளிவரும் என்றும் சிலசமயம் அதிக பக்கங்களுடன் அதிக பக்கங்களுடன் வெளியாகலாம் என்றும் தெரிவித்திருப்பதோடு இறுதியாக, எப்போது வெளிவரும் என்று மட்டும் கேட்டு விடாதீர்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். Read between the lines என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். வரிகளை மட்டும் படிக்காமல் வரிகளின் பின்னால் இருக்கக் கூடியவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ள முற்படுவதே சரியான வாசிப்பாக இருக்க முடியும். 'எப்போது என்று மட்டும் கேட்டு விடாதீர்கள்' என்ற வரிகள், இந்த உயர்தர இதழைக் கொண்டு வருவதிலுள்ள பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்களையும் உணர்த்துகின்றன. வாசகர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இக்கவிதை இதழை அஷ்ரப் தன் சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு ஒவ்வொரு தடவையும் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. வாசகர்கள்தான் ஊக்குவித்து ஆதரவாக இருக்க வேண்டும். பணம் படைத்த இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும். ஏன் வர்த்தகர்கள் விளம்பரங்களைத் தந்த அனுசரணை செய்யலாமே.

நம்மிடம் ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. ஒருவர் சிரமப்பட்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அதை அவர் தொடர்ந்து செய்வதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமே என எண்ணுவதில்லை. கிடைக்கும் பலனை அனுபவித்துக் கொண்டு கைகட்டி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்போம். இல்லையேல் குற்றம் குறை சொல்லிக் கொண்டிருப்போம். 'யாத்ரா' விஷயத்திலும் வாசகர்கள் இப்போக்கைக் கடைப்பிடிக்கக் கூடாது.

இதழ் 14க்கு தினகரனில் எழுதப்பட்ட விமர்சனம் இந்த இதழில் மீளப் பிரசுரிக்கப்பட்டு எழுப்பப் பட்ட ஒரு கேள்விக்கு விளக்கமும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான பதில் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே.

சத்யா

தினகரன் வார மஞ்சரி 05.06.2005

மஹ்மூத் தர்வீஷ் பற்றிய அறியப்படாத தகவல்கள் அபாரம். பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் தொண்டு இந்த வகையில் மனங்கொண்டு பாராட்டத் தக்கது. கவிதைத் தேர்விலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது போல் தெரிகிறது.

நல்ல கவிதைகளைத் தந்துள்ளது 'யாத்ரா'. அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் 'ஒப்பந்தம்' சமகாலத்தில் நல்ல கவிதைகளில் ஒன்று. நமக்கு வார்த்தைகளில் மட்டுமல்ல; தெருவிலும் இடமில்லை என்பதை உறுதிப் படுத்துவது போல் நிகழ்வுகள் உள்ளன.

நண்பர் தீரனின் 'முதலைக் கண்ணீர்' பெரிதாக பதில் சொல்லத் தேவையில்லாத சங்கதி. நான் எனது மனைவி அழகு என்கிறேன். அதற்கு தீரன் என்ன சொல்கிறார். எனது மனைவியை அசிங்கம் என்று சொல்ல

வேண்டும் என்று மல்லுக்கு நிற்கிறார்.

அப்படித்தான் முல்லை முஸ்ரிபாவின் இருத்தலுக்கான அழைப்புக்கு நான் எழுதிய மல்லிகைக் குறிப்புகளை, மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்களுக்கும் பொருத்திப் பார்த்திருக்கிறார் நண்பர் தீரன். மீஸான் கட்டைகளில் எனது கவிதைகளும் உள்ளடங்கியுள்ளது என்பதையும் அவர் கவனிக்க வேண்டும். என்னிலிருந்துதான் தமிழ் மேலாதிக்கத்தின் எதிர்க்குரல் ஆரம்பமாகிறது எனக் குறித்து விட வேண்டும் என்ற மட்டரகப் புத்தி எனக்கில்லை. கவிதை எழுதும் போது அதை அப்படி இப்படி இஸங்களுக்குள் அடக்கி விடலாம் என்ற மனப் பிம்பங்களும் இல்லை. என்னளவில் கவிதை ஒரு போராட்டம். அது சிலருக்குக் கரகாட்டமாகத் தென்பட்டால் அது எனது தவறல்ல.

நாங்கள் மீஸான் கட்டைகளின் இடுவலில் மண் போட்டு அவற்றை ஸ்திரப்படுத்த என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கிறோம். சிலர் ஆட்டி அசைத்துப் பிடுங்கி விட்டு ஈர்க்கினைக் குத்த நினைக்கிறார்கள்.

ஓட்டமாவடி அறபாத்

மரங்கொத்திப் பறவை வாழை மரத்தைக் கொத்திக் கொத்தி அதன் வைரம் பார்த்தது போல் யானும் 'யாத்ரா' கவிதைகளை படித்துச் சுவை பார்த்தேன். சர்க்கரையை வாயில் அள்ளிப் போட்டாலுந் தித்திப்பே, கிள்ளிப் போட்டாலுந் தித்திப்பே. காலங் கடந்தேனும் யாத்ராவை அச்சிற் கொண்டு வரும் முயற்சி உச்சி குளிரச் செய்கிறது. அயர்ச்சியின்றி உழைக்கும் ஆசிரியருக்கு எனதன்பான வாழ்த்துக்கள்.

இதழ் 15ல் நாலு மரபுக் கவிதைகள், மீதி புதுக் கவிதைகள். மரபுக் கவிதைகளின் தாயான சிக்கலான வெண்பா இலக்கணஞ் சீர்குலையாமல் கவிஞர் ஜின்னாஹ் 'மலப் புழுக்கள்' எனுந் தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். உளுத்துப் போன மரபென்று உளறுபவர்களுக்கெல்லாம் 'மரபு' தெரியாற்றனத் தாற்றான் மருட்சியே தவிர, அன்றேல் மகிழ்ச்சியே. மற்றைய கவிஞர்களான மஹாகவியின் 'புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி', அன்பு முகையதீனின் 'நெஞ்சை இழந்து', சிவசேகரத்தின் 'நிபுணத்துவம்' ஆகிய கவிதைகளும் மரபுக்குரிய அலங்காரங்களோடு படிப்பவரை மகிழ்விக்கின்றன. புதுக் கவிதைகள் யாவும் சோடை போகாத, கவிதைக்குரிய ஈர்ப்புக் குறையாத புதிய கவிதை எனும் தரத்தை எய்தி நிற்கின்றன.

தாய் நாடின்றி தத்தமது கிராமமின்றி தவித்துக் கொண்டிருக்கும் பலஸ்தீன் மக்களின் கோபக் குரலாக ஒலிக்கும் பலஸ்தீனக் கவிஞர் மஹ்மூத் தர்வீஷ் பற்றிய முழுமையான செய்தியைத் தமிழில் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் மிக அழகாக மொழி பெயர்த்துத் தந்திருந்தார். 'யாத்ரா' இதழ்களின் சில பக்கங்களைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் பண்ணுகிற இவ்விலக்கிய ஊழியம் போற்றுதற்குரியதும் பொலிவைத் தரக் கூடியதுமான சிறந்த பணியாகும். இவரைப் போன்று சிங்கள மொழிப் புலமையுள்ள இப்னு அஸூமத் மற்றும் ஆங்கில மொழிப் புலமையுள்ள ஆக்க கர்த்தாக்கள் பலர் சிங்கள, ஆங்கில கவிதைகளைக் கட்டுரைகளை மொழி மாற்றஞ் செய்தளிப்பதால் 'யாத்ரா' கனதி பெறுகிறது. அதிகமான அந்நிய மொழி ஆக்கங்கள், அவற்றின் கர்த்தாக்கள் பற்றி அறிவதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. மொழி பெயர்ப்பு ஆக்கங்களைக் குறைக்குமாறு கூச்சலிடுவது அழகன்று.

மறைந்த யஸர் அறபாத்துக்காகவும் சுனாமியால் உயிரிழந்தோருக்காகவும் எழுத்தே இல்லாது தனிக் கறுத்தத் தீந்தையால் எழுதப் பட்டிருந்தது ஒரு கவிதை. ஒரு பக்கம் முழுக்க. அழுத்தமான சோகத்தை, துக்கத்தை, கவலையை அக்கவிதை காட்டிற்று.

முஸ்லிம்கள் சகோதர வாஞ்சையுடன் கூடிய சமாதான விரும்பிகள். அவர்களுக்கு இவ்வுலகு நிதியமுமில்லை. நிரந்தரமுமில்லை. ஆனால் வாழும் உரிமை உண்டு. ஆகவே வாழும் வரை வாழ்வதற்கு ஏகபோகமாக எல்லாவற்றையும் கோரவில்லை. ஆனால் வாழும் உரிமையில் கத்தி, பொல், கம்பு, தீ, துப்பாக்கி எதையும் வையாதே! வா ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கு. வன்முறை நீக்கி வாழ்வோம் என்கிறார் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன். மருதமுனை விஜிலி, 'எல்லோரும் மலைகளில் தீபம் எரிய விடுதலில்தான் மார்பு தட்டுகிறோம். இன்னும் இருளில் துயில் கொண்டு' என விரக்தியுற்று வேதனைப் படுகிறார். நம்மவர் வாய்ச்

சொல்லின் மூலம் சாதனைகள் நிகழ்த்துகின்ற தன்மையைக் கண்டு துக்கிக்கின்றார். புதுக் கவிதையாயினும் சிந்தனையிற் 'தீ' பிடிக்க வைக்கின்ற கவிதைகளாகத் திகழ்கின்றன.

'மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்' குறித்து கவிஞர் என்.ஏ.தீரன் கவலைப்படுவதில் ஞாயமுண்டு. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஒரு பிரிவினரின் மேலாதிக்கத் துக்குட் சிக்குண்டு சிதிலமடைந்த முஸ்லிம் களின் வாழ்வினது அவலம் பற்றிக் கூறும் கவிதைகளைக் கொண்ட இத்தொகுப்பும் முழுக்க முழுக்கத் துயரங்களின் கவிதைத் தொகுப்புத்தான் என்ற போதும் அது முற்றத்து மல்லிகையாயிற்று. கவிஞர் தீரன் கவலைப் படுவதில் என்ன தவறு?

வெளிச்சம் விழும் இடத்தில் என்னையும் அமரச் செய்தீர்கள். நன்றி.

ஏ.எம்.எம். அலி
கிண்ணியா

இலங்கையில் வெளிவருகின்ற விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சிற்றிதழ்களில் குறிப்பிடத் தக்க இடத்தைப் பிடித்து தனது வருகையை உறுதிப்படுத்துகிறது யாத்ரா. அதன் செப்டம் பர், டிசம்பர் இதழ் காலம் தாழ்த்தியே வாசிப்புக்கு தளத்துக்கு வந்துள்ளது. நமது துரதிர்ஷ்டம் மேலும் காலம் கடந்தே அதை வாசிக்கவும் முடிந்துள்ளது.

கவிதைகளுக்கான காலாண்டிதழான யாத்ராவை குறித்த காலத்தில் வெளியிடுவதில் ஆசிரியர் பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர் கொண் டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இலகு தமிழில் விளங் கும் வகையில் கவிதகள் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து இருப்பதனால் கவித்துவம் அற்ற வார்த்தைகளை கவிதைகளாக அடுக்கும் நடைமுறை இன்றுள்ளது. ஆனால் காத்திர மான நவீனத்துவ கவிதைகளையும் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் கொண்ட ஒரு இதழாக யார்ரா இருப்பதனால் அவ்வாறான கவிதைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமங் கள், தாமதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அது போல, சிற்றிதழ்களுக்கு இருக்கின்ற வரலாற்று சாபக் கேட்டை அடியொற்றி யாத்ராவும் நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொண்டிருக்கும்.

இலங்கையில் வெளிவந்த காத்திரமான சிற்றிதழ்கள் பல இடைநடுவில் நின்று போயின. இதில் குறிப்பாக மூன்றாவது மனிதனைக் குறிப்பிடலாம். ஆயினும் தான் எடுத்துக் கொண்ட பணியில் உறுதியாக இருந்த யாத்ராவை வெளியிட்டு வருகிறார் ஆசிரியர் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்.

மறைந்த பலஸ்தீன தலைவர் யசீர் அரபாத் சிறப்பிதழாக வந்திருக்கும் கடைசி இதழ் பலஸ்தீனக் கவிஞர் மஹ்மூத் தர்வீஷ் பற்றிய குறிப்புகள், எம்.ஏ,நுஃமானின் நிலம் எனும் நல்லாள் ஆய்வுக் கட்டுரையின் தொகுப்பு, கவிஞர் டாக்டர் அபூபக்கர் எழுதிய மரண சாசனம், புழிதக அறிமுக விமர்சனம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. முஸ்லிம் எதிர்ப்பிலக்கிய கவிதைத் தொகுதியான மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள் பற்றி அதிகம் பேசப்படாது போனமை உள்ளிட்ட பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு யாத்ரா இடம் தந்துள்ளது. இந்த இதழ் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு மட்டுமான ஒன்றல்ல என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளதை வரவேற்று இந்த இடத்தில் அதை மீண்டும் அடிக்கோடிட்டு சொல்லவும் விரும்புகிறோம்.

வீரகேசரி

கால ஓட்டம் காலாண்டு இதழின் கனதியிலும் வளர்ச்சியிலும் கண்பட்டாற் போல் ஆகிவிட்டதை நினைக்கும் போது மெய்யாலுமே அழுகை வருகிறது. தனி மனித முயற்சியின் விளைவாக அறுவடை செய்யப் படும் சஞ்சிகைகளின் ஆயுள் பற்றிய கேள்விக் குறி ஈழத்தில் அறியப்பட்டதெனினும் அந்தப் பத்தோடு பதினொன்றாக நமது யாத்ரா ஆகிவிடக் கூடாது.

யாத்ராவின் வரவானது மிகுந்த அவசிய மானது. புது யுகத்தை நோக்கிய கவிதைப் பயணத்தில் யாத்ராவின் மூலம் கடல் கடந்து கனவுகளாய்க் கிடந்த பல நூறு கவிஞர்களில் சிலரை அறிந்து கொள்ளக் கிடைத்ததே. வாழக்கையைச் சுருக்கிக் கொண்டு வட்டத் துக்குள் வாழ்ந்த இளம் கவிஞர்களுக்கு பரந்த உலகின் பக்கம் இலக்கியப் பார்வையைப் படர வைத்தது.. யாத்ராவின் கவிதை ஜன்னல்கள். அனேக வாசகர்களைக் கொண்ட யாத்ரா கால தாமதமாய் மலர்வதில் ஏதோ ஒரு சிக்கலில்யூ யாத்ரா இயக்கம் சிக்கியுள்ளதை உணர முடிகிறது. வாழ்க்கையைப் பணமாக

நினைக்கும் நிறையப் பேரின் மத்தியில் வளமான வாசிப்பும் இலக்கிய நேசிப்பும் யாத்ராவுக்குக் கிடைத்திருப்பது எந்த வகையிலும் மறுக்க முடியாதுதானே.

ஆளணிப் பிரச்சினை யாத்ராவின் தாமதத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்குமாயின் எவ்வித எதிர்பார்ப்புகளும் கொடுப்பனவும் எதிர்பார்க்காமல் மாதத்தில் ஐந்து நாட்கள் 24 மணி நேரமும் யாத்ராவின் வளர்சிக்காக ஒதுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

யாத்ராவின் நெடுநாள் யாத்திரையில் பங்கேற்ற யாத்ரீகனாக இல்லாது விட்டாலும் நல்லதொரு பார்வையாளனாக இருந்து அதில் பூத்த படைப்புக்களைக் கண்டு பரவசப் பட்டிருக்கிறேன். யாத்ரா என் கவிதை ஆற்றலைப் பட்டை தீட்டியிருக்கிறது. அதில் பிரசுரமாகும் ஒவ்வொரு படைப்பிலும் நான் முகம் பார்த்து என்னை நானே செதுக்கி வந்திருக்கிறேன்.

குழுமனப்பான்மை என்ற குறுகிய நோய் குன்றாய் வளர்ந்திருப்பதனால் முற்போக்கு, பிற்போக்கு, மரபு, புதுமை, நவீனம், பின் நவீனம் என்று படைப்பாளிகள் பிரிவுற்று தங்களுக்குத் தாங்களே கவரி வீசி படைப்புலகைக் கொச்சைப் படுத்திக் கொண்டிருக்க, இன்னும் சிலர் உலக மகா கவிகள் என்று பட்டங்களை சூட்டி வாசகர்களிடையே ஒரு பிரமையை ஏற்படுத்த முனைகிறார்கள்.

மேலைத் தேய மோகம் தலை விரித்தாடும் இக்கால கட்டத்திலே தமிழ் இலக்கிய மரபின் அடியென்ன, முடியென்ன என்றுஅறியாமல் கவிதை போல் எழுத வந்தவர்கள் புரியாத வார்த்தைகளையும் புதிரான கருத்துக்களையும் கொண்டு கவிதை செய்து உலகத்தில் உயர்ந்த கவிதை என்று உளறித் திரிகிறார்கள். இதனால் தமிழ்க் கவிதை மரபும் தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமையும் சின்னா பின்னமாகிச் சிதைகின்றன.

பாரதியை, பாரதிதாசனை, கண்ணதாசனை, நீலாவணனை, மஹாகவியை, அண்ணலை, நுஃமானை, ஜின்னாஹ்வை, சில்லையூரை, முருகையனை, காசி ஆனந்தனை போன்ற நல்ல கவிஞர்களை பாசாங்குக்காவது படித்திருக்காதவர்கள் 'கவிதை விஞ்ஞானிகளாக' தங்களைக் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். புதிது புதிதாய் கவிதைகள் கண்டு பிடிக்கின்றார்கள். வரலாற்றில் எமக்கும் ஓர் இடம் வேண்டும் என்று வரிந்து கட்டிக் கொண்டு நிற்கிறார்கள்.மேத்தாவோ அப்துல் ரகுமானோ வைரமுத்துவோ மரபு தெரியாமல் கவிதை எழுத வரவில்லை என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அஸ்மின் உதுமாலெப்பை
பொத்துவில்

சஞ்சிகை தாமதமாக வந்தாலும் கூட முழுத் திருப்தியைத் தரக்கூடியவாறுதான் தயாரித்து விடுகிறீர்கள். அவசரப்பட்ட அரைகுறைச் சமையலில் சுவை இருக்காதுதானே. சமகால முஸ்லிம் அரசியலை பயணியின் 'கரையோரமும் நமது தலை விதியும்' , அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின் 'ஒப்பந்த'மும் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கின்றன. 'எங்கள் தலைவிதி/ நீ / கச்சையவிழ்த்துத் திரிகிறாய்' என்கின்ற கவிதையின் இறுதி வரி மறைமுகமாய்ச் சொல்லும் செய்திகள் பல.

பலஸ்தீன மக்களின் வீரியம் மிக்க குரலான மஹ்மூது தர்வீஸின் புகைப்படத்தைக் காணும் ஆவல் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்தது. அவரது படத்தை மட்டுமல்ல, அவர் பற்றிய கட்டுரையொன்றையும் தந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் தேடலுக்கும் ஆர்வத்துக்கும் நாம் கட்டாயம் நன்றி சொல்லவே வேண்டும்.

மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள் குறித்து என்.ஏ.தீரன் எழுதியிருப்பதை ஒதுக்கி விட முடியாது. அவர் உண்மையான விசனத்தோடுதான் அதனை எழுதியிருக்கிறார், அவரது ஆதங்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறது. மிகுந்த கவனத்தோடு 'மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்' பற்றிய விமர்சனத்தைப் பிரசுரித்து தீரனைச் சாந்தப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் கூட அதை ஒரு ஸ்ராலினால் தான் எழுத முடிந்திருக்கிறது. அவரது நேர்மையைப் பாராட்டும் அதே சமயத்தில் நமது நோவுகள் பற்றி மறந்தும் வாய் திறந்து விடாத முஸ்லிம் இலக்கிய ஆளுமைகளை நினைத்துப் பார்க்கும் போதெல்லாம் சிரிப்பாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

'யாத்ரா' நேசன்
கரையோர மாவட்டம்

எழில் கொஞ்சும் எமது ஊர்

பொத்துவில்

அஸ்மின் உதுமாலெப்பை

எழில் கொஞ்சும் எமதூரின் அழகைப் பாட
ஏற்ற கவி நானில்லை கம்பன் ஷெல்லி
வளம் மிக்க எமதூரைப் பாடச் சொன்னால்
வரம் கேட்டு நிற்க வரும் வார்த்தைக்காக

காடுமலை ஆறு வயல் கடலும் சூழ
கட்டழகுக் குமரியெனச் சிரிக்கும் ஊரில்
அருகம்பை யாளவளின் அழகைக் காண
அகிலமெலாம் இருந்தென்றும் ஆட்கள் கூடும்

வந்தாரை வரவேற்று வாழ்வைக் காட்டி
வளர்ந்தோங்கி அவர் நிற்க வழியைக் காட்டும்
பண்புள்ள எம்மண்ணில் ஒரு நாள் பாதம்
பதித்தவர்கள் ஒருக்காலும் திரும்பிப் போகார்

முந்நூறு ஆண்டுகளாய் வரலாறோடு
மூவினமும் ஒற்றுமையாய் வாழும் ஊரில்
பண்நூறு பாடுகிற ஆற்றல் மிக்க
பாவலர்கள் வாழ்கின்றர்: வாழ்ந்தும் போனர்

கண்ணூறு வீழ்ந்தாலும் வீழும் நெஞ்சை
கவர்கின்ற கன்னியரின் அழகைக் கண்டால்
கவிநூறு பாடிவிட்ட எனக்கும் கூட
கவிதையில் பாடுவது கடினமப்பா

நஸ்ருல் கவிதை

பெண்

நான்
சமத்துவத்தைப் பாடுகிறேன்

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும்
பேதம் காண்கிலேன்

மண்ணின் பெருமைகள்
மகத்துவங்கள் யாவும்
பாதி பெண்ணால்
பாதி ஆணால்

பாபம்
துயரம்
கண்ணீர்
வேதனை
எதுவாயிருப்பினும்
பாதி பெண்ணால்
பாதி ஆணால்

பெண்ணே யாருன்னை
நரகக் குழி என்பவன்?

முதல் பாபம் விளைந்தது
பெண்ணால் அல்ல
ஷைத்தான் எனும் ஆணால்
அடித்துச் சொல்
அவனிடம்

பாபமும் ஷைத்தானும்
ஆண், பெண் அல்ல
பொதுப்பால் என்றால்
அஃது இருபாலும்
சமமாகக் கலந்ததுதான்

பூமியின் மலர்களுக்கும்
கனி வர்க்கங்களுக்கும்
வனப்பை வழங்கியவள் பெண்
கனிச்சுவை, சாறு
இனிமை, வாசனை

தாஜ்மஹாலை
வெளியிலிருந்த பார்த்திருப்பாய்
உள்ளே பார்த்ததுண்டா
உள்ளேயிருப்பவள் பெண்
மும்தாஜ்
வெளியே
ஷாஜஹான்

ஞானத்தின்
இசையின்
அறுவடையின் தெய்வம்
பெண்

சௌந்தர்யத்தின் சிறப்பு
வனப்புறும் தோற்றங்களில்
திரும்பத் திரும்ப வருபவள்

கோடையின் வெப்பத்தை
அனலைக் கொணர்ந்தவன் ஆண்
அமைதியான இரவை
சுகந்தத் தென்றலை
முகிலைக் கொணர்ந்தவள் பெண்

ஆங்கிலம் : **சஜாத் கமால்**

பகலில்
வலிமையும் துணிவும்
வழங்குபவள்
இரவில்
துணைவியாய்
இன்பமூட்டுபவள்

பாலைவனத் தாகத்துடன்
வருபன் அவன்
பருகுதற்குத்
தேன் தருபவள் அவள்

வளமான நிலத்தை
உழுபவன் அவன்
நாற்று நட்டுப்
பசுமை கொணர்பவள் அவள்
உழுபவன் அவன்
நீர்பாய்ச்சுபவள் அவள்

மண்ணும் நீரும் கலந்து
பொன்னிறக் கதிர்களை
பிரசவிக்கின்றன
பெண்ணின் தீண்டலால்
பொன்னும் வெள்ளியும்
மதிப்புயர்கின்றன

பெண்ணின் கூடலும் பிரிவும்
ஆணைக் கவிஞனாக்கிற்று
அவள் சொற்கள்
கவிதையாயிற்று
அவன் எழுப்பிய ஒலி
இசையாயிற்று

பசியைக் கொணர்ந்தவன் அவன்
பருகத் தேன் கொடுத்தவள் அவள்
அவர்கள் ஐக்கியத்தால்
பிறந்ததே
மனிதம் எனும் குழந்தை

வெற்றிகள், சாதனைகள்
ஒவ்வொன்றும்
அன்னையின்
சகோதரியின்
மனைவியின் தியாகங்களால்
மாண்புற்றவை

போரில் இறந்த ஆண்களைப்
பதிவு செய்துள்ளது வரலாறு
விதவையான பெண்கள் பற்றி
ஏனோ அது பேசுவதில்லை

வீரனின்
நினைவுச் சின்னத்தில்
அன்னையின் தியாகம்
சகோதரியின் சிசுருசைகள்
பொறிக்கப்பட்டதுண்டா?

தானாக வெற்றியீட்டுவதில்லை
ஆணின் போர்வாள்
பெண் எனும்
வெற்றித் தேவதை வழங்கியதே
துணிவும் வலிமையும்
உந்துதலும்

மண்ணை ஆள்பவன் அரசன்
மன்னனை ஆள்பவள் அரசி
மண்ணின் களங்கத்தை
கழுவித் துடைப்பது
மகாராணியின் கருணையன்றோ

இதயமற்றவன் ஆண்
இதயத்தில் பாதியீந்து
அவனை மனிதனாக்குபவள் பெண்

பூமியின் புதல்வியே
மலைக் குன்றுகளில்
பள்ளத்தாக்குகளில்
மரஞ் செடி கொடிகள் முன்

பாடலிசைத்து
உலவ முடியாது உன்னால்

மரண தேவன் புளுட்டோ
இருள் சிறகு விரித்து வந்து
பாதாளச் சிறைக்குன்னை
கடத்திச் சென்று விட்டான்

அது உன்
புராதன அடிமை வாழ்வு
அன்றிலிருந்து
மரித்துக் கிடக்கின்றாய் நீ
மரணக் கிடங்கில்
பூமியைச் சூழ்ந்தது பேரிருள்

மரணத்தின் மாளிகையை
பெயர்த்துத் தள்ளு
பூமிக்கடியிலிருந்து
சர்ப்பம் போல் வெளிக் கிளம்பு

உடைந்து சிதறியவுன்
கைவளைகள்
உனக்கு வழிகாட்டும் இருளில்

உனது உதைகளுக்குப் பயந்து
சுருண்டு விழும்
மரண தேவனின் நாய்
இருவரும் மிதிபட்டு நசிவர்
விடுதலையுற்றவுன்
பாதங்களின் கீழ்

அமுதம் பரிமாறிய கைகளால்
இன்று நீ
விஷம் பரிமாற வேண்டும்

ஆணுடன்
பெண்ணின் பெருமை
பாடப்படும் நாள்
அதிக தூரத்திலில்லை

நஸ்ருல் கவிதை

கஸல்

வான் மீது சாய்ந்தபடி

வான் மீது சாய்ந்தபடி
துயிலும்
மலைக் குன்று
அக் குன்றில்
ஊற்றெடுக்கும்
மலையருவி நான்

வீடு நோக்கித்
திரும்பாமல்
விரும்பியவா றோடுகிறேன்

பாயும் வேங்கைப் புலி
என் நண்பன்
பையரவ நாகம்
என்
விளையாட்டுத் தோழன்

பாம்புப் பேழையைத்
தழுவியபடி நான்
இரவைக் கழிக்கிறேன்

சூறைக் காற்றுடன்
போட்டியிட்டுச்
சுழன்றாடிச் செல்கிறேன்

ஆங்கிலம்:
முஹம்மத் நூறுல் ஹுதா

ஒரு கண்ணீரும் ஒரு பகல் பொழுதும்

இன்னும் எனக்குள் அந்தச் சிலந்தி
சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறது
அவள் அழுத கண்ணீரின் ஈரம்
எனது மார்பைத் தடவும் போதெல்லாம்
கைகளில் பிசுக்கிறது
அந்தக் கண்ணீர் போன்றதான
மறக்க முடியாத கண்ணீர்
வேறெதுவும் உள்ளதாய் எனக்கு நினைவில்லை
அற்புதமான ஒரு உச்சத்தின் முடிவில்
எனது திருப்திக்காய் அவள் தலை கோதினேன்
ஒற்றைப் பிரவாகம் அது
ஆழ் மனதின் பலமுடன் வந்தது மூச்சு ஒன்று
மொழிகள் இல்லாத மௌனம்
ஒன்றையே உடுத்தியிருந்த பகல் பொழுது அது
எல்லாக் கைங்கரியங்களையும்
தன்புறத்தே கொண்டிருப்பது அவளாகத்தான் இருக்கும்
சில நொடிப் பொழுதில் அன்புக்கு
உற்பவிக்கவும் தெரியுமாக்கும்
ஒரு பிறத்தியாளை
மனிதி என்று இணைக்க முனைப்பில்லாதவளை
ஆரத் தழுவியதும் தலை கோதியதும்
முத்தமிட்டதும் கிடையாதாக்கும்: யாரும்
அவள் அழுதாள்
வழிந்தோடியது கண்ணீர் துடைக்க மனமின்றி
வானம் நோக்கியிருந்தாள்
அடி நெஞ்சிலிருந்து கேவியழுதாள்
மொழிகள் இல்லாத மௌனம் ஒன்றே சூழ்ந்திருந்தது
"சிச்சீ" என்று
தன் பெயர் மட்டும் சொன்னாள்

இளைய அப்துல்லாஹ்

காத்தான்குடி பௌஸ்

எழுபதுகளில் மரபுக் கவிதை ஒன்று பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாக வேண்டுமாக இருந்தால் அது ஒரு சிரேஷ்ட கவிஞரின் சிபார்சுக்குட்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தக் காலப் பகுதியில் கவிதைகள் படைக்கத் துவங்கியவர்களில் ஒருவர் காத்தான்குடி பௌஸ்.

1974ல் 'நூறுல் பலாஹ்' சஞ்சிகையில் இவரது முதலாவது கவிதை இடம் பெற்றது. இது வரை நாட்டில் வெளி வரும் எல்லாத் தேசியப் பத்திரி கைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசுர மாகியுள்ளன. மற்றும் நாட்டில் அவ்வப் போது வெளிவந்த, வெளிவருகின்ற பல்வேறு சிறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகை களிலும் தன் பங்களிப்பைச் செய்துள் ளார். 1977ல் பலப்பிட்டியில் இருந்து வெளியான 'ஜும்ஆ' என்ற பத்திரிகையில் வெளியான 'தூக்கம் தரும் குத்பா ஊக்கம் தர வேண்டும்' என்ற தொடர் கவிதையும் மற்றும் 2000 முதல் 2001ம் ஆண்டு வரை யான காலப்பகுதிக்குள் நவமணியில் வெளிவந்த இவரது தொடர் கவிதை களான 'பலஸ்தீன விடுத லைக் கவிதை', 'முஅத்தினின் முறைப்பாடு', 'காஸி கோர்ட்' ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். அல்லாமா எம்.எம். உவைஸ் அவர் கள் தனது மணிவிழா மலரில் இவரது கவிதையொன்றுக்கு முதலிடம் வழங்கிச் சேர்த்துக் கொண்டார் என்பது பௌஸின் கவித்துவத்துக்குக் கிடைத்த பெருமையென்று சொல்ல வேண்டும்.

கவியரங்கு மேடைகளில் காத்தான்குடி பௌஸ் ஏறிவிட்டால் கவியரங்கு களை கட்டத் தொடங்கி விடும். வெகு சுவை யாகக் கவிதை சொல்லும் திறன் இவருக்குண்டு. தவிரவும் பல்வேறு முக்கியஸ்தர்களின் குரல்களில் பேசக் கூடிய திறமையும் கொண்டவர். இவரது இந்தத் திறமையை விதந்தவர்களில் ஒருவர் மாஸ்டர் சிவலிங்கம் அவர்கள்.

ஒரு மார்க்க அறிஞராக விளங்கும் பௌஸ் சன்மார்க்க விடயங்கள் குறித்தும் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளை எழுதி வருவதோடு வானொலி, தொலைக் காட்சிகளில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டு வருகிறார். இவரது பல பாடல்கள் முக்கியமான வானொலிக் கலைஞர்களான கலாபூஷணம் ஏ.எம். ஜப்பார், எம்.எல்.எம். அன்ஸார் ஆகியோரினால் பாடப்பட்டுள்ளன. வில்லுப் பாட்டு, உரைச் சித்திரம் போன்றவற்றிலும் கால் பதித்தவர் பௌஸ். 1978ல் காத்தான்குடிப் பிரதேசத்துக்கான தினகரன் நிருபராகவும் இவர் சேவையாற்றியுள்ளார். இவரது மீலாத் தினப் பேச்சுக்களும் 'சுனாமி ஒரு சோதனையா? படிப் பினையா? என்ற உரை யும் ஒலிநாடாக்களாக வெளிவந்துள்ளன.

தனது நீண்ட கலைப் பயணித்தில் காத்தான்குடி பௌஸ் பெற்றுள்ள பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கன. 1989ல் 'பலப்பிட்டி யௌவன சமாஜ' நடத்திய அவிப்பாளர் போட்டியில் சிறந்த அறிவிப்பாளராகத் தெரிவாகியுள்ளார். 1997ல் மாத்தளை மாவட்ட முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் மறைந்த தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களினால் பாராட்டுச் சான்றிதழ் வழங்கப் பெற்றார். 1999ம் ஆண்டு அகில இலங்கை இன நல்லுறவு ஒன்றியம் சாமஸ்ரீ - கலாஜோதி பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது.

2002 ஒக்டோபரில் கொழும்பில் துறைமுக அபிவிருத்தி கப்பல்துறை அமைச்சு மற்றும் கிழக்கின் அபிவிருத்தி முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு நடத்திய உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் பாராட்டுப் பத்திரமும் நினைவுச் சின்னமும் இவருக்கு வழங்கப் பட்டது. 2003ல் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் மன்றம் நடத்திய ஷம்ஸ் நினைவு கட்டுரைப் போட்டியில் பாராட்டுச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டார்.

ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாள ராக விளங்கும் பௌஸுக்கு 2003ல் பாணந்துறை இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி மன்றம் 'தத்துவ வித்தகர்' என்ற பட்டத்தையும் 2004ல் பலப்பிட்டிய இஸ்லாமிய நலன்புரிச் சங்கம் 'தாஜுல் லிஸான்' (நாவேந்தர்) என்ற பட்டத் தையும் இவருக்கு வழங்கின. முன்னாள் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் அவர்கள் இவருக்கு 'பத்ருல் மில்லத்' என்று போற்றி கௌரவித்துள்ளார்.

தேச கீர்த்தி

அல்ஹாஜ் ஏ.எல்.எம். அஸ்வர்

வெளிச்சம் விழும் இடம்

தனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு உந்து சக்தியாக இருந்தவர்கள் என்று கவிமணி எம்.எச்.எம். புஹாரி, பாவலர் சாந்தி முகைதீன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுகிறார் பௌஸ்.

காத்தான்குடி பௌஸ் 'பா' என்ற பெயரில் ஒரு கவிதைப் பத்திரிகையும் நடத்தியவர் என்பது முக்கியமான செய்தி. மித்திரனில் அவர் தொடர்ந்து எழுதி வந்த கட்டுரைகள் 'மார்க்கத்தின் மனக் கதவு கள்' எனுந் தலைப்பில் ஒரு நூலாக கூடிய விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. கவிஞ ராகவே இலக்கிய உலகுக்கு வந்த பௌஸ் தனது கவிதைகளையும் ஒரு தொகுப்பாக வெளிக் கொணர வேண்டும்.

தற்போது பாணந்துறையில் வசித்து வரும் காத்தான்குடி பௌஸ், 1959ம் ஆண்டு ஏ.பி. உதுமாலெப்பை ஹஸீனா தம்பதியின் புதல்வனாகப் பிறந்தவர். காத்தான்குடி அல்ஹிறா வித்தியாலயம், மத்திய மகா வித்தியாலயம், ஜாமியத்துல் பலாஹ் அறபுக் கல்லூரி, அட்டாளைச் சேனை கிழக்கிலங்கை அறபுக் கல்லூரி அகியவற்றில் கல்வி கற்றார். காத்தான் குடியைச் சேர்ந்த ஐனுல் றிபாவைக் கரம் பிடித்த பௌஸ் தம்பதிக்கு முகம்மத் ஸைனி என்ற பெயரில் ஒரு மகனும் உள்ளார்.

இலங்கையில் ஆயிரக் கணக்கில் மார்க்க அறிஞர்கள் உள்ளனர். அவர் களில் இலக்கிய ஆர்வமும் திறனும் கொண்டவர்கள் தொகை மிகவும் சொற்பமானது. அதிலும் பல்வேறு துறைகளிலும் பிரகாசிக்கக் கூடியவர் களாக மிகச் சிலரையே நாம் அடையா ளம் காண முடியும். அந்த மிகச் சிலரில் ஒருவராகவே காத்தான்குடி பௌஸ் திகழ்கிறார். □

ஒரு கரையோரக் கிராமத்தின் கண்ணீர்

கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அலி

தபனனின் கிரணந் தழுவிக் கொள்ளுஞ்
சுகம் மிகும் காலைச் சுந்தரப் பொழுது
ஒளிப்புனல் பாய்ந்தது அவ்வொளிப் புனலிடை
குளித்துடல் துவட்டிக் கொண்டதக் கிராமம்

ஆங்கோ ரோதற் பள்ளி அதனுள்
ரீங்கா ரித்தன ரிதமொரு வாண்டுகள்
அவ்விளம் வாண்டுகள் 'அலிப்பே தே'என
பவ்விய மாகப் பயின்றிடும் போதெழும்
ஓசை காற்றுடன் ஒன்றிக் கலந்திடும்
போதினிற் காலைப் பொழுது ஒன்பது
மணியைக் காட்டவும் மணிப்பொறி தொடர்ந்துதன்
பணிதனை மேற்கொள நகர்ந்தது காலை

ஆழிக் கென்ன அக்கணம் நிகழ்ந்தது
ஊழித் தாண்டவம் உற்ப வித்ததோ
கணப்பொழு துக்குட் கடலின் பேரலை
பிணக்குவி யல்கள் பேரோ லங்கள்
கரையைச் சந்ததங் கட்டித் தழுவிய
திரைகள் ஊர்க்குட் திரண்டு புகுந்ததை
ஓதற் பள்ளி உஸ்தாது கண்டார்
பாதகம் புரிந்திடும் பாணியிற் புகுந்த
பரவையைக் கண்டு பதறிப் போனார்

ஓடித் தப்புக ஓடித் தப்புக
உரத்த குரலில் உஸ்தாது கத்தினார்
குர்ஆனைச் சுமந்த குழந்தைகள் நாற்பது
அத்தனை குழந்தையும் ஆர்தான் காப்பது
எங்கே ஓடலாம் எப்படித் தப்பலாம்
இறைவ! இந்நிலை எவரிடஞ் செப்பலாம்

தூக்கிக் கொண்ட குழந்தைகள் இரண்டொடு
தாக்கிய அலைக்குத் தப்பிட முயன்றார்
மூர்க்கத் தனமாய் மோதிய பேரலை
பார்த்தி ருக்கப் பறித்ததோர் குழந்தையை

காவிக் கொண்ட குழந்தையி லொன்று
கரத்தை விட்டுக் கழன்று போக...
கூவிக் கொண்டு துரத்திய திரைகள்
குவித்தன மீதிக் குழந்தைகள் அனைத்தையும்

இதயம் வெடித்திடும் நிகழ்ச்சியை நடத்திய
முதுகலம் தனது மூர்க்கம் அடக்கிட...
இங்குஞ் சடலம் அங்குஞ் சடலம்
எங்குஞ் சடலம் பொங்கிய கடலின்
ஓரக் கிராமம் ஒன்றுமே இல்லை
கோரச் சுனாமி குலைத்துப் போனது

நிமிடப் பொழுதினில் நிகழ்த்திய வேதனை
அகன்று போகுமோ ஆழியே அற்றைநாள்
உன்றன் பெரும்புனல் உறுமிப் பாய்ந்து
கொன்ற குர்ஆனியக் குருத்து ஒன்று

நிதியம் எனத்தன் குர்ஆன் தன்னை
நெஞ்சோ டணைத்து நெருக்கிப் பிடித்து
'நீரிலே போக விடமாட் டே'னென
கூறுமாப் போலிளங் குருத்திறந் தாங்கே
கிடந்த காட்சியும் மறந்து போமோ

மனமுள் ளவரை மறந்து போமோ
புனல்வந்து மோதி பூமியழுத தையே!

அந்த ஒருத்தியைத் தவிர

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

பனி இறங்கும்
இந்த ஈரம் செறிந்த இரவுகளில்
படுக்கையில் உருளும்
இன்னொரு ஜீவனாய் நான்

நேற்றைகளின்
நினைவுகளை அடுக்கி வைத்து
நீண்டு விசாலித்துச் செல்லும்
இரவுகளில் மட்டுமே
பிரித்துப் பார்க்கிறது மனசு

சிலந்தி வலையாக
சிக்கலுடன் தொடரும்
நமதான நட்புக்கு
நாளை முதல்
ஊரடங்குச் சட்டம்

எல்லைக் கோடுகளைத் தாண்டாத
எனதான சுயத்தை
நோண்டிப் பார்க்கும்
உனது நகங்களுக்கு
மீண்டும் சொல்லி வை

புள்ளியாக எங்கோ
உறைந்து போயிருக்கும்
எனது உயிரை
யாராலும் அசைக்க முடியாது
அந்த ஒருத்தியைத் தவிர!

ராணி

அஜித்
கல்யாண அமரசிங்ஹ

தங்கையே
பட்டம் ஒரு மகுடம்தான்
ஏழை இந்த வீட்டுக்கு இனி
ராணி என்றால் நீயேதான்

உனக்குப் புரிகின்றளவில்
வறிய கிராமத்தவர்கள்
சேற்றில் அலைகின்ற
பன்றிக் கூட்டங்கள்தாம்

ஐந்தாம் ஆண்டினைக்
கடக்க முடியாமல்
படிப்பை நிறுத்தி
ஊர்சுற்றித் திரிந்த அண்ணன்
இளமைக் காதலுக்கு
வாழ்க்கையை ஈடு வைத்த அக்கா
நீ கூறுவது போல்
'எருமை'கள்தாம்

என்றாலும் மகுடத்தைத் தயாரிக்க
அடுத்தவரின் மரங்களில்
பாலெடுத்த அம்மாவும்
அடுத்தவரின் மரங்களினது
உச்சிகளையே பார்த்த அப்பாவும்
உன் சொற்கேட்டு
வேலைக்காரர்களாக இருக்க முடியுமா

முற்றத்தின் ஓரத்தில் நிற்கின்ற
உயரமான தோட மரத்தைப் பார்
காய் முற்றும் காலங்களில்
கிளைகள் பூமி தொட பணிவதை!

சிங்களத்திலிருந்து தமிழில

இப்னு அஸூமத்

கடைசிப் பக்கத்துக்கு முன் பக்கம்

காஸி நஸ்ருல் இஸ்லாம் சிறப்பிதழ் இது. நஸ்ருல் இஸ்லாம் குறித்த தேடுதலில் கவிதை உலகில் பரந்த ஆளுமை கொண்டவராக அவரைப் பார்க்கிறோம். இரண்டாவது மொழி தாண்டியும் அவரது வார்த்தைகளில் தீப் பொறி எழுவதைக் காண ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நஸ்ருல் பற்றிய விபரங்களை வாசகர்களுக்குத் தருவதில் கவிஞர் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் பங்களிப்பு முழுமையானது. அவர் இவற்றை அழகுற மொழிபெயர்த்துத் தொகுத்துத் தரவில்லை யென்றால் நஸ்ருல் இஸ்லாம் சிறப்பிதழ் சாத்தியப்பட்டிருக்காது. பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்கள் 'யாத்ரா'வின் மிகப் பெரும் உந்து சக்தி. அவரது நீடித்த ஆயுளுக்கும் உழைப்புக்கும் நாம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

'யாத்ரா' தொடர வேண்டும் என்று அடிக்கடி நம்மை உற்சாகப் படுத்துவதோடு மட்டுமன்றி அவ்வப்போது பங்களிப்புச் செய்து வரும் நமது நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் மாதத்துக்கு ஆயிரம் ரூபாய்களை 'யாத்ரா' வுக்காக ஒதுக்கித் தருவதாக வாக்களித்து இந்த இதழிலிருந்து அப் பங்களிப்பை நல்கியிருக்கிறார். மற்றுமொரு நண்பரும் அவ்வாறானதொரு பங்களிப்பை வழங்கியிருப்பதோடு அப்பங்களிப்பைத் தொடரவும் வாக்களித்திருக்கிறார். பின் அட்டை விளம்பரத்தைத் தொடர்ந்து வழங்கி உதவ 'மானஸி' நிறுவனம் முன்வந்துள்ளது.

சஞ்சிகையின் தாமதத்தில் கவலைப் பட்டும் அதன் வருகையின் தேவை உணர்ந்தும் இளைஞர்கள் சிலர் 'யாத்ரா'வில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கி யுள்ளனர். ஓர் இளைஞர் இந்த இதழுக்கான அச்சுச் செலவில் நான்கில் ஒரு பங்கை காசோலை மூலம் நமக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

இக்கைங்கரியத்தைப் புரிந்து 'யாத்ரா'வில் அக்கறை கொண்டு செயற்படும் அனைவரும் கவிஞர்களாவர்.

இலங்கையில் சிறு சஞ்சிகை ஒன்றை நடத்துவது ஒரு பெரும் போராட்டமாகும். இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முன்வந்துள்ள நண்பர்களின் ஆதரவு நம்மை நெகிழச் செய்கிறது. 'யாத்ரா' வின் தொடர் வருகையை உறுதிப்படுத்தும் விதத்திலான ஏற்பாடு ஒன்றை மேற்கொள்வதற்குரிய காலம் கனிந்திருப்பதாக எண்ணுகிறோம். இதற்கென ஓர் குழுவை நிறுவுவது குறித்தும் ஆலோசித்து வருகிறோம். வரவுள்ள இதழ்களில் இது பற்றிய விபரங்களை வெளியிடவும் எண்ணியுள்ளோம்.

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் நம்மைச் சந்தித்த ஒரு இளைய கவி தனது கவிதை ஒன்றைப் பிரசுரத்துக்குத் தந்தார். அவர் மேலுள்ள நன்மதிப்பின் பேரில் மூன்றாம் பக்கத்தில் அவரது கவிதையை இடம் பெறச் செய்திருந்தோம். ஒரு ஞாயிறு தினகரனைப் புரட்டும் போது அதே கவிதை அதில் பிரசுரமாகியிருந்தது. எனவே 'அவருக்கு வழங்கியிருந்த இடத்தை விட்டு' அவரது கவிதையை தூக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளானோம். அவரது எழுத்தை உடனே அச்சில் கண்டு விட வேண்டும் என்று அவர் நினைப்பதில் தவறு இல்லை. அதற்காக நம்மைக் கிள்ளுக் கீரையாக நினைக்காமல் அவர் நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

உங்கள் தாமதிக்காத பங்களிப்பை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம்.

கடைசிப் பக்கம்

அறிந்தறிந்தும் யானை பாகனையே கொல்லும்!

யாத்ரா

நண்பர் இலக்கியக்குழு
வாழைச்சேனை

ஆசிரியர்
அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்

துணையாசிரியர்கள்
வாழைச்சேனை அமர்
ஏ.ஜி.எம். ஸதக்கா

தொடர்புகள்
YAATHRA
37, DHANKANATTA ROAD
MABOLA, WATTALA
SRI LANKA
PHONE: 011-2933566
FAX: 011-2939239
Yaathra@hotmail.com

ஆண்டுச் சந்தா 160.00

காசுக் கட்டளை அனுப்புவோர்
M.S.M.Ajwadh Ali என்ற பெயருக்கு WATTALA
தபால் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாகவும்
காசோலையாயின் Ashroff Shihabdeen
என்ற பெயருக்கும் அனுப்பி வைக்கலாம்.

ISSN 1391 - 8907

முன் அட்டை வடிவமைப்பு
அஜ்வாத் ஸிஹாப்தீன்

வாழைச்சேனை நண்பர் இலக்கியக் குழுவுக்காக 43/10 D, சிங்ஹ ரோட், கெரங்க பொக்குன, வத்தளை என்ற முகவரியிலுள்ள டெலன்ட் கிராபிக் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு ஹூதா ரோட், வாழைச்சேனையில் வசிக்கும் ஏ.ஜி.எம்.ஸதக்காவினால் வெளியிடப்பட்டது.

For Your Quality Printing Works
Contact:

Talent *Graphics*

Colour Printing Works

Posters

Banners

Stickers

Pamphlets

Hand Bills

Book Works

Etc..

Offset & Screen Printing
Digital Sign Boards

No. 43/10D, Singha Road,
Kerangapokuna,
Mabola, Wattala.
Hot Line: 0785 182898
Tel: 4921774
Mob: 0777737774

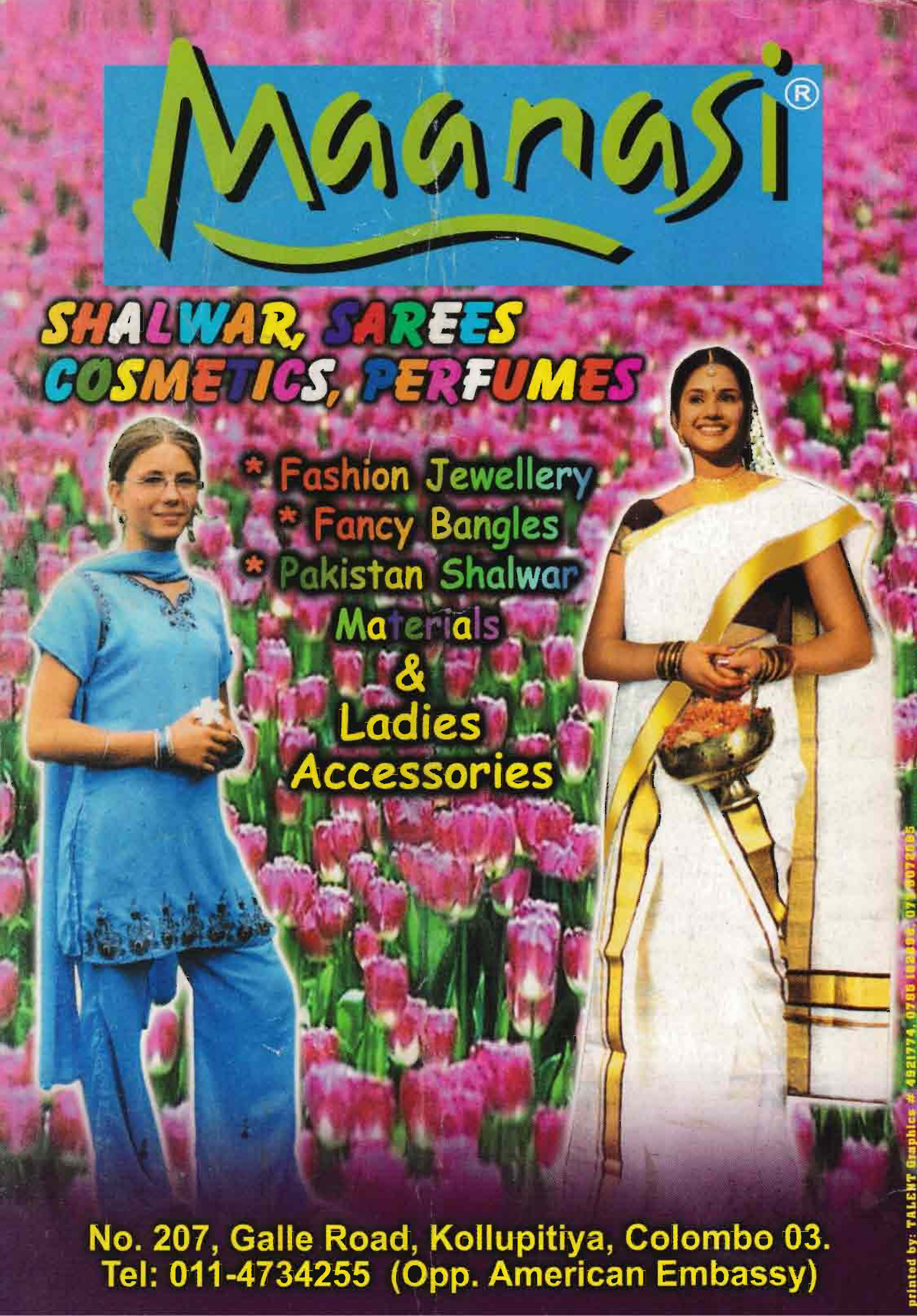
Maanasi®
SHALWAR, SAREES
COSMETICS, PERFUMES
* Fashion Jewellery
* Fancy Bangles
* Pakistan Shalwar
Materials
&
Ladies
Accessories
No. 207, Galle Road, Kollupitiya, Colombo 03.
Tel: 011-4734255 (Opp. American Embassy)
printed by: TALENT Graphics # 4921774, 0786